

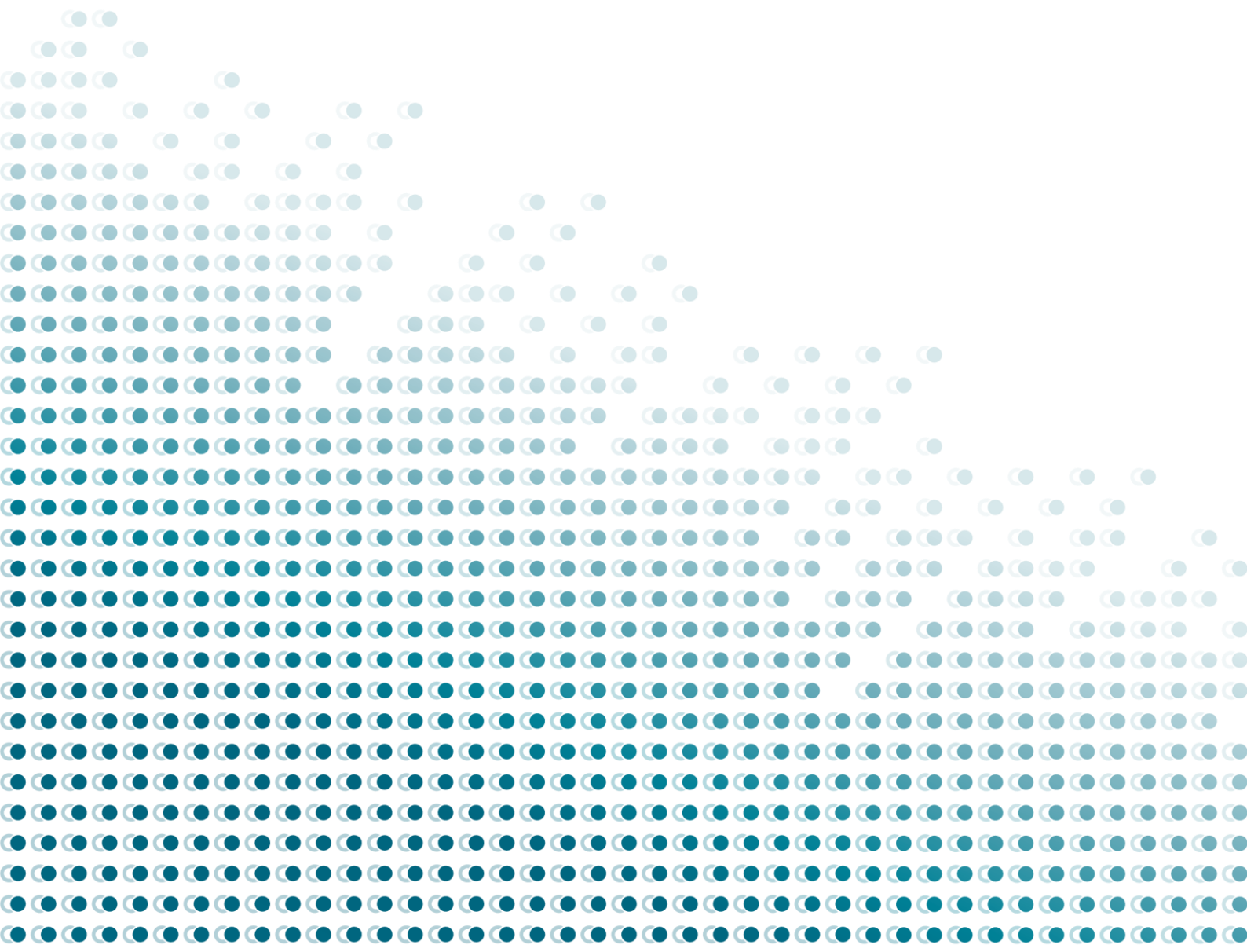
lavola

POUM DE SANTA MARGARIDA DE MONTBUI

DOCUMENT INICIAL ESTRATÈGIC

Barcelona, gener del 2016

AJUNTAMENT DE SANTA MARGARIDA DE MONTBUI

1	INTRODUCCIÓ.....	5
1.1	MARC NORMATIU.....	5
1.2	DESCRIPCIÓ DEL PLA	6
1.3	RELACIÓ AMB ALTRES PLANS I PROGRAMES	9
1.3.1	EL PLA TERRITORIAL PARCIAL DE LES COMARQUES CENTRALS.....	9
1.3.2	PLA DIRECTOR URBANÍSTIC DE LA CONCA D'ÒDNA	11
1.3.3	PLA DIRECTOR URBANÍSTIC DE LES ÀREES RESIDENCIALS ESTRATÈGIQUES DE L'ÀMBIT DE LES COMARQUES CENTRALS.....	14
1.3.4	PLANEJAMENT SECTORIAL.....	16
2	REQUERIMENTS AMBIENTALS SIGNIFICATIUS.....	17
2.1	DESCRIPCIÓ GENERAL DE L'ÀMBIT D'ESTUDI.....	17
2.2	MATRIU DE CARACTERITZACIÓ I DESCRIPCIÓ AMBIENTAL DEL MUNICIPI.....	20
2.2.1	CARACTERÍSTIQUES TOPOGRÀFIQUES I MARC GEOLÒGIC.....	27
2.2.2	OCUPACIÓ I USOS DEL SÒL.....	33
2.2.3	HÀBITATS	36
2.2.4	ESPAIS PROTEGITS I ALTRES ESPAIS D'INTERÈS NATURAL	40
2.2.5	CONNECTIVITAT ECOLÒGICA	45
2.2.6	RISCOS NATURALS.....	46
2.2.7	RISCOS TECNOLÒGICS	55
2.2.8	CICLE DE L'AIGUA	55
2.2.9	PAISATGE	60
2.2.10	PATRIMONI CULTURAL	62
2.2.11	MOBILITAT	69
2.2.12	AMBIENT ATMOSFÈRIC	72
2.2.13	CONSUM DE RECURSOS I GENERACIÓ DE RESIDUS.....	78
2.2.14	CANVI CLIMÀTIC.....	83
2.3	MAPA DE SENSIBILITAT AMBIENTAL.....	84
2.4	DIAGNOSI AMBIENTAL DEL MUNICIPI.....	88
3	OBJECTIUS I ESTRATÈGIES AMBIENTALS DEL PLA	91
3.1	OBJECTIUS, CRITERIS I OBLIGACIONS AMBIENTALS PREDETERMINATS.....	91
3.2	OBJECTIUS AMBIENTALS DERIVATS DELS INSTRUMENTS DE PLANEJAMENT SUPERIOR	94
3.3	OBJECTIUS I CRITERIS AMBIENTALS DEL POUM	95
3.3.1	OBJECTIUS GENERALS PER A UN DESENVOLUPAMENT URBANÍSTIC SOSTENIBLE	95
3.3.2	OBJECTIUS AMBIENTALS ESPECÍFICS PEL POUM DE SANTA MARGARIDA DE MONTBUI.....	97
3.4	ESTRATÈGIES AMBIENTALS	102
4	VALORACIÓ AMBIENTAL DE LES ALTERNATIVES.....	111
4.1	ALTERNATIVES CONSIDERADES	111

4.1.1	ALTERNATIVA 0	111
4.1.2	ALTERNATIVA 1	112
4.1.3	ALTERNATIVA 2	114
4.2	AVALUACIÓ I JUSTIFICACIÓ AMBIENTAL DE L'ALTERNATIVA SELECCIONADA.....	116
4.2.1	VALORACIÓ AMBIENTAL DE L'ALTERNATIVA SELECCIONADA	119
5	POTENCIALS EFECTES AMBIENTALS DEL PLA.....	123
6	TRÀMIT I CONCLUSIONS	131

1 INTRODUCCIÓ

1.1 MARC NORMATIU

La incorporació de criteris de sostenibilitat en el planejament urbanístic pren importància i concreció a Catalunya a partir del Text refós de la **Llei d'Urbanisme i el seu reglament** (Decret Legislatiu 1/2010 i Decret 305/2006), que es pronuncia clarament a favor d'un **desenvolupament urbanístic sostenible**, sobre la base de l'ús racional del territori, per a comptabilitzar el creixement i el dinamisme econòmic necessari amb la cohesió social, el respecte al medi ambient i la qualitat de vida de les generacions presents i futures.

Des d'aquesta perspectiva el primer objectiu de la Llei és impregnar les polítiques urbanístiques de l'exigència de conjugar les necessitats de creixement amb els imperatius del desenvolupament sostenible. Relacionat, doncs, amb aquesta primera premissa, la Llei també esmenta, en el seu article 59.1, en el seu apartat f), que entre la documentació necessària dels Plans d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) hi ha d'haver la documentació mediambiental adequada i, com a mínim, l'informe de sostenibilitat ambiental (ISA).

D'altra banda, cal tenir en compte la **Llei 21/2013**, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental que estableix les bases que han de regir l'avaluació ambiental dels plans, programes i projectes que poden tenir efectes significatius sobre el medi ambient. No obstant això, segons la disposició addicional vuitena de la **Llei 16/2015**, del 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica, mentre no es duu a terme l'adaptació de la normativa catalana a la normativa bàsica estatal d'avaluació ambiental, és la **Llei 6/2009** del 28 d'abril, d'avaluació ambiental de plans i programes, la que esdevé el marc legal d'avaluació ambiental, sempre i quan no es contradigui amb les prescripcions de dita normativa estatal.

Amb tot, segons l'apartat 6 a) de la Llei 16/2015, els Plans d'Ordenació Urbanística Municipal són objecte d'**avaluació ambiental estratègica ordinària**. Atenent al marc normatiu anteriorment detallat, el primer tràmit del procediment d'avaluació ambiental estratègica ordinària és la sol·licitud d'inici en la que el promotor presenta davant l'òrgan substantiu, juntament amb la documentació exigida per la legislació sectorial, un esborrany del pla i un **Document Inicial Estratègic** (DIE d'ara en endavant) que contingui, com a mínim, la següent informació:

- Els objectius de la planificació
- L'abast i contingut del pla o programa proposat i de les seves alternatives raonables, tècnica i ambientalment viables.
- El desenvolupament previsible del pla o programa.
- Els potencials impactes ambientals tenint en compte el canvi climàtic.
- Les incidències previsibles sobre els plans sectorials i territorials concurrents.

Previament a la tramitació de l'avanç s'han dut a terme un anàlisi general del municipi que permet disposar d'un coneixement de base per posteriorment plantejar i avaluar les alternatives de planejament i els objectius ambientals als que caldrà donar compliment.

Amb això, es presenta a continuació el **Document Inicial Estratègic (DIE) del POUM de Santa Margarida de Montbui** que acompanyarà l'avanç del POUM i que es completarà a partir dels processos de participació previstos i les entrevistes amb tècnics i agents clau del territori.

1.2 DESCRIPCIÓ DEL PLA

El present document es refereix a la **redacció del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) de Santa Margarida de Montbui**.

Els POUM són instruments ordenació municipal als que, d'acord amb la legislació vigent, correspon:

- Classificar el sòl amb l'establiment del règim jurídic corresponent
- Definir el model d'implantació urbana i les determinacions per al desenvolupament urbanístic sostenible
- Definir l'estructura general del territori i establir les pautes per a fer-ne el desenvolupament
- Definir l'organització dels usos públics i privats sobre el territori
- Definir els objectius mediambientals

En concret, l'avanç del POUM analitzat en el present document deriva dels estudis informatius del municipi de Santa Margarida de Montbui realitzats de manera prèvia i enfocats a l'anàlisi dels tres grans camps que comprenen l'urbanisme: territori, població i urbanístic.

A partir d'aquí, el contingut de l'avanç del pla es centra en l'elaboració dels criteris i objectius urbanístics així com les diferents alternatives de planejament.

A continuació es presenten els criteris i objectius urbanístics que es proposen per als treballs d'elaboració del nou POUM:

1. En relació al marc territorial

- L'ordenació del municipi s'ha de estructurar amb relació amb la resta de municipis de la Conca d'Òdena per constituir un sistema urbà eficient.
- Amb una xarxa viària i de mobilitat que relligui amb la resta d'aquest sistema urbà.
- Amb una previsió d'equipaments i serveis complementaris de qualitat que tinguin en compte el conjunt de la població.
- Amb la reserva dels terrenys necessaris per a permetre, en un futur, el possible creixement d'aquest sistema urbà i potenciar el seu paper dins els nodes importants de segon nivell de Catalunya, situats al sud de Barcelona.

2. Model de ciutat i activitat econòmica

- Facilitar i fomentar la implantació de nova activitat econòmica, industrial, comercial i de serveis per a fomentar la diversitat i tendir cap a un major reequilibri en l'activitat econòmica del municipi.
- Completar el creixement dels nuclis urbans, facilitant la diversificació de les tipologies d'edificació existents, amb la inclusió de terrenys per a habitatges unifamiliars.

- Consolidació de la renovació urbana per a completar una diversitat funcional i de serveis pròpia d'una estructura urbana de ciutat.

3. En relació al Nucli Urbà de Sant Maure.

- Continuar la renovació i rehabilitació del nucli urbà, per consolidar la seva centralitat com a nucli de serveis municipals, i completar la transformació d'aquest "barri dormitori" inicial, amb una pluralitat funcional i de serveis més pròpia d'un centre urbà.
- Potenciar l'estructura d'eixos cívics urbans i eixos verds, que permeten dotar d'una identitat urbana pròpia i de referència ciutadana.
- Facilitar la implantació d'usos comercials i terciaris o altres activitats econòmiques dins el nucli urbà, per complementar i donar servei als usos residencials.
- Fomentar la renovació i millora del paisatge urbà. Preveure la renovació urbana del Tint del Closa.
- Previsió d'un "nou eix" viari important, d'enllaç a ambdós costats de la carretera De Valls, que estructurí els nous creixements i relligui els àmbits urbans situats als dos costats de la carretera de Valls.
- Arranjament del tram urbà final de la carretera de Valls com a porta d'entrada sud del nucli urbà central.

4. En relació al Nucli Antic.

- Previsió d'un creixement de baixa densitat, contingut i adaptat a la morfologia del nucli antic
- Preservació i posta en valor de la trama urbana inicial i l'arquitectura del nucli original que l'hi atorguen caràcter i valor identitari propi.
- Protecció dels edificis del Patrimoni històric
- Preservació de les visuals de les façanes d'accés al nucli antic
- Preservació de la façana nord-est del nucli original, sense noves edificacions, que permeti mantenir les visuals de la Casa Gran i l'Església
- Posta en valor i preservació del rec del comú.

5. La política de sòl i habitatge

- Fixar la política d'habitatge del municipi per assegurar el dret a l'habitatge i facilitar-ne l'accés.
- Fomentar la renovació i la rehabilitació energètica de les edificacions existents

6. Equipament i serveis urbans

- Preveure la reserva de sòl suficient per possibilitar la instal·lació dels equipaments futurs necessaris, i mantenir un alt nivell d'equipaments i serveis comunitaris.
- Recolzar i potenciar l'estructura dels eixos funcionals urbans:
L'eix central comercial i de serveis de la carretera de Valls

L'eix del coneixement (Mont-Àgora, CEIP Antoni Gaudí..) amb els equipaments del carrer de la Mercè

L'eix de l'esport de Mont-Àqua al tennis Montbui, al llarg dels carrers del Pont i Sta. Margarida.

7. Espais lliures. El paisatge i la qualitat urbana

- Preveure la incorporació de nous espais lliures que facilitin el gaudi i la millora ambiental de l'espai urbà

- Recolzar i potenciar l'estructura d'eixos verds

L' eix del riu Anoia, com a parc fluvial de tot el sistema urbà.

El doble eix verd del nucli urbà, que es bifurca a la pça. Vinícola, cap el torrent de Can Lledó i cap a l'eix verd del Mercat i el torrent de les Bruixes

L'eix verd del torrent Garrigosa en el nucli antic.

- Preservació de la Muntanya del Pi, com a referent morfològic i identitari del municipi.

8.- Amb relació al sòl no urbanitzable.

- Garantir la conservació del patrimoni natural i facilitar la diversitat biològica del territori amb una permeabilitat que permeti els corredors i les connexions biològiques.
- Protecció dels espais naturals de la serra de Miralles-Queralt
- Protecció de La Tossa com a fita històrica i identitària del municipi
- Preservació i desenvolupament de l'activitat agrícola, que a més del valor econòmic que representa, contribueix a mantenir i incrementar la biodiversitat ambiental del conjunt del municipi i del territori de l'entorn.
- Conservació i posta en valor d'El Saió com a nucli rural
- Manteniment dels límits de La Mallola com a urbanització de baixa densitat.

9. Patrimoni. Catàleg de béns a protegir

- Incorporació d'un Catàleg de bens a protegir del Patrimoni arquitectònic, històric-artístic i ambiental.

10.- Actualització i posta al dia de la normativa

- Actualització de la normativa a la nova legislació sectorial vigent.
- Actualització i simplificació en l'aplicació de la normativa
- Incorporació de normes o directrius per fomentar i incentivar les polítiques d'estalvi i millora ambiental

1.3 RELACIÓ AMB ALTRES PLANS I PROGRAMES

A continuació es recopilen aquells plans i programes més significatius dels quals s'ha tingut coneixement per tal de recollir les incidències previsibles sobre els plans sectorials i territorials concurrents, tal i com estableix la Llei 21/2013, i d'identificar aquells casos en què la seva superposició, entre si, i amb aquest POUM, pot representar impactes acumulatius rellevants que s'hagin de tenir en consideració en l'avaluació d'aquest Pla.

A aquests afectes es consideraran els següents grups de plans i programes:

- a) Instruments de planejament territorial i urbanístic
- b) Plans territorials sectorials

Es descriuen a continuació els instruments de planejament territorial i urbanístics que afecten al municipi de Santa Margarida de Montbui: El Pla Territorial General de Catalunya (PTGC), el Pla Territorial Parcial de les Comarques Centrals (PTPCC), el Pla Director Urbanístic de la Conca d'Òdena, així com d'altres plans territorials sectorials.

1.3.1 EL PLA TERRITORIAL PARCIAL DE LES COMARQUES CENTRALS

El Pla Territorial Parcial de les Comarques Centrals (PTPCC) va ser aprovat definitivament per acord de Govern el 16 de setembre de 2008.

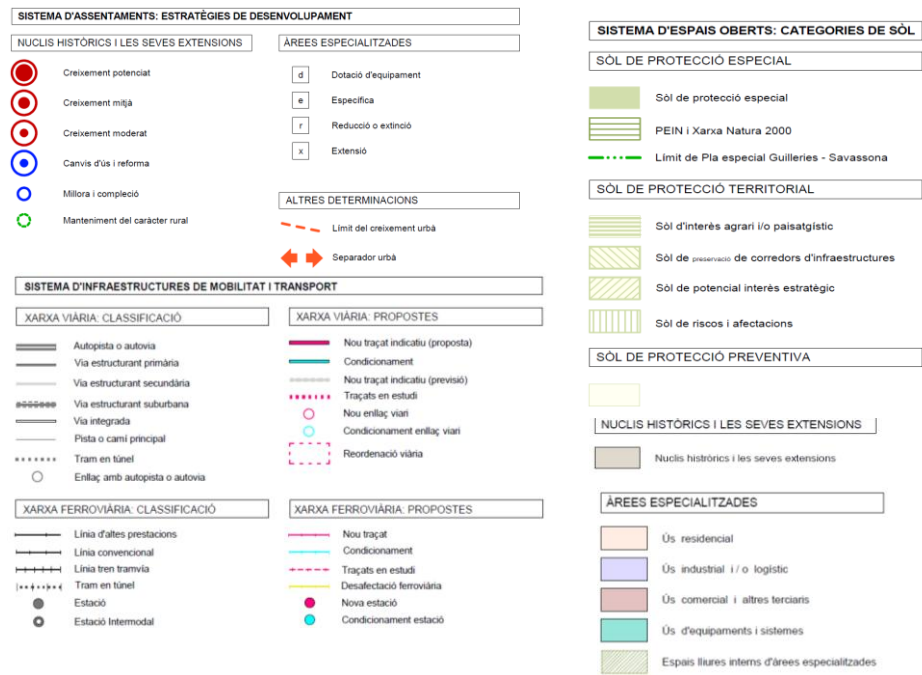
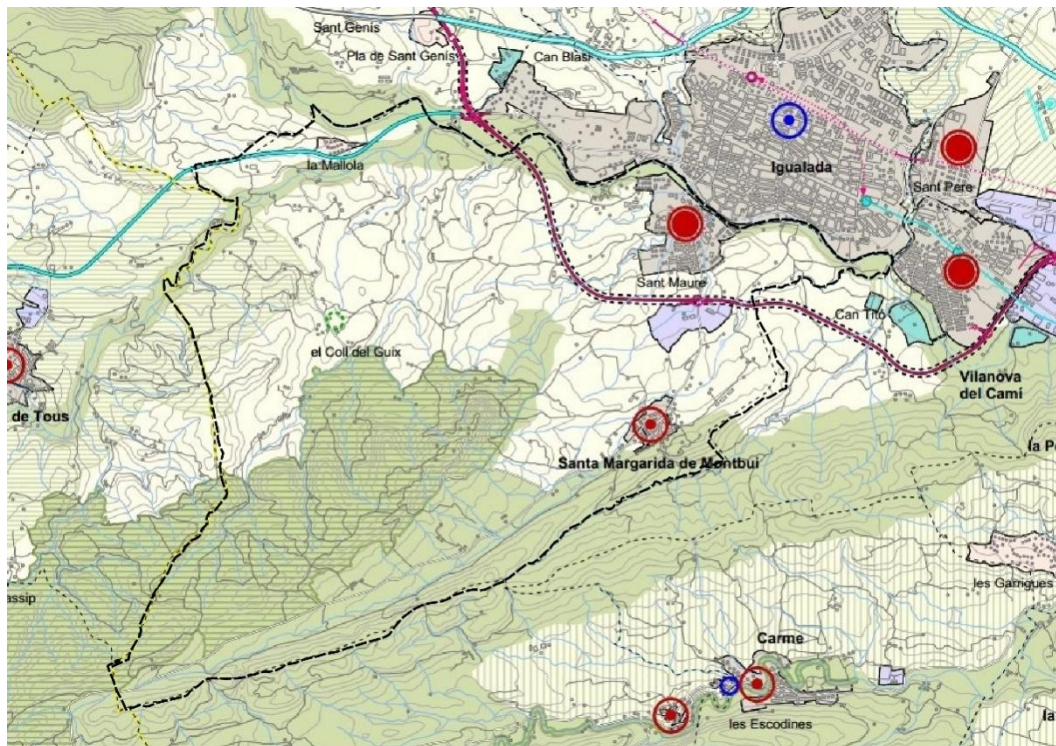
De la interpretació dels plànols d'ordenació d'aquest Pla, i concretament del que porta per títol "*Espais oberts, estratègies d'assentaments i actuacions d'infraestructures*" (veure figura que segueix), se'n desprèn que en relació al sistema d'assentaments, el Pla proposa com a estratègia de desenvolupament per al **nucli urbà de Santa Margarida de Montbui la de creixement moderat, i pel barri de Sant Maure la de creixement potenciat.**

En relació al **sistema d'espais oberts**, cal destacar que el Pla classifica **tota la part sud del municipi i el curs fluvial del riu Anoia**, situat al nord, com a sòl de **protecció especial**. D'altra banda, una gran porció de territori situada a la part oest està protegida per les figures del PEIN i la Xarxa Natura 2000 de la Serra Miralles-Queralt. També cal destacar una **petita porció del territori situada al nord oest** està qualificada com a sòl de **protecció territorial**, pel seu valor agrari i/o paisatgístic. La resta del sòl està categoritzat com a sòl de protecció preventiva.

També cal ressaltar l'existència d'un gran espai destinat a l'activitat industrial o logística, denominat polígon industrial Plans de La Tossa, situat entre els dos nuclis de població principals: de Santa Margarida i Sant Maure.

En relació al sistema d'infraestructures de mobilitat i transport el PTPCC proposa, per a la xarxa viària, la construcció d'un **nou traçat d'una via estructurant suburbana** al sud del nucli urbà de Sant Maure i que representa un enllaç de l'A2 amb la carretera C-37.

Figura 1. Espais oberts, estratègies d'assentament i actuacions d'infraestructures a Santa Margarida de Montbui

Font: Pla Territorial Parcial de Comarques Centrals

A la **memòria ambiental** del Pla s'estableixen les determinacions per l'avaluació ambiental del planejament urbanístic de l'àmbit del Pla, les quals es sintetitzen en:

- Ajustar, en la mesura del possible, l'oferta de sòl residencial i industrial a les necessitats estimades pel PTPCC, valorant, si s'escau, la possibilitat d'actuar sobre el sòl urbà no consolidat i el sòl urbanitzable sense planejament aprovat definitivament. Cal considerar les conseqüències ambientals de sobredimensionament de l'habitatge i del sòl industrial i els possibles desencaixos amb la planificació sectorial de les infraestructures ambientals.
- Prioritzar l'ús del sòl urbà no consolidat i del sòl urbanitzable enfront la qualificació de noves àrees d'extensió. L'avaluació ambiental de plans i projectes de desenvolupament urbanístic que determinin l'extensió dels nuclis en contacte amb espais PEIN i de la Xarxa Natura 2000 valorarà especialment l'afectació d'aquests espais naturals. En tot cas, cal considerar que els plans i projectes de desenvolupament urbanístic que afectin aquests espais hauran de garantir el compliment dels punts 3 i 4 de l'article 93/42/CEE.
- Quantificar el consum d'aigua i la generació de residus i aigües residuals considerant el desenvolupament del Pla, i estimar si escau les necessitats addicionals d'infraestructures ambiental i el seu cost. Caldrà especificar que el creixement urbanístic ha d'internalitzar el cost global de la disposició, distribució i garantia del nou abastament previst derivat del seu desenvolupament.
- Incorporar mesures per la mobilitat sostenible.
- Contenir la proliferació de construccions en el sòl no urbanitzable i vetllar per la seva integració en el paisatge.
- Assegurar la funcionalitat dels connectors i la permeabilitat de la matriu.
- Adoptar mesures de minimització, correcció i/o compensació de les impermeabilitzacions hidrogràfiques derivades dels desenvolupaments urbanístics.
- En general, incorporar els objectius, criteris i indicadors ambientals de l'ISA del PTPCC.

1.3.2 PLA DIRECTOR URBANÍSTIC DE LA CONCA D'ÒDENA

En funció del que s'estableix al Text Refós de la Llei d'Urbanisme correspon als Plans Directors Urbanístics establir:

- Les directrius per coordinar l'ordenació urbanística d'un territori d'abast supramunicipal
- Determinacions sobre el desenvolupament urbanístic sostenible, la mobilitat de les persones i mercaderies i el transport públic.
- Mesures de protecció del sòl no urbanitzable, i els criteris per a l'estructuració orgànica d'aquest sòl.
- Concreció i reserva de sòl per a grans infraestructures.
- Programació de polítiques supramunicipals de sòl i habitatge per garantir la solidaritat intermunicipal.

En concret, el Pla Director Urbanístic de la Conca d'Òdena va ser aprovat el 19 de desembre de 2008 per la Conselleria de Política Territorial i obres Públiques. L'àmbit del Pla el conformen 11 municipis: Capellades, Carme, Castellolí, Igualada, Jorba, Òdena, Orpí, La Pobla de Claramunt, **Santa Margarida de Montbui**, La Torre de Claramunt, Vilanova del Camí.

Tot seguit es sintetitzen les principals propostes per Santa Margarida de Montbui, tenint present que, per la seva incidència directa, la coordinació amb aquest PDU haurà de ser constant i transversal tant als documents del POUM, com en el present procés d'avaluació ambiental estratègica.

Pel que fa al sistema d'espais oberts estableix una distribució en protecció especial, territorial i preventiva. Aquesta estructura s'ajusta a la que determina el Pla territorial parcial de les Comarques Centrals.

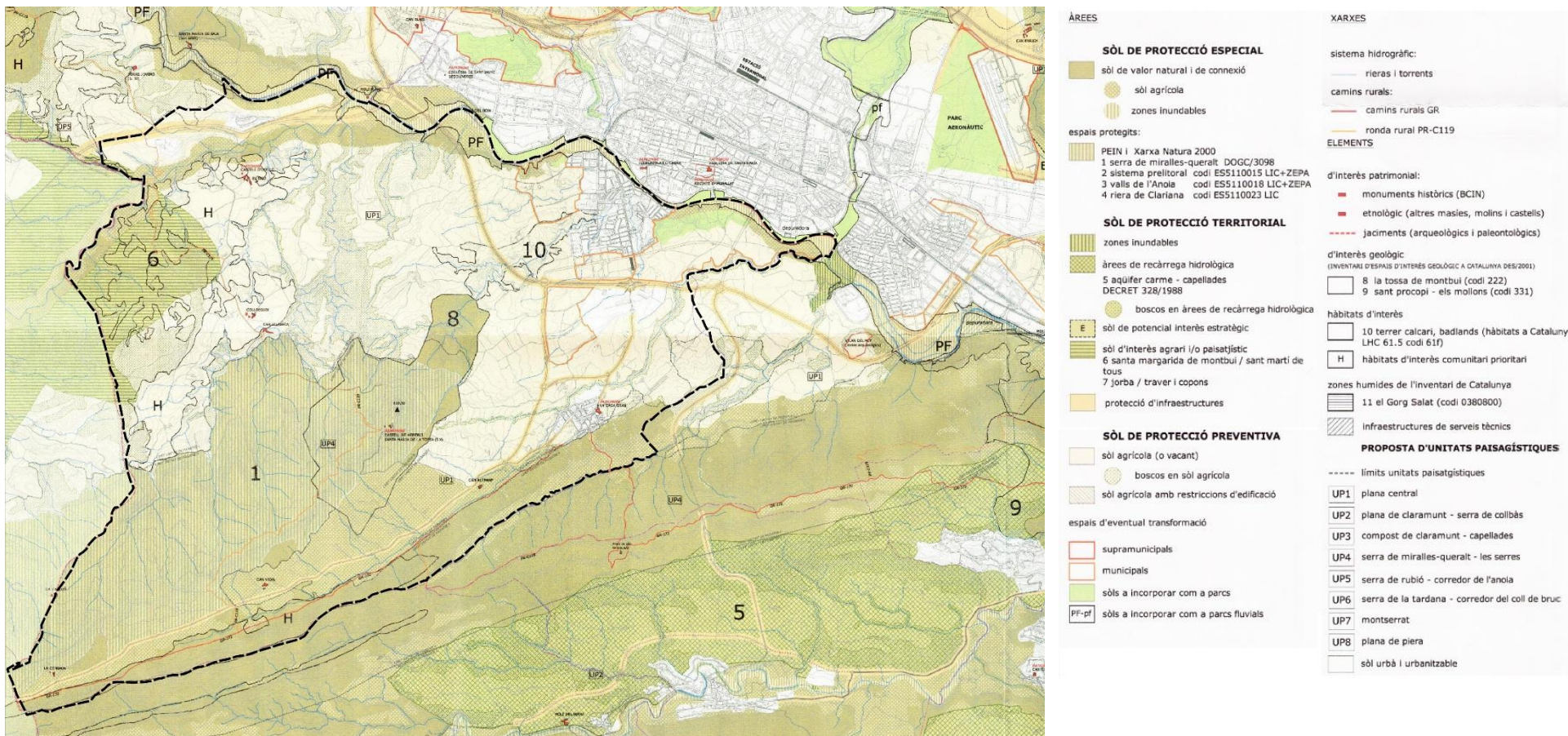
- El **sòl de protecció especial** es diferencia entre el sòl format per les **figures de protecció ambiental (PEIN i XN2000)** corresponent al Sistema Prelitoral Central, i el sòl de **valor natural i connectiu**, el qual està bàsicament associat als **connectors fluvials** i la part sud del terme municipal, **les Serres de Collbàs i Portella**.
- Pel que fa al sòl de protecció territorial hi ha diferents categories, com és el **sòl d'interès agrari i paisatgístic** (el trobem al sector oest), i el de corredors d'infraestructures per a noves carreteres projectades.
- L'altra categoria és el sòl de protecció preventiva, que ocupa un gran espai localitzat a la zona central del terme municipal i fa referència a espais agrícoles i masses boscoses aïllades.

Pel que fa al sistema d'assentaments, el PDU estableix referències quantitatives específiques per a la determinació de les previsions de sòls d'extensió per a l'àrea urbana Igualada-Santa Margarida de Montbui. En els plànols d'ordenació es detallen aquestes àrees d'extensió que, en el cas de Santa Margarida de Montbui, són:

- Part **nord del nucli urbà de Santa Margarida de Montbui** per a **desenvolupament residencial** (manteniment de l'ordenació).
- **Manteniment de l'ordenació vigent per al polígon industrial Plans de la Tossa**, amb gran superfície urbanitzable en la part est, i un espai d'eventual transformació per un desenvolupament urbanístic condicionat per un equipament municipal.
- En el barri de **Sant Maure** hi ha un **sector urbanitzable residencial a la part nord oest de nucli urbà**, en què també s'hi localitza un gran sector d'eventual transformació per usos mixtos d'àmbit municipal. La part sud del barri també es classifica de la mateixa manera i es reserva espai per a equipaments, destacant un gran espai a l'est del nucli on també hi ha una previsió de desenvolupament d'ús especialitzat: terciari o industrial. Per tant, hi ha previsió de creixement tant a la part nord-oest com est del nucli urbà.
- Pel que fa a les **infraestructures i els equipaments** es preveu la creació de noves carreteres entre els nuclis de Santa Margarida i Sant Maure. Bàsicament són carreteres d'unió des d'Igualada al sud i oest, per tant, es situen al terme municipal.

Cal destacar una vegada més la creació de la carretera que uneix la carretera C-37 amb la A-2, al sud d'Igualada. També el nou traçat de la C-37 per evitar passar per dins del nucli urbà de Santa Margarida de Montbui i que té un ramal al polígon industrial.

Figura 2. Pla Director Urbanístic de la Conca d'Òdena a Santa Margarida de Montbui

Font: Registre del Planejament Urbanístic de Catalunya. Generalitat de Catalunya

1.3.3 PLA DIRECTOR URBANÍSTIC DE LES ÀREES RESIDENCIALS ESTRATÈGIQUES DE L'ÀMBIT DE LES COMARQUES CENTRALS

Els Plans directors urbanístics de les Àrees Residencials Estratègiques (ARE) tenen com a finalitat principal posar a disposició dels ciutadans habitatges assequibles en zones habilitades per acollir el creixement residencial proposat, seguint les estratègies de creixement marcades pel planejament territorial parcial vigent en cada àmbit.

En concret, el Pla director urbanístic (PDU) de les ARE de les Comarques Centrals, aprovat definitivament per resolució del conseller de Política Territorial i Obres Públiques en data 13 de març de 2009, inclou el municipi de Santa Margarida dins del seu àmbit (a més de: Berga, Igualada, Manlleu, Manresa, Sant Joan de Vilatorrada, Sant Vicenç de Castellet, Tona, Vic i Solsona). En concret, aquest PDU comprèn, per a l'àmbit d'estudi, l'ARE "Nou Sector Residencial".

Es tracta d'una extensió de terrenys agrícoles al sud-est del nucli urbà, classificats com a sòl no urbanitzable pel planejament municipal vigent i reclassificats com a urbanitzable delimitat segons aquest PDU. Comprèn una superfície total de 19.35 Ha.

El criteri general que guia aquesta proposta és dur a terme una ordenació que endegui el desenvolupament posterior de la totalitat de l'àmbit anomenat Creixement Sud, adequant-se a la realitat topogràfica i les preexistències de l'àmbit. D'aquesta manera, es potencia el creixement en continuïtat amb la trama d'Igualada i s'aconsegueix una major eficàcia per a tots els serveis urbanístics.

Es determina un nombre màxim d'habitatges de 1.239, el que suposa una densitat de 64 habitatges/Ha, reservant-se'n un 64,41% per a habitatge de protecció, segons diferents règims.

Segons la memòria de planejament de l'ARE, l'ordenació prevista es resumeix segons la taula següent:

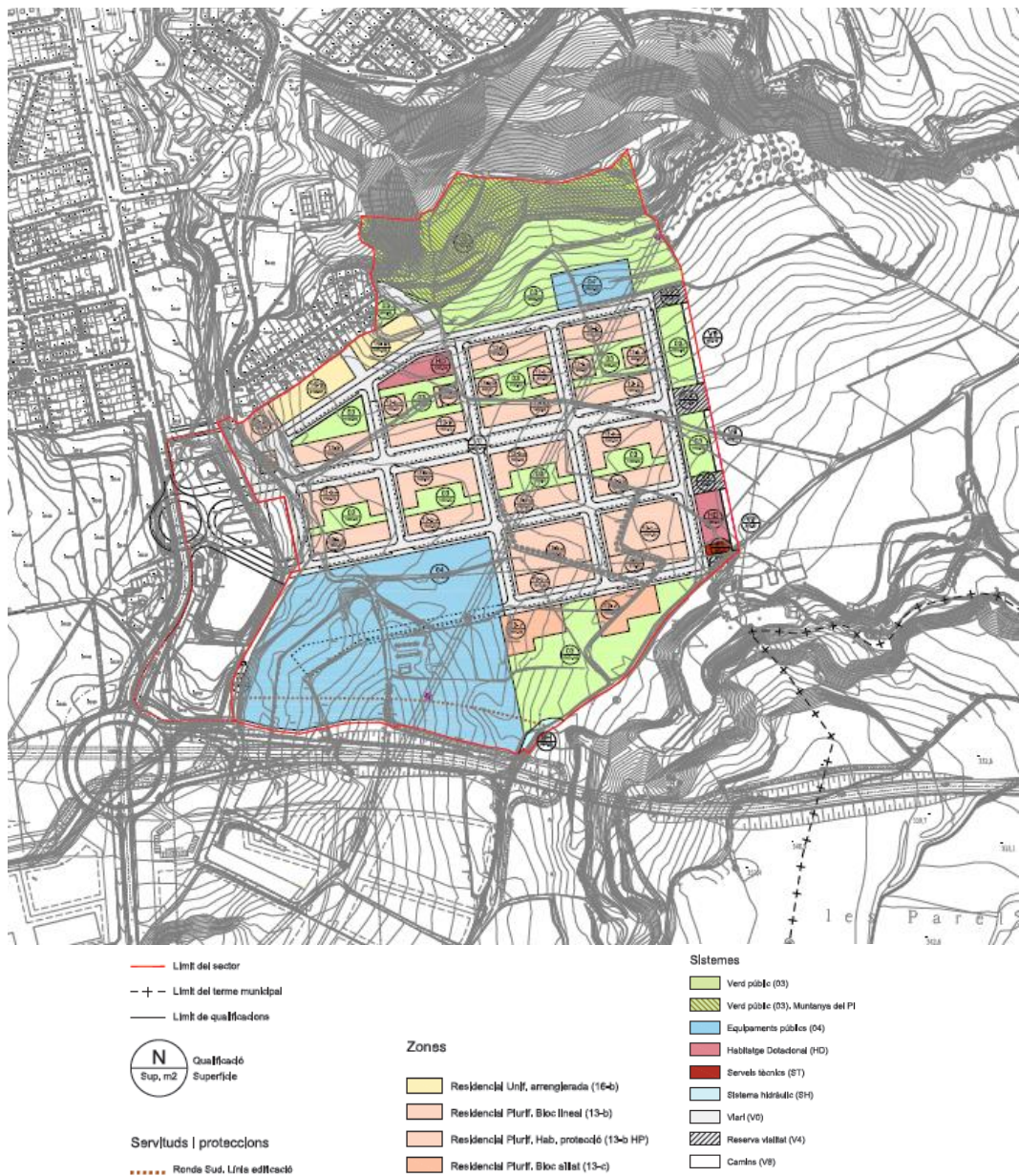
Taula 1. Superfícies de l'ARE

QUALIFICACIÓ DEL SÒL		SUPERFÍCIE (M ²)	PERCENTATGE (%)
Sòl públic			
V0	Vialitat	43.803,96	22,64
V4	Reserva de vialitat	2.197,95	1,14
V8	Camins	2.604,83	1,35
P0	Verd públic	39.589,56	20,46
P1	Verd públic pendent <20%	17.044,43	8,81
E0	Equipament públic	41.851,45	21,63%
HD	Habitatge dotacional	2,572,38	1,33
ST	Serveis tècnics	250,00	0,16
Total		149.914,56	77,47
Sòl privat			
16b	Residencial Unifamiliar Arreglerada	4.073,68	2,11

13b	Residencial Plurifamiliar Bloc lineal	9.450,00	4,88
13b-HP	Residencial Plurifamiliar Bloc lineal HP	26.427,53	13,56
13c	Residencial Plurifamiliar Bloc aïllat	3.834,00	1,98
Total		43.605,21	22,53
Total		193.519,77	100

Font: Memòria ARE

Figura 3. Característiques del sector. Zones i sistemes

Font: Memòria de l'ARE Nou Sector Residencial

Els objectius ambientals, de caràcter força genèric, per a aquesta ARE segons l'ISA corresponent són:

- Garantir una ordenació urbanística eficient, especialment pel que fa a la funcionalitat i al consum de recursos, i adaptada a les característiques ambientals del sector i el seu entorn.
- Prevenir el risc d'inundació, evitant l'afectació a béns i persones
- Regular la implantació de les instal·lacions de radiocomunicació i de transport d'energia elèctrica, per tal de minimitzar els impactes associats als materials utilitzats i fomentar-ne la durabilitat, la reutilització i el reciclatge.
- Establir, com a element bàsic i vertebrador de l'ordenació adoptada, un sistema d'espais lliures que respongui, entre d'altres, a criteris de biodiversitat urbana, físicament continu i connectat amb les xarxes urbanes i les xarxes territorials exteriors
- Fomentar la naturalització de l'espai urbà

1.3.4 PLANEJAMENT SECTORIAL

El planejament urbanístic també ha d'harmonitzar-se amb els plans territorials sectorials existents i futurs. Aquests plans comprenen tot l'àmbit de Catalunya però, d'acord amb el seu caràcter sectorial, les seves determinacions es refereixen només a un o alguns aspectes de la realitat territorial. A continuació, s'enumeren els que poden tenir més influència en l'àmbit del present POUM:

- Pla de carreteres de Catalunya [1985, revisat el 1995].
- Pla d'infraestructures de transport de Catalunya 2006-2026
- Pacte Nacional per a les Infraestructures
- Directrius nacionals de Mobilitat (Decret 362/2006, de 3 d'octubre)
- Estratègia temàtica per la protecció del sòl (2002)
- Pla de Gestió del districte de conca fluvial a Catalunya 2010-2015
- Planificació d'espais fluvials de la Conca del Llobregat
- Pla Sectorial d'Abastament d'Aigua a Catalunya (PSAAC)
- Pla Especial d'Emergències per Inundacions a Catalunya (INUNCAT)
- Pla d'energia de Catalunya (2006-2015)
- Pla de sanejament de Catalunya (1996)
- Programa de Sanejament d'Aigües Residuals Urbanes (PSARU 2005)
- Programa de gestió de residus municipals de Catalunya (PROGREMIC 2007 - 2012)
- Pla Territorial Sectorial d'Infraestructures de Gestió de Residus Municipals de Catalunya
- Programa de gestió de residus de la construcció de Catalunya (PROGROC 2007 - 2012)
- Pla d'acció per a la gestió dels residus municipals a Catalunya 2005-2012
- Pla director urbanístic de les àrees residencials estratègiques de l'àmbit de les Comarques Centrals
- Programa d'actuació en sòl i habitatge 2000-2009
- Pla de sòl residencial i industrial 2005-2008
- Programa de desenvolupament rural (2007-2013)
- Pla de turisme de Catalunya

2 REQUERIMENTS AMBIENTALS SIGNIFICATIUS

En aquest apartat es pretén realitzar una descripció sintètica de la situació actual del medi ambient de l'àmbit d'estudi, així com de la seva probable evolució en cas de no produir-se variacions significatives en el marc de planificació estratègica i, concretament en el planejament urbanístic vigent.

Val a dir que aquest apartat es complementa amb la descripció dels aspectes territorials i ambientals que es fa en la pròpia memòria del POUM, on s'hi pot trobar informació més detallada sobre alguns dels temes tractats aquí. En qualsevol cas, aquest apartat vol ser més una diagnosi des del punt de vista ambiental que no pas una descripció enciclopèdica de la realitat territorial del municipi.

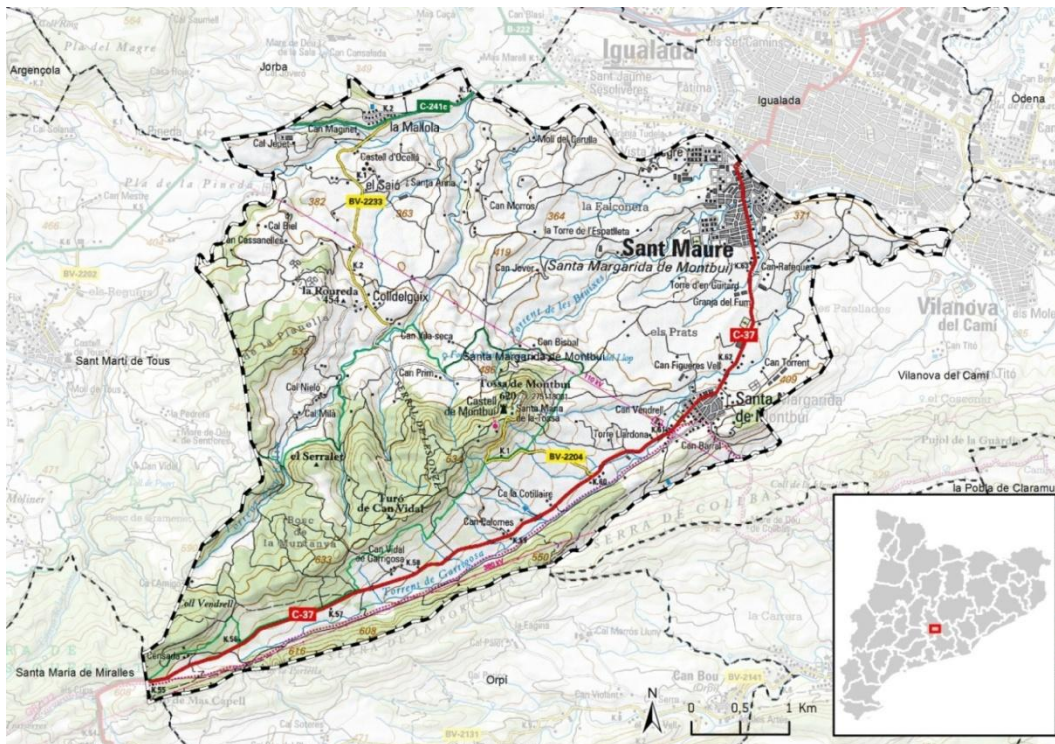
És important assumir la forma del territori com a principal criteri d'ordenació, i veure quins són els principals requeriments ambientals que ens permetran definir les propostes del Pla, atenent especialment al procés de construcció del sòl rústic, als espais naturals d'interès rellevant, al paisatge de l'agricultura, als corredors ecològics, a l'ordenació dels recursos naturals, entre d'altres.

La present diagnosi es basarà en la identificació d'aquells elements que caracteritzen ambientalment l'àmbit i que es considera tindran afectació en l'ordenació que prevegi el document del Pla d'Ordenació Urbana Municipal. Un cop identificats aquells elements rellevants des del punt de vista ambiental, es concretarà i ampliarà la informació relativa a l'estat actual d'aquests aspectes. Amb aquesta metodologia es pretén descriure aquells elements rellevants de l'àmbit d'estudi, cercant una anàlisi sistematitzada i que permeti cercar la interrelació entre els diferents elements que caracteritzen ambientalment al terme municipal.

2.1 DESCRIPCIÓ GENERAL DE L'ÀMBIT D'ESTUDI

El municipi de Santa Margarida de Montbui està situat a l'oest de la província de Barcelona, concretament a l'àmbit central de la comarca de l'Anoia, coneguda com la Conca d'Òdena.

Figura 4. Situació del terme municipal

Font: Lavola a partir de les bases de l'ICGC

La població registrada l'any 2014 va ser de 9.641 habitants, amb una densitat de població de 349,3 hab/km² (IDESCAT), pràcticament el doble que a la comarca. El terme municipal té una extensió total de 27,58 km² i limita al nord amb els termes municipals d'Igualada [capital de comarca i municipi més influent] i Jorba, a l'oest amb Sant Martí de Tous i Santa Maria de Miralles, al sud amb Orpí i a l'est amb Vilanova del Camí.

Presenta un paisatge molt humanitzat i una topografia en general ondulada, plana predominantment al nord i centre i que va guanyant altitud cap al sud. L'altitud mitjana és de 316 metres i el punt més elevat es troba a la Tossa de Montbui amb 620 metres d'altitud, situada al Serral de les Onze, a la part sud-oest de terme. Al sud es situa la Serra de Portella i una petita franja de la Serra de Collbàs que fan de límit municipal per aquesta part de terme, de la mateixa manera que ho fa el Riu Anoia a la part nord, separant d'Igualada i Jorba.

Aquesta topografia ha configurat els espais on s'ha assentat la població i on s'han establert explotacions agràries. En general, la part nord-est ha estat la més adequada per a l'assentament humà i tota la part oest i est per a l'agricultura, ja que presenta pendents suaus i sòls aptes, mentre que, al sud, les muntanyes han afavorit la presència de masses boscoses, algunes en explotació.

Taula 2. Dades bàsiques del municipi

ÀMBIT: SANTA MARGARIDA DE MONTBUI	
Població:	9.641 hab. (2014)
Superfície:	27,58 Km ²
Densitat:	351,2 hab/km ²
Municipis limítrofes:	Igualada, Jorba, Sant Martí de Tous, Santa Maria de Miralles, Orpí i Vilanova del Camí.
Comarca	Anoia

Font: IDESCAT

Un tret estructural a tenir en compte pel que fa a la morfologia urbana de Santa Margarida de Montbui és la segregació espacial que ha patit el terme municipal, de manera que avui en dia trobem dos nuclis separats: el nucli urbà tradicional de Santa Margarida de Montbui i el barri de Sant Maure, nascut arran de l'expansió urbana des d'Igualada, ciutat amb la que limita de manera adjacent. Així doncs, és el barri de Sant Maure, situat al nord del terme municipal, el que presenta una antropització més intensa per la influència que ha exercit Igualada com a nucli dinamitzador de la regió. Sant Maure concentra la major part de la població (entorn del 90% del total amb una extensió de 68.83 ha) i, en l'actualitat, fa de capital municipal en detriment del nucli urbà tradicional de Santa Margarida (20.29 ha).

2.2 MATRIU DE CARACTERITZACIÓ I DESCRIPCIÓ AMBIENTAL DEL MUNICIPI

Amb la finalitat de realitzar una anàlisi previ d'identificació dels elements ambientals rellevants al terme municipal de Santa Margarida de Montbui, es presenta a continuació una matriu de caracterització que permet identificar aquells elements ambientals rellevants al municipi i que serà necessari desenvolupar en els següents capítols del present estudi.

Classificats en diferents àmbits temàtics, s'analitzen un per un els diferents elements ambientals per precisar si tenen presència al terme municipal. D'entre aquells presents a Santa Margarida, s'estudia la seva rellevància territorial i, en cas de considerar-se un element no rellevant, s'afegeix la justificació d'aquesta decisió. Per altra banda, aquells elements presents al municipi i considerats de rellevància, es descriuen en detall en els apartats que segueixen.

ELEMENT AMBIENTAL		PRESENCIA AL MUNICIPI	DESCRIPCIÓ ELEMENTS	RELLEVÀNCIA	JUSTIFICACIÓ DE NO RELLEVÀNCIA	ANÀLISI COMPLEMENTARI D'ELEMENTS RELLEVANTS
Ocupació i consum de sòl	Usos agrícoles o ramaders rellevants	Sí	Gran presència de conreus	Sí		Apartat 2.2.2 Ocupació i usos del sòl
	Usos forestals	Sí	Extenses àrees forestals, algunes d'elles en explotació.	Sí		Apartat 2.2.2 Ocupació i usos del sòl
	Zones cremades a partir de 2003	No	L'anàlisi de perímetres d'incendis per any disponibles a la cartografia oficial del DARPAMN (¹) descarta la presència de zones cremades a partir del 2003.			
	Activitats extractives	Sí	Presència d'una mina de guix en actiu amb restauració integrada. ²	Sí		Apartat 2.2.2 Ocupació i usos del sòl
Hàbitats i espècies protegides	HIC prioritaris	Sí	Pinedes de pinassa del Prepirineu i del auso segàrric Matollars mediterranis continentals halòfils i gipsòfils	Sí		Apartat 2.2.3 Hàbitats
	HIC no prioritaris	Sí	Pinedes de pi blanc Alzinars de terra baixa Terrers calcaris, generalment margosos, amb vegetació molt esparsa o quasi nus. medes de terra baixa Llits i marges de rius, o vores d'embassaments, sense vegetació llenyosa densa	Sí		Apartat 2.2.3 Hàbitats

¹ Capa Incendis 1986 - 2011 (Incendis forestals ocorreguts durant el període 1986-2011). Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural

² A partir d'informació subministrada pel Sistema Interactiu de Mapes Ambiental. Departament de Territori i Sostenibilitat

ELEMENT AMBIENTAL		PRESENCIA AL MUNICIPI	DESCRIPCIÓ ELEMENTS	RELLEVÀNCIA	JUSTIFICACIÓ DE NO RELLEVÀNCIA	ANÀLISI COMPLEMENTARI D'ELEMENTS RELLEVANTS
			Canyissars			
	AIFF	No	No existeixen, a partir d'anàlisi de cartografia oficial del DARPAMN ³			
Espais naturals protegits	Espais PEIN	Sí	PEIN: Serra de Miralles- Queralt (Sistema Prelitoral Central)	Sí		Apartat 2.2.4 Espais protegits i altres espais d'interès natural
	Espais XN2000	Sí	Serra de Miralles -Queralt (Sistema Prelitoral Central).	Sí		Apartat 2.2.4 Espais protegits i altres espais d'interès natural
	ENPE	No	No existeixen a partir d'anàlisi de cartografia oficial del DTES ⁴ .			
	Arbres monumentals	No	No existeixen a partir de l'anàlisi de les fixes d'arbres monumentals del DARPAMN.			
Altres espais de rellevància ambiental	Zones humides	No	No existeixen zones humides catalogades en el terme municipal.			
	Forest del CUP	No	No existeixen, a partir d'anàlisi de cartografia oficial del DARPAMN ⁵ .			
	Patrimoni geològic: Espais d'interès	Sí	Presència de l'espai La Tossa de	Sí		Apartat 2.2.4 Espais protegits i altres

³ Capa Àrees d'interès faunístic i florístic (2011). Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural

⁴ Capa Espais naturals de protecció especial (Límit dels espais naturals de protecció especial i altres espais). Departament de Territori i Sostenibilitat

⁵ Capa Forests Públiques (Forests públiques). Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural

ELEMENT AMBIENTAL		PRESENCIA AL MUNICIPI	DESCRIPCIÓ ELEMENTS	RELLEVÀNCIA	JUSTIFICACIÓ DE NO RELLEVÀNCIA	ANÀLISI COMPLEMENTARI D'ELEMENTS RELLEVANTS
	geològic		Montbui.			espais d'interès natural
	Altres elements locals de valor ambiental	Sí	Important presència de badlands.	Sí		Apartat 2.2.4 Espais protegits i altres espais d'interès natural
Connectivitat ecològica	Presència de connectors d'abast territorial	Sí	Presència de connectors orogràfics i fluvials.	Sí		Apartat 2.2.5 Connectivitat ecològica
	Eixos de connectivitat local	Sí	Sistema hídic municipal i mosaics agroforestals presents a l'oest del municipi.	Sí		Apartat 2.2.5 Connectivitat ecològica
Riscos naturals	Presència de zones de risc d'incendi alt o molt alt	Sí	Zones amb perill d'incendi alt segons el mapa de Protecció Civil de Catalunya.	Sí		Apartat 2.2.6 Riscos naturals
	Presència d'àrees amb riscos geològics	Sí	Forts pendents i materials litològics dèbils. Presència d'episodis d'esllavissades.	Sí		Apartat 2.2.6 Riscos naturals
	Urbanitzacions aïllades en contacte amb zones forestals	Sí	Existència d'urbanitzacions i diverses cases/masies aïllades en la matriu agroforestal.			Apartat 2.2.6 Riscos naturals
	Existència d'àrees d'inundables	Sí	Zones inundables vinculades al Riu Anoia i cursos fluvials associats. ⁶	Sí		Apartat 2.2.6 Riscos naturals

⁶ Cartografia del Pla INUNCAT. Agència Catalana de l'Aigua

ELEMENT AMBIENTAL		PRESENCIA AL MUNICIPI	DESCRIPCIÓ ELEMENTS	RELLEVÀNCIA	JUSTIFICACIÓ DE NO RELLEVÀNCIA	ANÀLISI COMPLEMENTARI D'ELEMENTS RELLEVANTS	
Riscos tecnològics	Risc químic	No	Es descarta la seva presència a partir de consulta del Mapa de Protecció Civil ⁷				
	Risc nuclear	No					
	Risc radiològic	No					
	Risc contaminació marina	No					
	Risc contaminació sòls	No					
	Risc transport mercaderies perilloses	Sí	Si bé el municipi no presenta cap infraestructura viària amb aquest risc, convé avaluar la proximitat d'altres infraestructures que sí que presenten aquest risc associat (A2)	Sí		Apartat 2.2.7 Riscos tecnològics	
Cicle de l'aigua	Superficials	Masses d'aigua superficials protegides	Sí	Riu Anoia, tipus de protecció: Per abastament, per nutrients i per hàbitats ⁽⁸⁾	Sí		Apartat 2.2.8 Cicle de l'aigua
		Problemes de qualitat en aigües superficials	Sí	Problemàtiques identificades al Riu Anoia. ⁹	Sí		Apartat 2.2.8 Cicle de l'aigua
	Subterrànies	Aqüífers protegits	Sí	Existència d'un gran aqüífer al sud (Gaià-Anoia), que limita amb el terme municipal però no s'hi inclou. ¹⁰	No	Es situa fora del terme municipal	
		Problemes de qualitat	Sí	Problemes a l'aqüífer Gaià-Anoia derivats	No	Es situa fora del	

⁷ Mapa de Protecció Cívica de Catalunya. Departament d'Interior

⁸ A partir del visor cartogràfic de la Agència Catalana de l'Aigua.

⁹ A partir del visor cartogràfic de la Agència Catalana de l'Aigua.

¹⁰ A partir de les dades de l'Agència Catalana de l'Aigua

ELEMENT AMBIENTAL		PRESENCIA AL MUNICIPI	DESCRIPCIÓ ELEMENTS	RELLEVÀNCIA	JUSTIFICACIÓ DE NO RELLEVÀNCIA	ANÀLISI COMPLEMENTARI D'ELEMENTS RELLEVANTS	
	en aigües subterrànies ⁽¹¹⁾		de l'extracció excessiva d'aigua. També hi ha baixes concentracions de nitrats i metalls.		terme municipal		
	Zona vulnerable per nitrats	No	No inclòs com a municipi vulnerable per contaminació de nitrats pels Decrets: 283/1998, 476/2004 i Acord de Govern de 28 de juliol de 2009				
	Instal·lacions	Problemes d'abastament	No	<i>Pendent</i>			
		Problemes de sanejament	No	<i>Pendent</i>			
Ambient atmosfèric	Problemàtica de qualitat de l'aire	No	L'anàlisi dels informes de qualitat de l'aire dels darrers 5 anys de la ZQA ¹² a la qual pertany Santa Margarida de Montbui permet descartar afectacions derivades de la qualitat de l'aire				
	Problemàtica de contaminació acústica	Sí	Impacte acústic derivat principalment del trànsit de vehicles. ⁽¹³⁾	Sí		Apartat 2.2.12 Ambient atmosfèric	
	Zones sensibles de contaminació lumínica	Sí	Presència de zones de protecció màxima i alta ⁽¹⁴⁾	Sí		Apartat 2.2.12 Ambient atmosfèric	
	Instal·lacions que generin camps	Sí	Presència d'antenes de telefonia mòbil i línies elèctriques al terme municipal.	Sí		Apartat 2.2.12 Ambient atmosfèric	

¹¹ A partir de dades IMPRESS

¹² Dades informes qualitat de l'aire per a la ZQA 5 Catalunya Central dels anys 2008 a 2012

¹³ Auditoria Ambiental de Santa Margarida de Montbui. Diputació de Barcelona

¹⁴ Mapa de la protecció envers la contaminació lluminosa a Catalunya (2007). Departament de Territori i Sostenibilitat

ELEMENT AMBIENTAL		PRESENCIA AL MUNICIPI	DESCRIPCIÓ ELEMENTS	RELLEVÀNCIA	JUSTIFICACIÓ DE NO RELLEVÀNCIA	ANÀLISI COMPLEMENTARI D'ELEMENTS RELLEVANTS
	electromagnètics					
Paisatge i patrimoni	Elements interès patrimonial	Sí	Presència de nombrosos elements patrimonials, tant arqueològics com arquitectònics. ^[15]	Sí		Apartat 2.2.10 Patrimoni cultural
	Eixos rellevants de connectivitat social	Sí	Pas del sender GR-172, del PR-C 119 i dos rutes BTT.	Sí		Apartat 2.2.11 Mobilitat
	Vies pecuàries	No	Es descarta la seva presència a partir de la cartografia oficial del DARPAMN ¹⁶			
	Elements paisatgístics rellevants	Sí	El sòl no urbanitzable conforma un paisatge d'interès amb la presència d'espais forestals, el sistema hídric, elements geològics, i camps de conreu.	Sí		Apartat 2.2.9 Paisatge
	Energia	Sí	Existència ràtios de consum energètic per habitant altes. El municipi disposa de PAES, com a instrument per millorar l'eficiència energètica.	Sí		Apartat 2.2.13 Consum de recursos i generació de residus
	Canvi Climàtic	Sí	A banda de la seva contribució al CC (emissions de GEH) analitzades anteriorment, caldrà analitzar els efectes que el CC tindrà sobre el POUM.	Sí		Apartat 2.2.14 Canvi climàtic

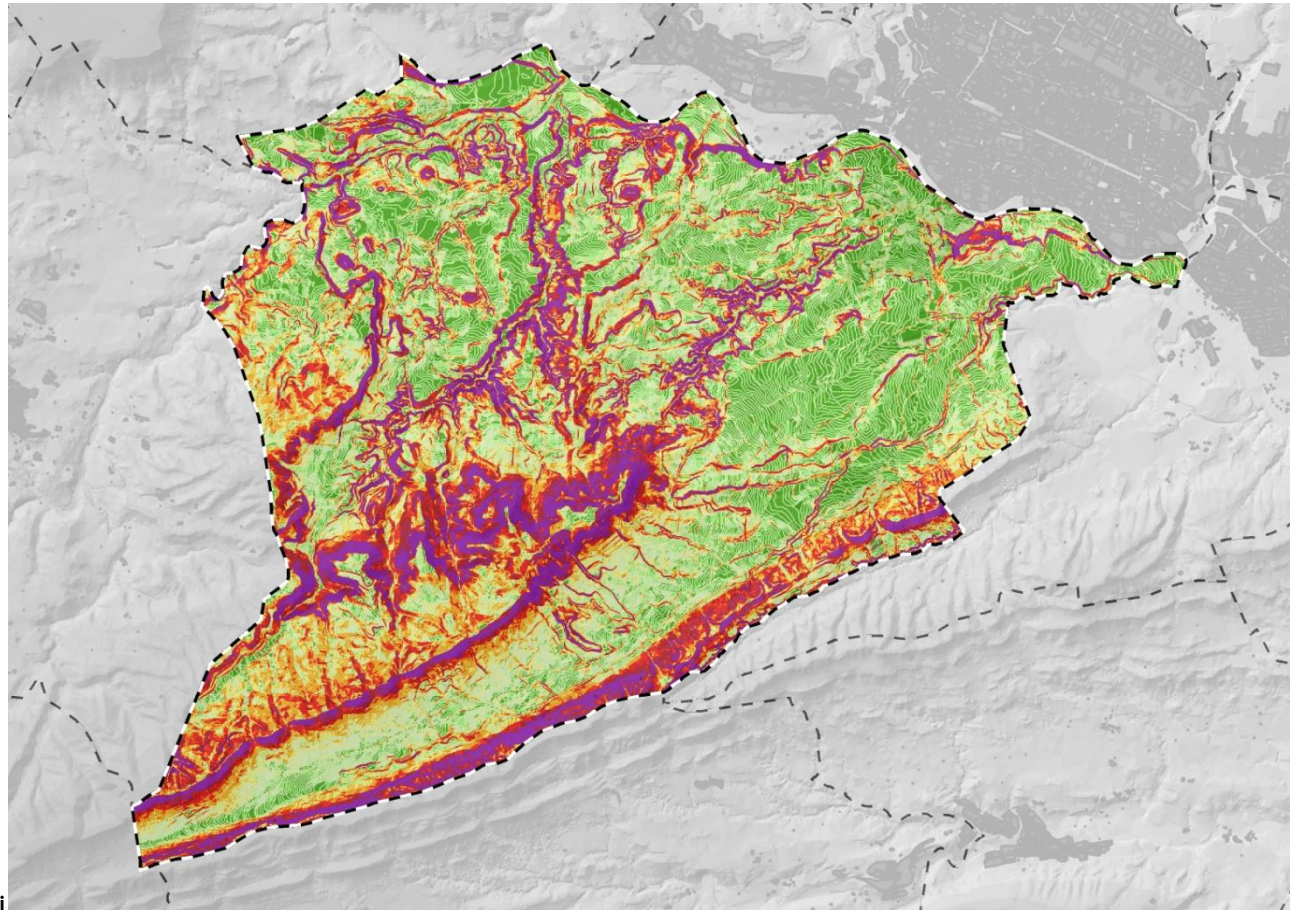
¹⁵ Inventari de patrimoni arqueològic i arquitectònic. Departament de Cultura de Catalunya.

¹⁶ Camins ramaders classificats. Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural

2.2.1 CARACTERÍSTIQUES TOPOGRÀFIQUES I MARC GEOLÒGIC

El terme municipal de Santa Margarida de Montbui presenta, en general, una orografia força planera, amb una altitud mitjana de 316 metres. Aquest caràcter pla de bona part del municipi ha permès l'aprofitament agrícola d'aquests terrenys, així com l'establiment d'assentaments urbans. No obstant això, a la zona sud-oest s'hi localitzen algunes àrees amb formes més accidentades, associades a la zona més muntanyosa del terme, on hi predominen els pendents superiors al 20% i on es localitza la fita més elevada del municipi, la Tossa de Montbui (627 metres). Aquestes àrees més abruptes corresponen, doncs a les principals deformacions del terreny: la Serra de Miralles, la Serra de Portella i la Serra de Collbàs.

Figura 5. Mapa de pendents del municipi

Font: Lavola a partir de les bases de l'ICGC

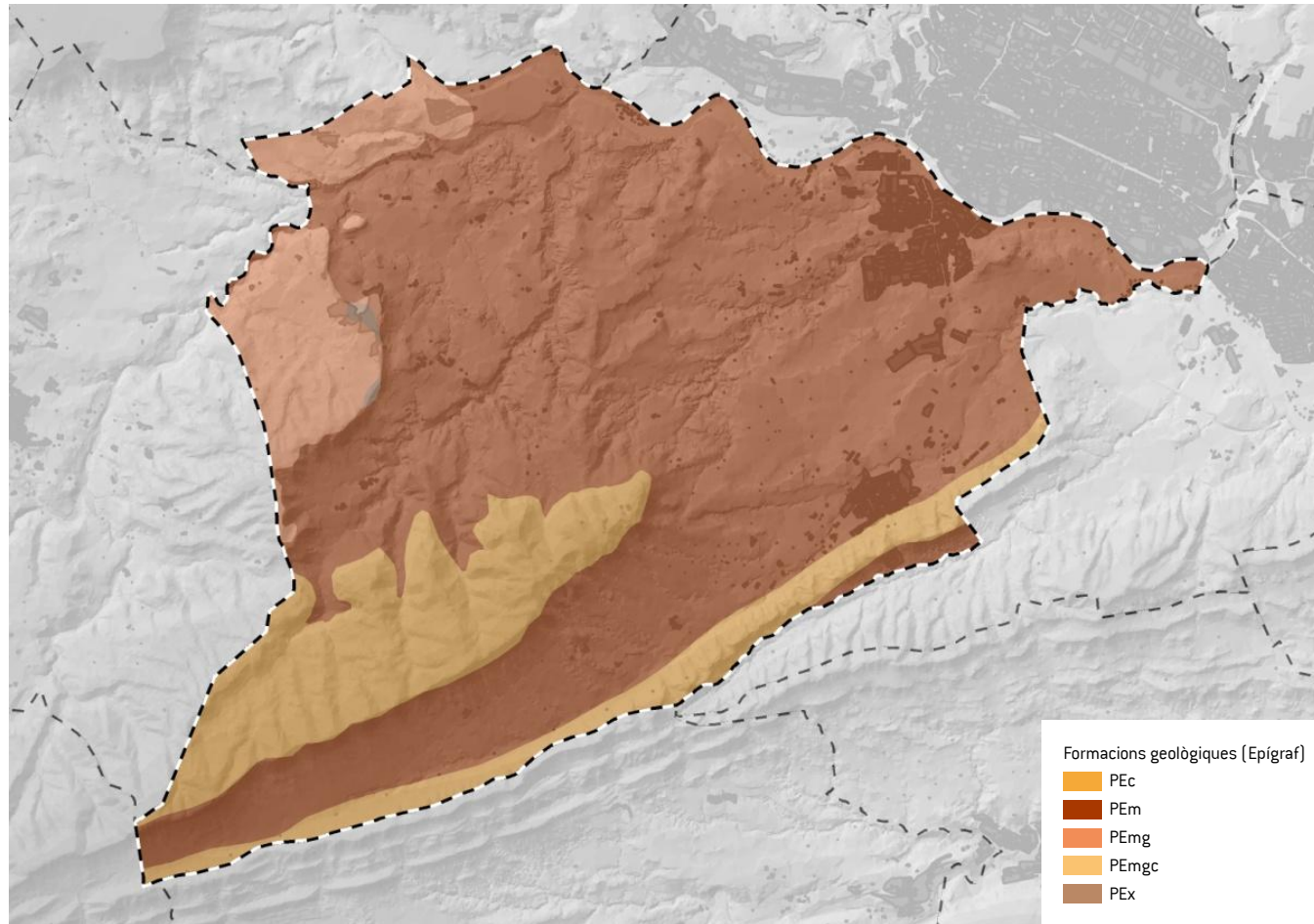
La Conca d'Òdena geològicament està formada per materials tous i poc consistents, sent una conca d'erosió excavada pel riu Anoia. La geologia d'aquesta zona és la pròpia de la Depressió Central, amb materials de l'era terciària i quaternària els quals foren dipositats en un mar interior que ocupava el territori comprés entre els Pirineus i l'antic massís catalano-balear. El resultat va ser la formació d'unes capes eocèniques de sediments marins (calcàries i margues) i d'unes capes oligocèniques rogenques d'origen lacustre (conglomerats, gresos i argiles), i en alguns punts, sobretot a la zona central de la Depressió, d'importants dipòsits de sals i guixos. D'aquests darrers n'hi ha una representació al municipi de Sta. Margarida de Montbui on s'hi troben unes guixeres. Aquests materials, heterogenis, tenen la característica comuna d'ésser materials tous i fàcilment erosionables, fet que explica el relleu actual de la zona. En aquest ambient és típic el desenvolupament de xaragalls tipus badlands, que deixa al descobert a més de les margues grises, els altres materials del substrat, com són els conglomerats, les argiles i els gresos de color rogenç. Dins de la geologia de la zona és remarcable l'escull de la Tossa de Montbui sent aquesta una zona de contacte erosiu entre l'oligocè continental i l'eocè marí. . Amb tot, els materials presents al terme municipal, identificats a la figura 5, són els següents:

Taula 3. Composició geològica

EPIGRAF	FORMA SUPERIOR	DESCRIPCIÓ	LITOLOGIA PRINCIPAL	LITOLOGIA SECUNDÀRIA	ERA	PERÍODE
Pec	Sense formació superficial: roques coherents amb relleus sovint escarpats.	Roques sedimentàries coherents carbonàtiques: calcàries, dolomies, margocalcàries, ...	Calcàries	Margues	Cenozoic	Paleogen
Pem	Alteracions paleogen: formacions discontinües de poc gruix damunt de roques sedimentàries de gra fi.	Roques sedimentàries poc coherents de gra fi: lutites, margues, limolites, argiles, ...	Margues	Limolites	Cenozoic	Paleogen
Pemg	Alteracions paleogen: formacions discontinües de poc gruix damunt de roques sedimentàries de gra fi.	Roques sedimentàries poc coherents de gra fi: lutites, margues, limolites, argiles, ...	Margues	Gresos	Cenozoic	Paleogen
Pemgc	Sense formació superficial: roques coherents amb relleus sovint escarpats.	R. Sedimentàries coherents de gra gros cimentades: conglomerats, bretxes, gresos, ...	Conglomerats	Gresos	Cenozoic	Paleogen
Pex	Alteracions paleogen: formacions discontinües de poc gruix damunt de roques sedimentàries de gra fi.	R. Sedimentàries solubles: guixos, sals	Guixos		Cenozoic	Paleogen

Font: Lavola a partir de la cartografia del SITXELL

Figura 6. Unitats geològiques

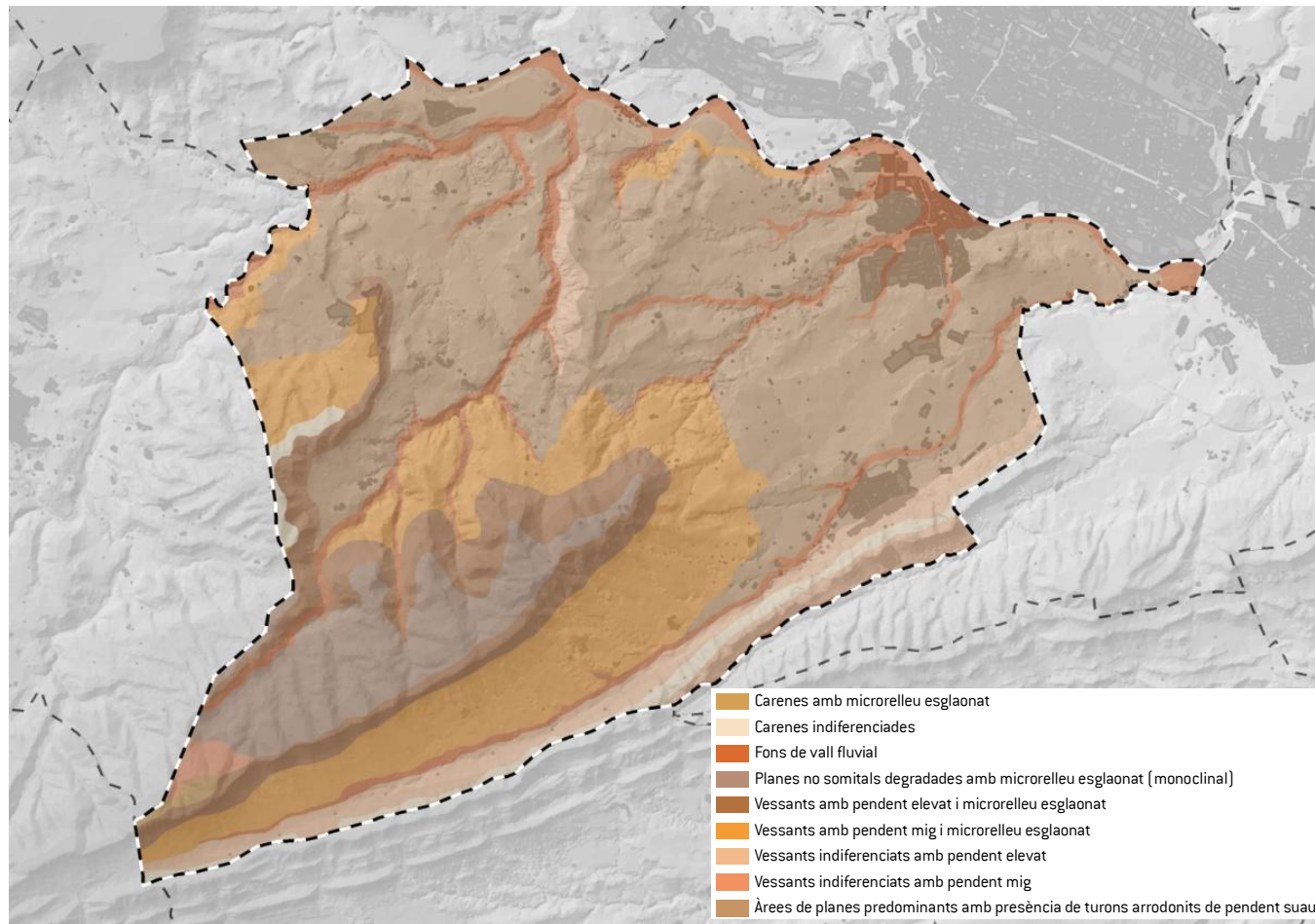

Font: Lavola a partir de la cartografia del SITXELL

A nivell geomorfològic, destaca la unitat que conformen les planes amb turons arrodonits de pendent suau, la qual s'estén per poc més d'un 48% de la superfície del municipi i representa, per tant, la geomorfologia predominant. També prenen rellevància les àrees de vessants amb pendent mig i microrelleu esglaonat, corresponent a gairebé el 20% de la superfície total, així com els fons de vall fluvial, associats als principals cursos d'aigua que solquen l'àmbit, que representen poc més d'un 10% del municipi. En proporcions menors, s'hi troben també planes no somitals degradades amb microrelleu esglaonat, altres vessants de major pendent i carenes.

La localització física de cadascuna de les unitats geomorfològiques esmentades es representa en el mapa que segueix:

Figura 7. Principals unitats geomorfològiques

Font: Lavola a partir de la cartografia del SITXELL

2.2.2 OCUPACIÓ I USOS DEL SÒL

El terme municipal de Santa Margarida de Montbui està caracteritzat per una forta barreja d'usos del sòl, repartits pel territori de manera més o menys homogènia (veure Figura 8). Si bé es pot dir que és un territori amb intensa presència d'elements humans, també s'hi troben elements naturals ben conservats i continus a l'espai.

Taula 4. Principals cobertes del sòl a Santa Margarida de Montbui

COBERTES DE SÒL	SUPERFÍCIE (HA)	PERCENTATGE
Conreus herbacis	1079,681	39,06
Boscors densos	998,517	36,13
Matollars	241,33	8,73
Conreus llenyosos	148,715	5,38
Urbanitzat residencial compacte	50,329	1,82
Boscors clars	48,623	1,76
Roquissars	33,054	1,19

Font: Lavola a partir del Mapa de Cobertes del Sòl de Catalunya, CREA.

Sòl construït

El sòl construït representa una porció important del territori municipal, fet indicatiu d'una llarga tradició d'assentaments humans a la zona, afavorits per una planimetria apta tant per a l'assentament com per al desenvolupament de l'activitat agrícola, un ús que, com veurem, també s'estén de manera rellevant a Santa Margarida de Montbui.

És important remarcar l'existència de diverses urbanitzacions aïllades que es troben disperses pel territori, entre les quals destaca, per la seva envergadura, la urbanització residencial de la Mallola situada al costat de la carretera C-241 i les urbanitzacions disgregades del Saió i Coll de Guix, situades a prop de la carretera BV-2233. D'altra banda, també trobem diversos habitatges disseminats pel territori, tot i que no representen una gran quantitat.

Per últim, és important comentar la presència d'un espai industrial de certa envergadura que es troba en desenvolupament, situat entre els dos nuclis urbans esmentats, així com una petita explotació de guix a la zona oest del terme municipal, actualment en actiu.

Conreus

D'altra banda, i seguint amb la descripció dels elements antròpics, destaca el sòl destinat a usos agrícoles, que ocupa al voltant del 45% del total del territori municipal i que, majoritàriament, es localitza a la meitat nord i cap al sud-oest, entre les elevacions muntanyoses de la Serra de les Onze i les de Collbàs i Portella.

Es tracta de conreus bàsicament herbacis, però també hi ha presència de petites illes de plantacions llenyoses d'arbres fructíferes, oliveres i també vinya. Cal destacar que la part nord-

DOCUMENT INICIAL ESTRATÈGIC

POUM DE SANTA MARGARIDA DE MONTBUI

oest del terme municipal esdevé un territori amb mosaic agroforestal ja que els camps de conreu es troben intercalats entre les masses forestals.

Les dades de l'IDESCAT mostren aquesta evolució:

Taula 5 Evolució de la superfície agrícola

ANY	SUPERFÍCIE AGRÍCOLA ÚTIL (HA)
1982	1.423
1989	1.073
1999	816
2009	880

Font: IDESCAT

Zones forestals

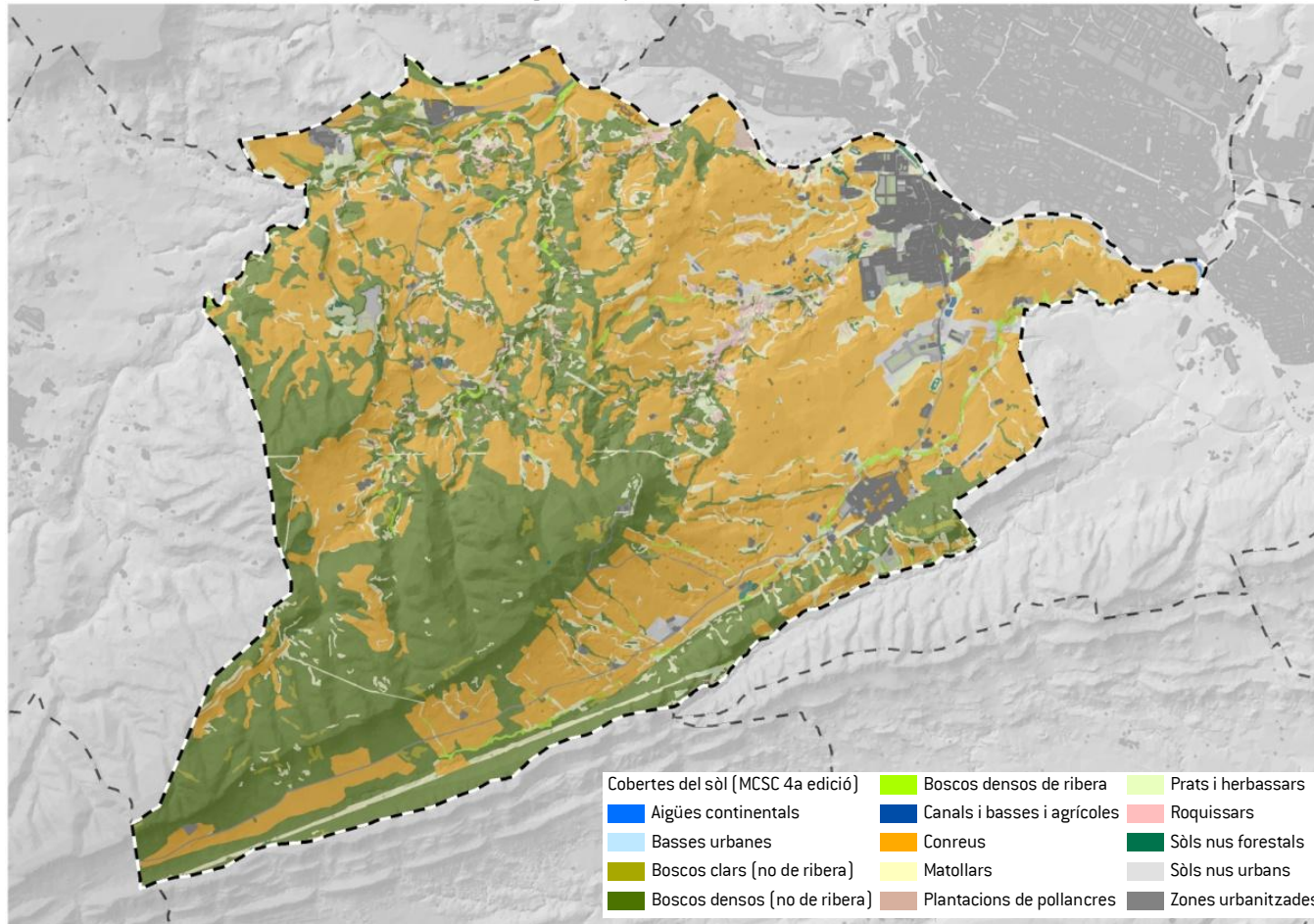
Finalment, els espais naturals més rellevants es situen, principalment, a la zona sud del municipi, que precisament és la que presenta majors elevacions del terreny i major presència de masses forestals denses. En concret, la Serra de Miralles, on trobem el punt de major altitud del terme municipal (Tossa de Montbui, 626m), forma part tant del PEIN com de la Xarxa Natura 2000 i està composta principalment per boscos denses de coníferes, alguns d'ells en explotació. També cal destacar la Serra de Collbàs, situada al sud del terme municipal actuant com a frontera natural i administrativa amb els municipis d'Orpí i Carme. La vegetació predominant són les pinedes de pi blanc amb sotabosc de brolles calcícoles.

Lligat amb els usos del sòl agrícoles i forestals i, alhora, amb la xarxa hídrica que solca el municipi, cal destacar pel seu interès des del punt de vista de la biodiversitat, connectivitat ecològica i paisatge, el mosaic agroforestal present principalment a la zona nord-oest del municipi que es troba en molt bon estat i caracteritza bona part del municipi.

Zones verdes urbanes:

Fruit del treball de camp dut a terme per a la redacció d'aquest document, s'ha detectat una clara insuficiència d'espais verds urbans en els dos nuclis principals de Santa Margarida. Pel que fa al nucli de Sant Maure, els principals espais verds urbans existents corresponen al parc del torrent de l'església així com al parc de la Mercè, tot i que també cal tenir en compte la zona de la Muntanya del Pi que enllaça amb els voltants del riu Anoia. De fet, l'entorn del riu Anoia funciona com un espai verd amb un gran potencial social i natural que, tot i haver estat objecte del "Projecte d'endegament, recuperació i integració mediambiental del riu Anoia en un tram d'Igualada i Santa Margarida de Montbui", encara presenta un estat de degradació evident. D'altra banda, al nucli antic de Santa Margarida no s'hi localitza cap zona verda pròpiament dita

Figura 8. Mapa de cobertes del sòl

Font: Lavola a partir de bases del CREA

2.2.3 HÀBITATS

A partir de l'anàlisi dels usos del sòl fet en el punt anterior es pot intuir que els hàbitats més rellevants es situen a la part sud del municipi, per l'existència d'una densa vegetació que presenta continuïtat amb les elevacions muntanyoses d'aquesta part del territori. És per aquest motiu, juntament amb unes condicions climatològiques concretes i un nivell de conservació adequat, que trobem una gran superfície d'Hàbitats d'Interès Comunitari (HIC)¹⁷. Aquests HIC, alguns dels quals són prioritaris, representen un important element de valor ambiental, tant per l'extensió que cobreixen com per la continuïtat espacial que fan que conformin importants connectors ecològics. Aquest és el cas de la Serra de les Onze (la qual pertany, a un nivell superior, a la Serra de Miralles-Queralt) i, per altra banda, les serres de Collbàs i Portella.

La vegetació predominant associada a la Serra de les Onze i l'espai agroforestal situat a la part nord-oest es compon principalment per pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*) amb sotabosc de brolles calcícoles, de les contrades mediterrànies, que a més és l'HIC més extens del terme municipal. El segon HIC que ocupa més territori es conforma també de pinedes de pi blanc però, en aquest cas, amb sotabosc de màquies o garrigues i es troben a la Serra de les Onze, barrejades amb l'anterior hàbitat, i a la Serra de Collbàs i al nord oest del municipi.

Pel que fa a la Serra de Portella, l'hàbitat predominant són les pinedes de pinassa (*Pinus nigra subsp. salzmannii*) dels Prepirineus i del territori auso-segàrric, HIC de caràcter Prioritari. Un altre HIC Prioritari, d'extensió molt més reduïda, el conformen els matollars mediterranis continentals halòfils i gipsòfils, presents al nord oest del terme, a la zona que limita amb Jorba i Sant Martí de Tous.

Per altra banda, és necessari tenir en compte altres HIC que, malgrat que són més reduïts en superfície, tenen gran rellevància a l'àmbit municipal. En primer lloc, les badlands, hàbitat que està configurat per terrers calcaris, generalment margosos, amb vegetació molt esparsa o quasi nus. En segon lloc, els hàbitats associats a cursos fluvials, com són les alberedes (i pollancredes) amb vinca (*Vinca difformis*), situades concretament als torrents de les Bruixes i d'En Feliu. A tota la part nord del terme municipal, és a dir a la zona limítrofa amb Igualada, hi trobem els hàbitats associats al riu Anoia, llits i marges de rius, sense vegetació llenyosa densa. Per últim, cal senyalar els HIC que formen els canyissars de la Riera de Tous, a la part nord oest del terme municipal.

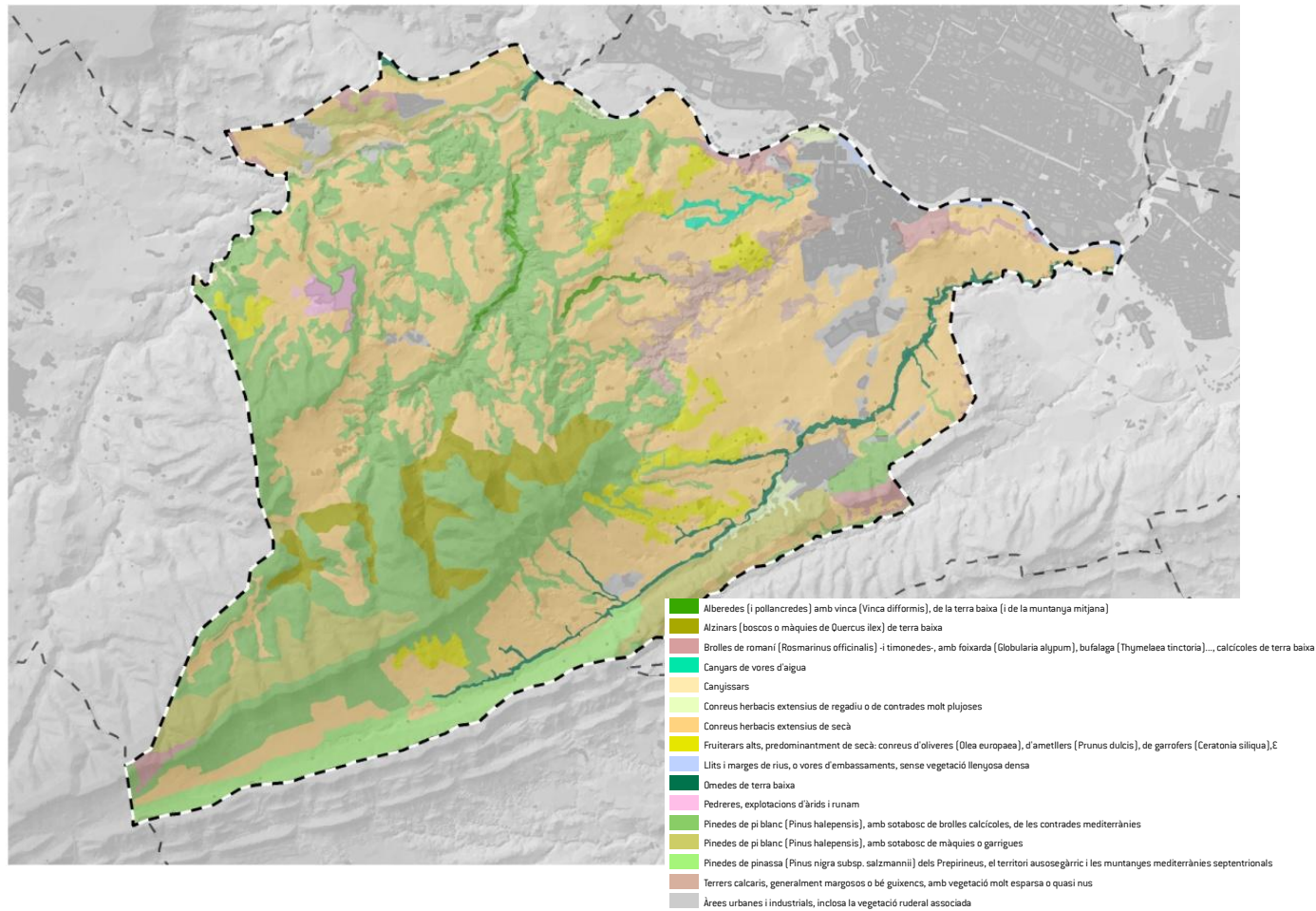
¹⁷ Hàbitats d'interès comunitari: definits a la Unió Europea i relacionats a l'annex I de la Directiva 92/62/CE. Poden ser no prioritaris, o bé prioritaris. Els HIC prioritaris (61 del total de 198 definits a la UE) són els HIC la conservació dels quals suposa una especial responsabilitat per a la UE.

Taula 6. Quadre resum dels hàbitats presents al terme municipal

NOM DEL HÀBITAT	%	HIC
Conreus herbacis extensius de secà	42,0	
Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>) amb sotabosc de brolles calcícoles, de les contrades mediterrànies	28,8	No Prioritari
Àrees urbanes i industrials, inclosa la vegetació ruderal associada	5,5	
Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>) amb sotabosc de màquies o garrigues	5,3	No Prioritari
Fruiterars alts, predominantment de secà: conreus d'oliveres (<i>Olea europaea</i>), d'ametllers (<i>Prunus dulcis</i>), de garrofers (<i>Ceratonia siliqua</i>),..	3,7	
Pinedes de pinassa (<i>Pinus nigra subsp. salzmannii</i>) dels Prepirineus i del territori auso-segàrric	3,6	Prioritari
Alzinars (boscos o màquies de <i>Quercus ilex</i>) de terra baixa	3,5	No Prioritari
Terrers calcaris, generalment margosos, amb vegetació molt esparsa o quasi nus	1,8	No Prioritari
Brolles de romani (<i>Rosmarinus officinalis</i>) -i timonedes-, amb foixarda (<i>Globularia alypum</i>), bufalaga (<i>Thymelaea tinctoria</i>),... calcícoles de terra baixa	1,7	Prioritari
Omedes de terra baixa	1,2	No Prioritari
Canyissars	0,6	No Prioritari
Llits i marges de rius, o vores d'embassaments, sense vegetació llenyosa densa	0,57	No Prioritari
Conreus herbacis extensius de regadiu o de contrades molt plujoses	0,5	
Pedreres, explotacions d'àrids i runam	0,4	
Alberedes (i pollancredes) amb vinca (<i>Vinca difformis</i>), de les contrades marítimes	0,4	No Prioritari
Canyars de vores d'aigua	0,3	No Prioritari
Terrers calcaris, generalment margosos, amb vegetació molt esparsa o quasi nus	0,1	No Prioritari

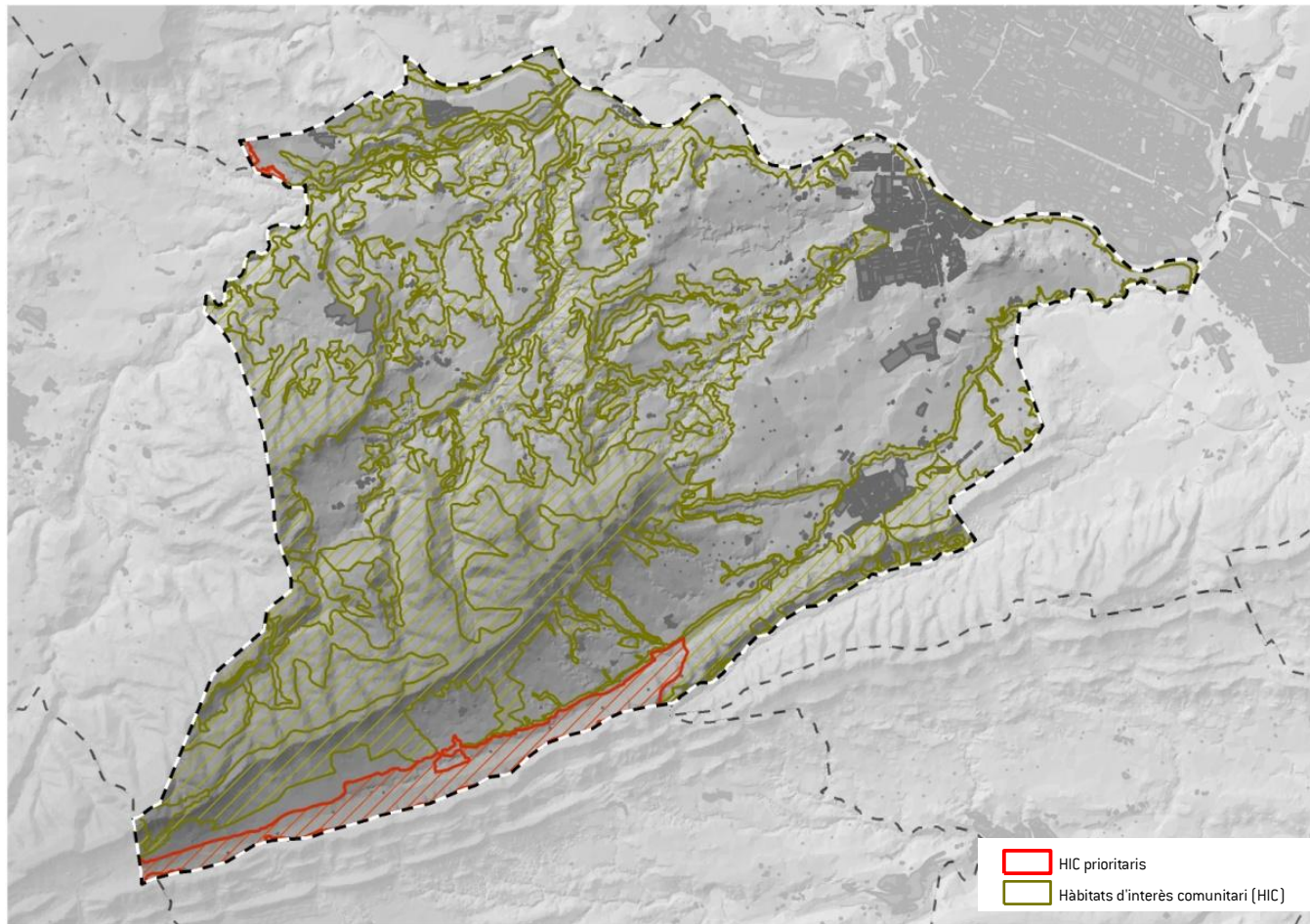
Font: Lavola a partir de les bases del DTES

Figura 9. Hàbitats dominants

Font: Lavola a partir de les bases del DTES

Figura 10. Hàbitats d'Interès Comunitari

Font: Lavola a partir de les bases del DTES

2.2.4 ESPAIS PROTEGITS I ALTRES ESPAIS D'INTERÈS NATURAL

Al terme municipal s'hi troben diversos espais que queden recollits sota alguna de les figures de protecció ambiental que determina la legislació sectorial corresponent, així com d'altres espais que, sense estar dotats d'una protecció regulada, presenten una rellevància especial. Tots aquests espais es representen en el mapa que acompanya aquest subapartat.

A la part sud-oest del terme municipal hi trobem la Serra de Miralles-Queralt, espai inclòs al Pla d'Espais d'Interès Natural de Catalunya (PEIN), que a més es troba declarat com a Lloc d'Interès Comunitari (XN2000). Aquesta serra forma part d'un conjunt muntanyós que s'inicia a Montserrat i acaba a prop de Santa Coloma de Queralt. Té una extensió total de 2.886.69ha, de les quals 601.90ha es situen al terme de Santa Margarida de Montbui.

Els valors ambientals i paisatgístics d'aquest espai vénen afavorits pel fet de tractar-se d'un espai de transició entre els altiplans centrals i les serres prelitorals catalanes, que fa que les dos vessants presentin uns matisos climàtics diferents que determinen una gran varietat de vegetació i fauna adaptada a cadascun d'ells. Hi trobem, per una banda, un matís climàtic continental i, per altra banda, un matís mediterrani influenciat per l'entrada aire procedent del mar.

Un altre aspecte rellevant és la seva composició paisatgística, formada per una densa massa forestal adaptada al sinuós relleu calcari, que ha estat format per una sèrie de fenòmens càrstics que al llarg de la història han configurat un paisatge únic, com és l'escull de la Tossa de Montbui, que s'analitzen en aquest mateix apartat.

A més a més, s'hi troben espècies endèmiques com és la fauna cavernícola, fet que ha sigut decisiu per incloure part d'aquesta superfície en l'espai de la Xarxa Natura 2000 de les Serres de Miralles i Queralt.

Figura 11. PEIN Serra de Miralles – Queralt (Serra de les Onze des de l'oest)

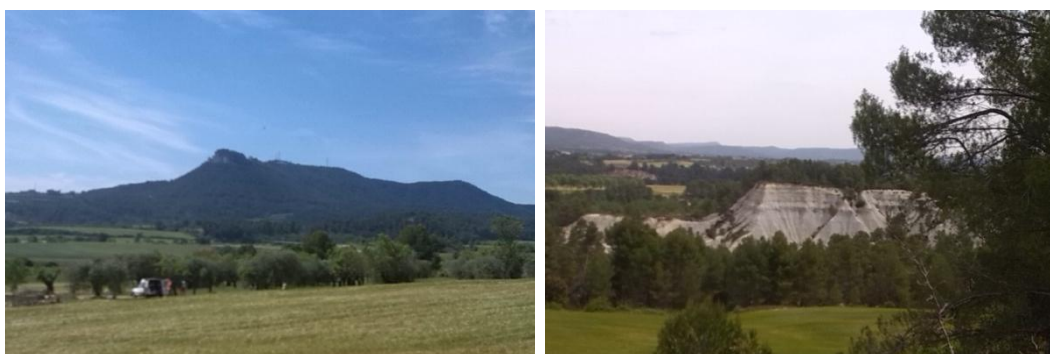

Font: Lavola

Per altra banda, cal destacar, des del punt de vista geològic, l'escull de la Tossa de Montbui situat a la Serra de Miralles i inclòs a l'Inventari d'Espais d'Interès Geològic de Catalunya (Geòtop 222) de la Direcció General del Medi Natural de Catalunya. La seva importància radica en què és uns dels millors afloraments de formacions esculloses del Bartonianà i, per tant, té gran valor científic i també paisatgístic que han justificat la seva inclusió al catàleg de patrimoni geològic. Forma part de la sèrie d'alineacions muntanyoses de la Serralada Prelitoral Catalana de direcció nord-est/sud-oest que travessen el municipi

Si bé no es troba protegit per cap figura sectorial, un altre procés geomorfològic a destacar és la formació de badlands, produïts per l'erosió diferencial de les margues dipositades sota la Tossa i l'escull de la Tossa de Montbui que ha provocat el sistema hidrogràfic del riu Anoia. Els badlands esdevenen un element que caracteritza notablement el paisatge municipal.

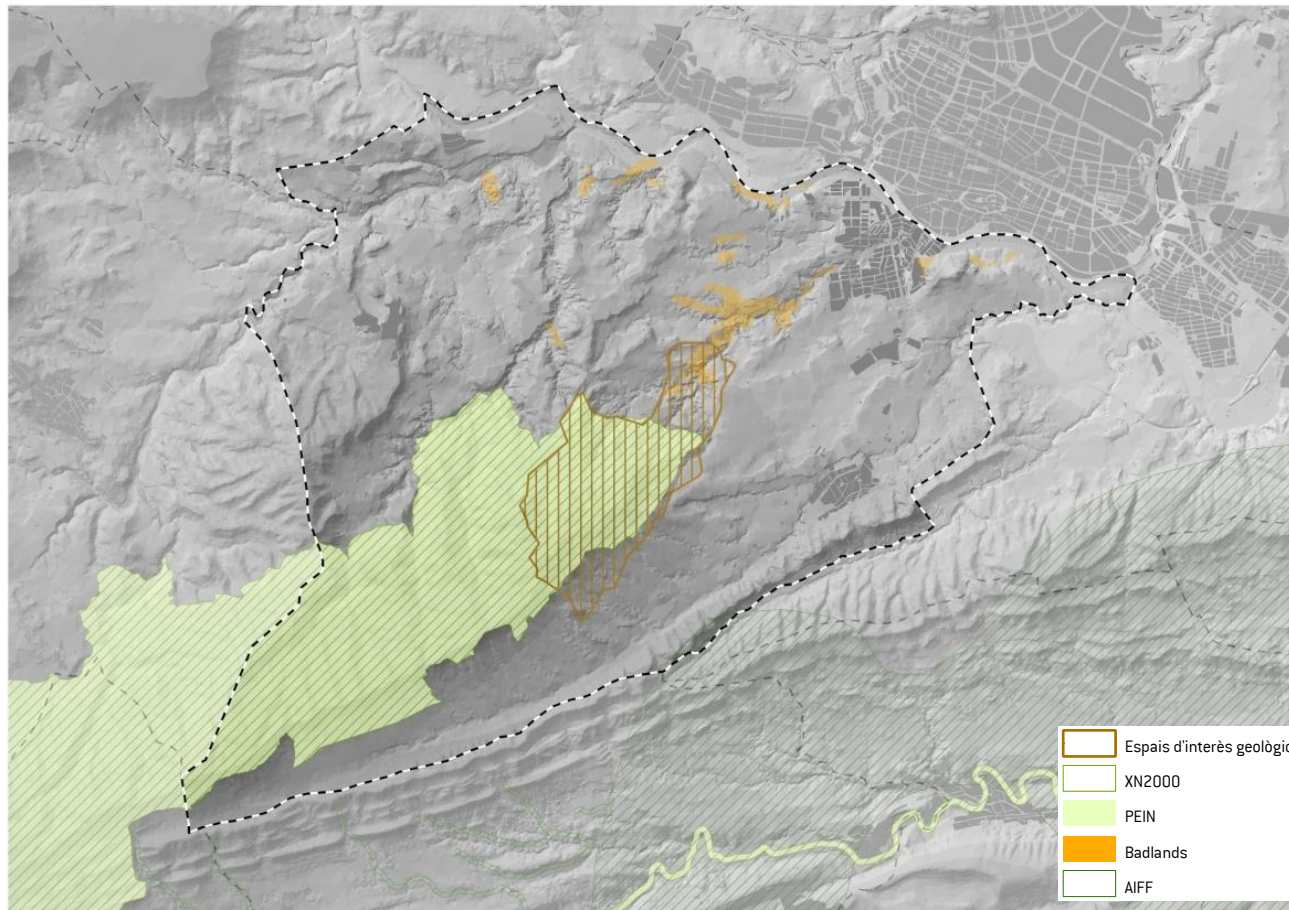
Figura 12. Fotografies de la Tossa de Montbui (esquerra) i els badlands (dreta)

Font: Lavola

Un altre valor de rellevància ambiental al municipi és la presència d'un mosaic de tipus agroforestal ben estructurat i ben conservat, sobretot a la plana nord-oest del terme. Es tracta de terrenys, de tipus planer, amb una gran aptitud per a l'activitat agrícola que es troben en contacte amb matris boscoses i s'hi intercalen, de manera que en resulta una alternança d'usos agrícoles i forestals. A nivell ambiental, la importància d'aquest mosaic radica, primerament, en la major diversitat d'ecosistemes que presenten i que permeten allotjar una biodiversitat important. En aquest sentit, el fet que el mosaic estigui creuat per diversos elements lineals, com ara els marges de conreu o els camins, també afavoreix a algunes espècies de fauna que hi troben refugi o bé una via de passera. D'altra banda, a nivell territorial però també local, i juntament amb el paper que juga la xarxa de rieres i torrents del municipi, aquest mosaic reforça l'articulació i connectivitat del territori. Convé tenir en compte que aquesta estructura es troba actualment amenaçada per dos fenòmens, si bé a Santa Margarida encara no s'aprecia de manera severa aquest procés d'homogeneïtzació del paisatge agrari. En primer lloc trobem l'abandonament de l'activitat agrícola, que suposa l'inici de la successió vegetal en aquella peça, o bé la transformació d'aquesta activitat per tal de millorar-ne la rendibilitat, que tendeix a eliminar aquests marges amb interès ambiental per facilitar la mecanització. Per altra banda, l'avanç de la urbanització i de la xarxa de comunicacions també suposen un important factor fragmentador i degradador per aquest mosaic.

Figura 13. Espais protegits i d'interès ambiental rellevant

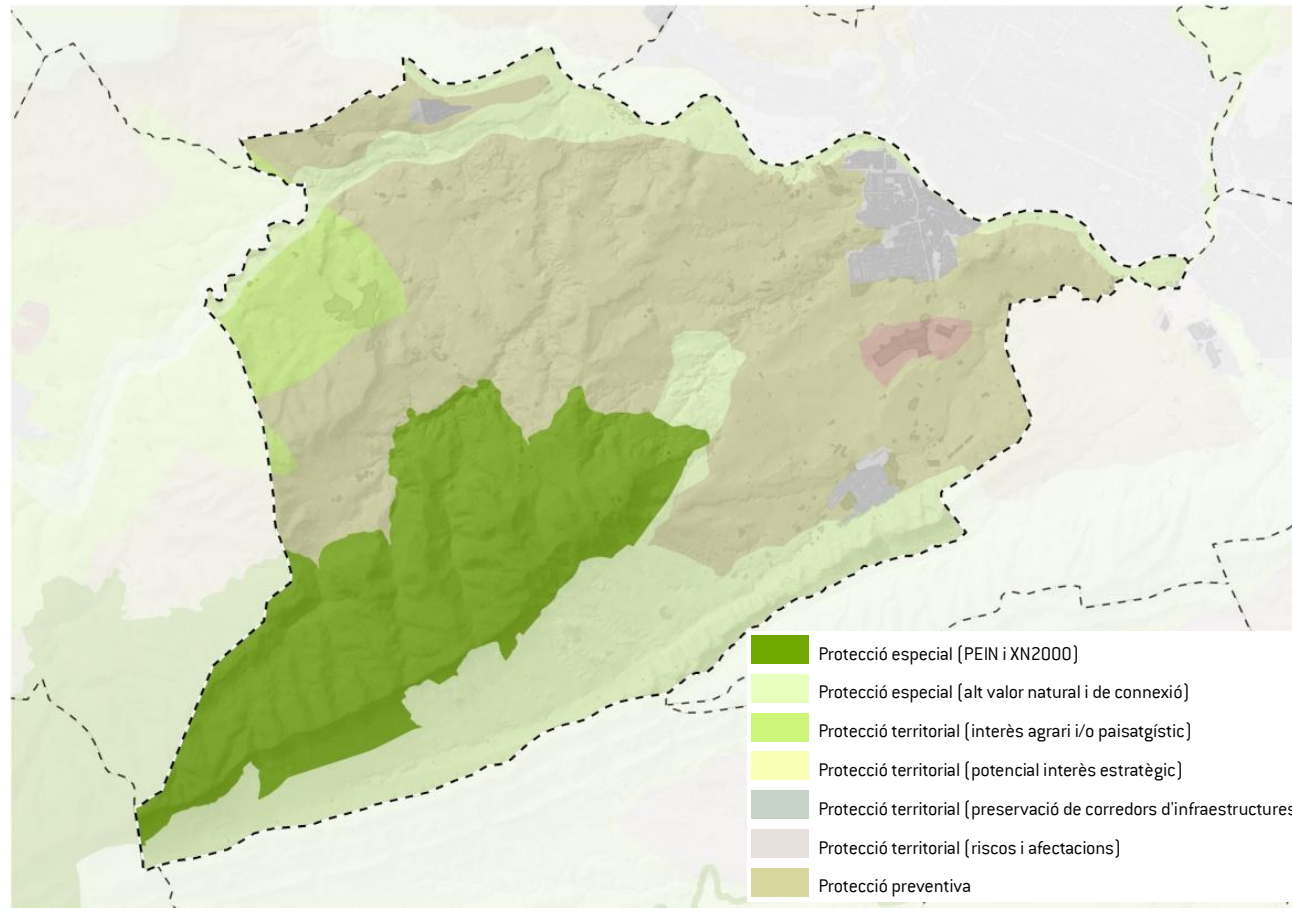

Font: Lavola a partir de les bases del DTES

Finalment, pel que fa a la protecció de sòl per part del Pla Territorial Parcial de les Comarques Centrals (PTPCC), trobem que hi ha una gran superfície identificada com a sòl de protecció especial. Es tracta dels espais abans comentats que conformen el PEIN, i a més tota la part sud del terme municipal en continuació amb aquest espai forestal, on trobem les serres de Collbàs i Portella. Així mateix, el riu Anoia i la riera de Tous també queden incloses sota aquesta figura de protecció. Per altra banda el PTPCC protegeix una petita porció del territori en la part més al oest pel seu valor d'interès agrari/paisatgístic. La resta del territori està qualificat com de protecció preventiva.

La figura següent mostra la distribució d'aquests sòls en l'extensió del terme municipal:

Figura 14. Espais oberts proposats pel PTPCC

Font: Lavola a partir de la cartografia del PTPCC

2.2.5 CONNECTIVITAT ECOLÒGICA

La connectivitat ecològica s'ha d'analitzar a diferents escales, tenint present tant els elements de connectivitat amb els grans eixos ecològics a escala regional, com aquells elements de connectivitat local de menor escala que interrelacionen els diferents espais lliures del terme municipal amb el seu entorn més immediat.

Al terme municipal de Santa Margarida de Montbui hi trobem elements naturals que actuen com a connectors ecològics d'àmbit supramunicipal i que apareixen en el Pla Parcial Territorial de les Comarques Centrals. Per una banda, cal destacar la Serra de les Onze (Serra de Miralles), la Serra de la Portella i la Serra de Collbàs, que formen part de la Serralada Prelitoral, eix nord-est sud-oest, i que per la seva envergadura territorial i la seva continuïtat, juguen un paper important com a connectors orogràfics.

El riu Anoia també actua com a connector supramunicipal, creuant tota la comarca de nord-est a sud-est i esdevenint una peça clau per a la connexió dels sistemes litorals i la depressió central. Hi ha, a més, un altre connector fluvial a nivell supramunicipal procedent del sud oest, la Riera de Tous.

Per altra banda, a una escala més local, de l'anàlisi de la connectivitat que segueix se'n desprèn que el terme de Santa Margarida de Montbui presenta una certa permeabilitat ecològica per diferents raons.

En primer lloc, cal analitzar la presència d'elements que afavoreixen aquesta connectivitat ecològica. El municipi es troba solcat, tal com s'explica a l'apartat del cicle de l'aigua, per un gran nombre de torrents i rieres que connecten amb el riu Anoia, com és el cas del Torrent de les Bruixes, el torrent de Garrigosa o el Torrent d'en Feliu. Així doncs, la xarxa hídrica sosté un important paper connector a nivell local, posant en relació els diferents hàbitats i paisatges que es troben al municipi. En aquest sentit, convé tenir present que l'espai fluvial no inclou només el propi canal per on discorre l'aigua sinó també les seves lleres que en complementen la funcionalitat. Tot i així, l'estat actual d'algun d'aquests torrents, així com de la vegetació de ribera associada, poden condicionar la seva funció connectora.

Per altra banda, el ja esmentat mosaic agroforestal que s'estén per gran part del terme municipal, configurat per importants espais agrícoles en contacte amb petites masses forestals i espais oberts, representa un altre element que reforça la connectivitat ecològica, en tant que suposa una continuïtat dels diferents ambients naturals. Així doncs, és remarcable la funció de l'agricultura en el manteniment de la matriu territorial per la presència d'elements lineals (com fileres d'arbres o arbusts, marges vegetats o, fins i tot, fonts i basses) que també ajuden a relligar tots els espais amb important component natural.

A més a més, pel que fa a la fragmentació del territori, s'observa que existeixen pocs elements que suposin un efecte barrera rellevant. En primer lloc, els espais urbans de Santa Margarida es troben, en general, concentrats en els dos nuclis i en petites urbanitzacions, per la qual cosa no esquitxen de manera severa la matriu territorial. A més a més, el fet de ser un municipi amb dos nuclis principals separats no ha comportat una generació de continus urbans entre els dos, fet que suposaria una important barrera per a la connectivitat ecològica. Un altre element fragmentador d'importància és la xarxa viària, per la seva disposició en continu i l'alteració de les condicions ambientals que suposa. En el cas de Santa Margarida de Montbui, la xarxa de carreteres no és gaire extensa i no suposa un esmicolament important del territori. A nivell d'infraestructures de més envergadura, només s'hi dóna el pas de les carreteres C-37, C-241c, BV-2233 i BV-2204. D'altra banda, sí que trobem un gran nombre de camins, en gran part

DOCUMENT INICIAL ESTRATÈGIC

POUM DE SANTA MARGARIDA DE MONTBUI

associats a l'activitat agrícola, que recorren per tot l'àmbit. No obstant això, l'anàlisi preliminar d'aquestes infraestructures denota una certa permeabilitat a l'entorn d'aquestes vies, esmorteint-ne la seva potència fragmentadora.

Figura 15. Fotografies de connectors ecològics del terme municipal (Riu Anoia – Torrent de Garrigosa – Serra de Portella-Serra de les Onze)

Font: Lavola

2.2.6 RISCOS NATURALS

Els riscos ambientals es poden classificar en funció del seu origen, segons el que està establert per l'Oficina de Coordinació de les Nacions Unides per a l'assistència en casos de catàstrofes:

- **Riscos naturals:** són aquells que no estan provocats directament per la presència o activitat de les persones, sinó per factors naturals com els geològics i els climàtics. Aquests donen lloc a successos extrems de caràcter excepcional i poden originar situacions de perill.
- **Riscos antròpics:** són aquells relacionats amb l'activitat humana. En el cas que ens ocupa no s'han detectat riscos de origen antròpic.

2.2.6.1 RISC D'INCENDI FORESTAL

El mapa de Perill i vulnerabilitat d'Incendis de protecció Civil de Catalunya representa el valor qualitatiu municipal del perill estàtic d'incendi forestal a partir de 4 nivells i indicant els exclosos

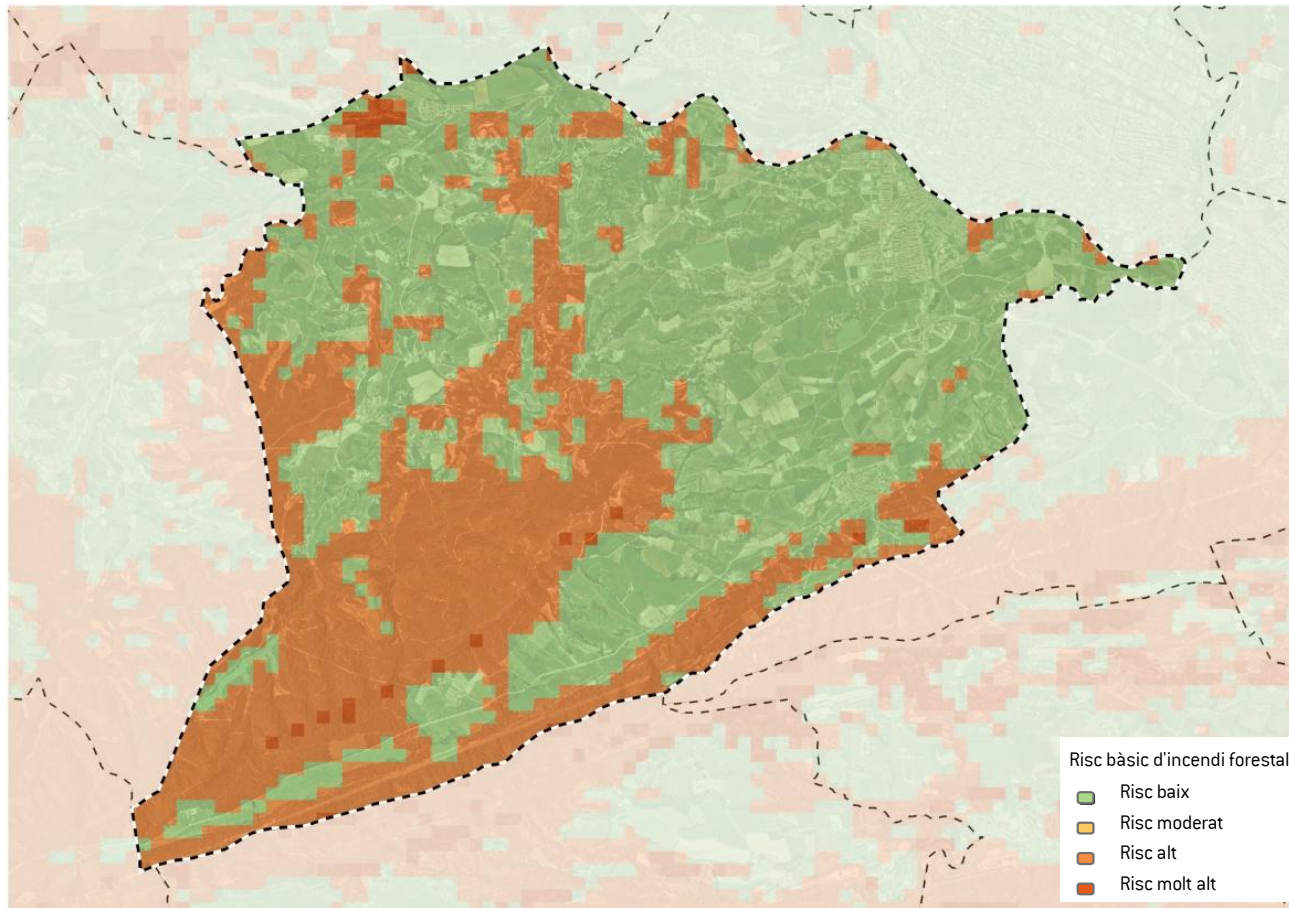
de superfície mínim així com el valor qualitatiu municipal de vulnerabilitat per risc d'incendis forestal a partir de 5 nivells i els exclosos per absència d'elements vulnerables. L'objectiu bàsic és la identificació dels municipis amb major perill d'incendi i amb major vulnerabilitat.

El perill municipal es determina de forma estàtica (no considerant la dinàmica de canvis que generen les condicions meteorològiques) d'acord als estudis de la Direcció General del Medi Natural del Departament de Medi Ambient i Habitatge, i té en compte el perill d'ignició i el de propagació, que depenen de factors històrics, de vegetació, orogràfics i climàtics.

La vulnerabilitat municipal es determina considerant els elements vulnerables inclosos en terreny forestal o a una distància inferior a 500 metres d'aquest, classificant aquests elements vulnerables en cinc grups: poblament, elements especialment perillosos, infraestructures, espais naturals protegits i models de combustible.

Com podem observar en el plànol següent, on es representa el perill i vulnerabilitat del terme municipal de Santa Margarida de Montbui i els territoris limítrofs, tota la plana agroforestal presenta un risc baix d'incendi forestal mentre que també s'hi troben espais amb risc alt, associats als terrenys de tipus forestal.

Figura 16. Mapa del risc d'incendi al municipi

Font: Lavola a partir de les bases del DTS

Aquesta classificació respon a diferents motius: en primer lloc, el perill alt d'incendis és degut a la gran presència de masses forestals denses sobretot a la part sud de terme municipal i, per altra banda, el nivell moderat de vulnerabilitat es deu a que la majoria d'aquests espais estan lluny d'àrees poblades, elements especialment perillosos o infraestructures importants. Tot i així, l'espai forestal més important del terme municipal (Serra de Miralles) està protegit i té un perill d'incendis alt i per aquest motiu es classifica tot el municipi com de vulnerabilitat moderada.

Per tal de combatre el risc d'incendis, es va crear la federació d'Agrupacions de Defensa Forestal (ADF) de l'Anoia que va començar les activitats a l'any 1993. La federació va néixer amb la voluntat de reunir els esforços i els recursos de les diverses ADF, existents en aquell moment a la comarca de l'Anoia, per coordinar-les entre elles i representar-les davant d'entitats i institucions.

D'aquesta manera, el municipi de Santa Margarida pertany al ADF La Tossa, que té un Pla d'Actuació Municipal (PAM) envers incendis forestals per al municipi. En la cartografia d'aquest PAM s'hi identifiquen els punts o elements amb risc o vulnerabilitat, les infraestructures per la prevenció i extinció d'incendis, i els tipus de combustibles a cada espai.

2.2.6.2 RISCOS GEOLÒGICS

L'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya està redactant un estudi d'identificació de riscos geològics, del qual no es disposa de dades en el moment de redacció d'aquest document d'avanç. Tot i això, a partir de l'anàlisi de la cartografia de pendents de l'Institut Cartogràfic de Catalunya es pot dir que l'àrea d'estudi presenta riscos geològics relacionats amb l'orografia del territori i la litologia.

Gran part del territori presenta pendents superiors al 20%, generalment associades a les zones muntanyoses i als cursos d'aigua, que poden provocar esllavissades, desprendiments i afavorir l'erosió dels sòls.

Per concretar si hi ha risc derivat d'aquests pendents alts, s'ha consultat la informació de la cartografia de la Diputació de Barcelona del projecte SITXELL.

En concret a Santa Margarida de Montbui, les zones de risc d'erosió es situen a pràcticament tota la part sud del terme municipal, relacionada amb els desnivells orogràfics i la litologia. El risc d'erosió alt i mig es situa a les zones nord de la Serra de les Onze, i associats a alguns cursos fluvials (Torrent d'en Feliu i torrent de les Bruixes) on hi ha, en alguns casos, presència de badlands. La zona agroforestal, per les seves característiques intrínseques, presenta un risc inapreciable.

És en aquestes serres on apareixen també riscos geològics associats a la possible caiguda de roques, coincidint amb els punts de màxima erosió i pendent. També en aquestes zones hi ha amplex espais amb perill d'esllavissades, a més dels cursos fluvials abans comentats.

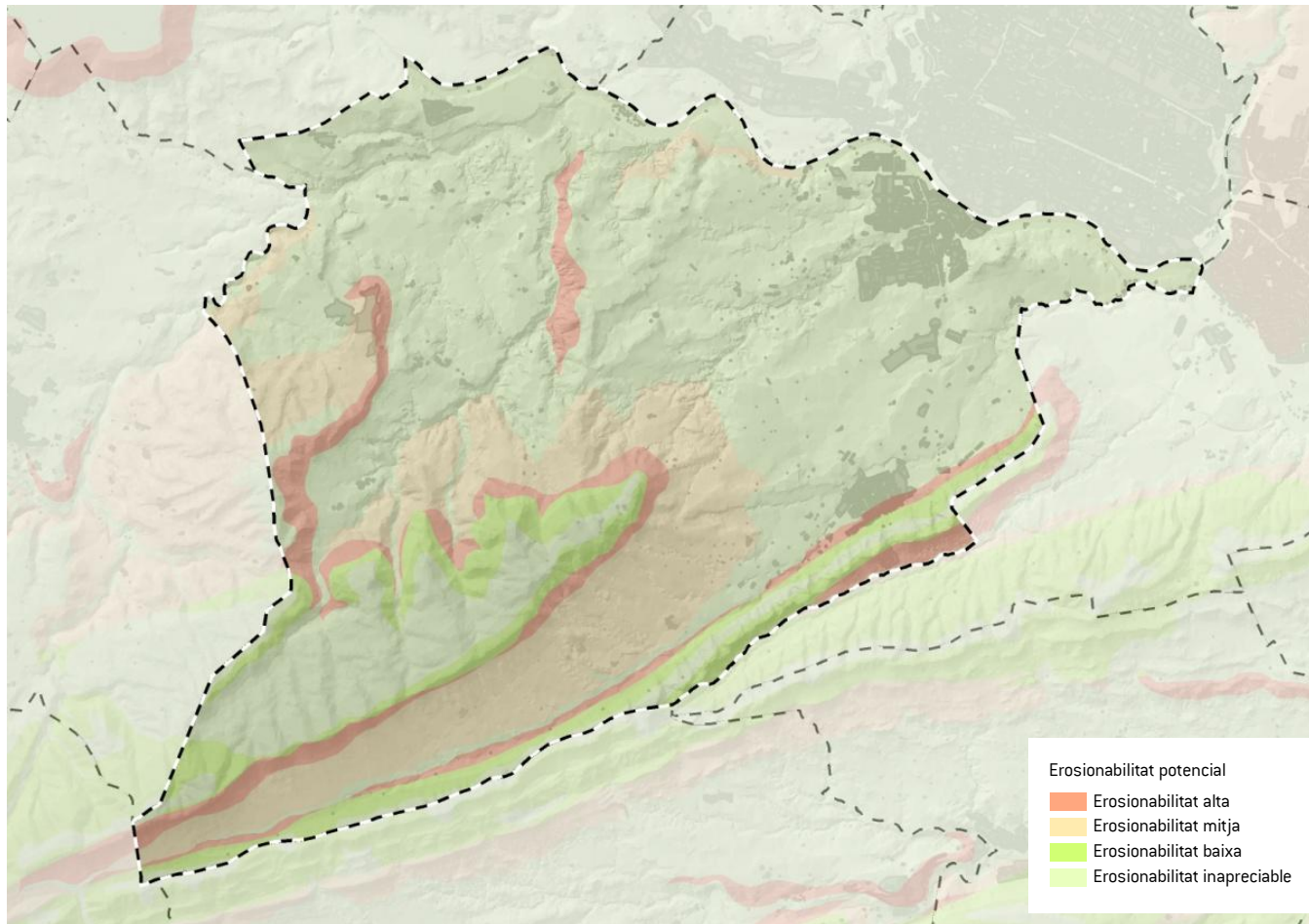
Tal com es pot observar als mapes d'aquest apartat, en general, les zones amb risc elevat d'erosió i risc potencial de caiguda de roques no confronten amb cap indret habitat, tot i que el nucli urbà de Santa Margarida de Montbui es situa en una zona amb risc de petites esllavissades per la seva proximitat a la Serra de Collbàs.

DOCUMENT INICIAL ESTRATÈGIC

POUM DE SANTA MARGARIDA DE MONTBUI

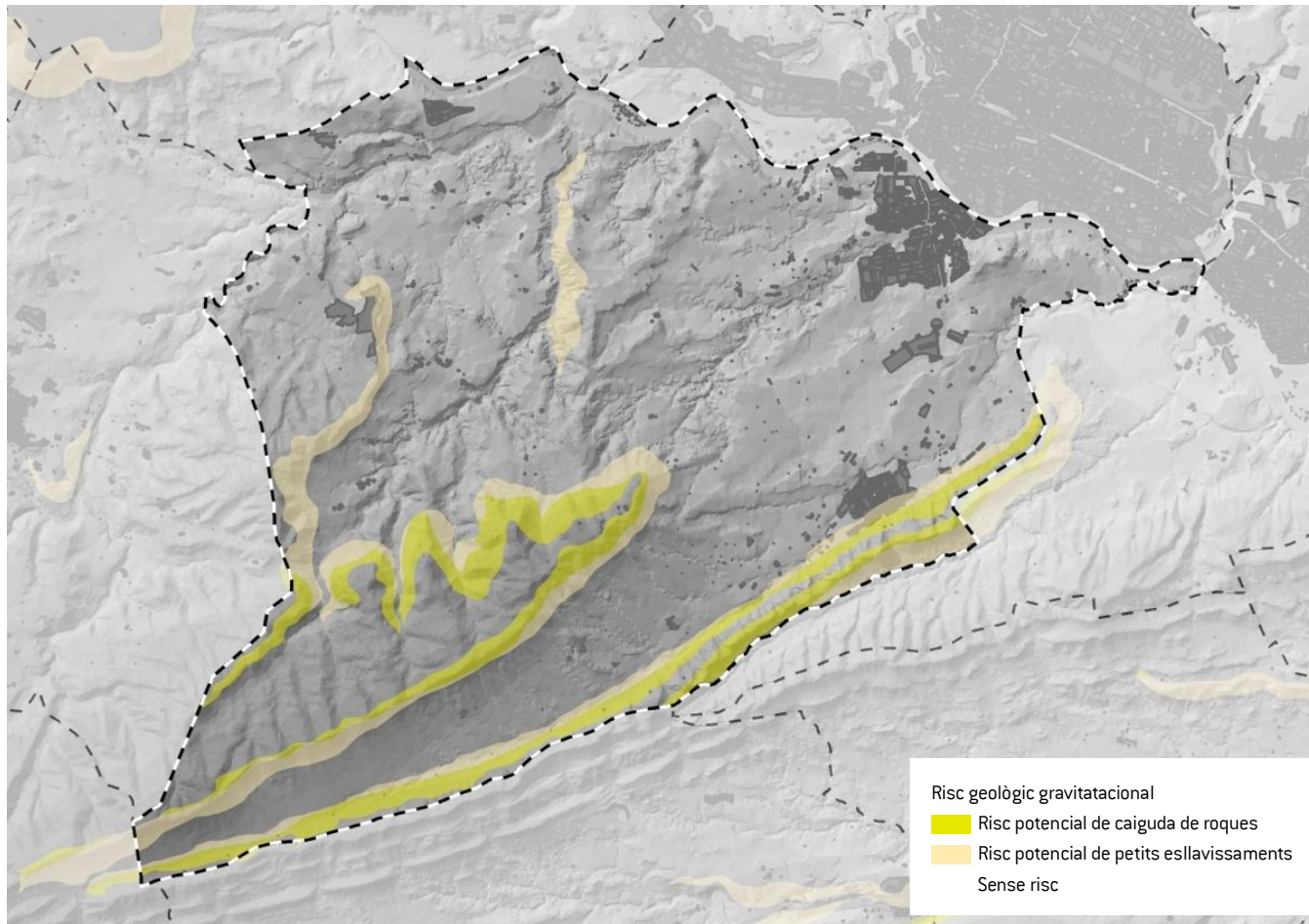
Val a dir que a la base de dades d'esllavissades de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya es troba registrat un esdeveniment al nucli urbà de Sant Maure. Es tracta d'un talús amb símptomes d'instabilitat per excavacions d'una antiga zona utilitzada com abocador al costat de l'Església a la zona del carrer de Lourdes.

Figura 17. Erosionabilitat potencial

Font: Lavola a partir de les bases del SITXELL

Figura 18. Risc geològic gravitacional potencial

Font: Lavola a partir de les bases del SITXELL

2.2.6.3 RISC D'INUNDACIÓ

Per a l'anàlisi de les zones potencialment inundables s'han emprat dues fonts d'informació, atès que no es disposa d'un estudi específic d'aquest risc a l'escala municipal. En primer lloc, s'aborda el risc d'inundació segons les zones inundables extrems dels estudis hidrològics, hidràulics i geomorfològics associats a la Planificació dels Espais Fluvials (PEF), en aquest cas de les conques del Baix Llobregat i l'Anoia, àmbit en el qual s'inclou el municipi de Santa Margarida. Per altra banda, per a la resta de cursos, s'empra la informació disponible de l'anàlisi de zones potencialment inundables. El risc d'inundabilitat estudiat es representa en el plànol que acompanya aquest apartat.

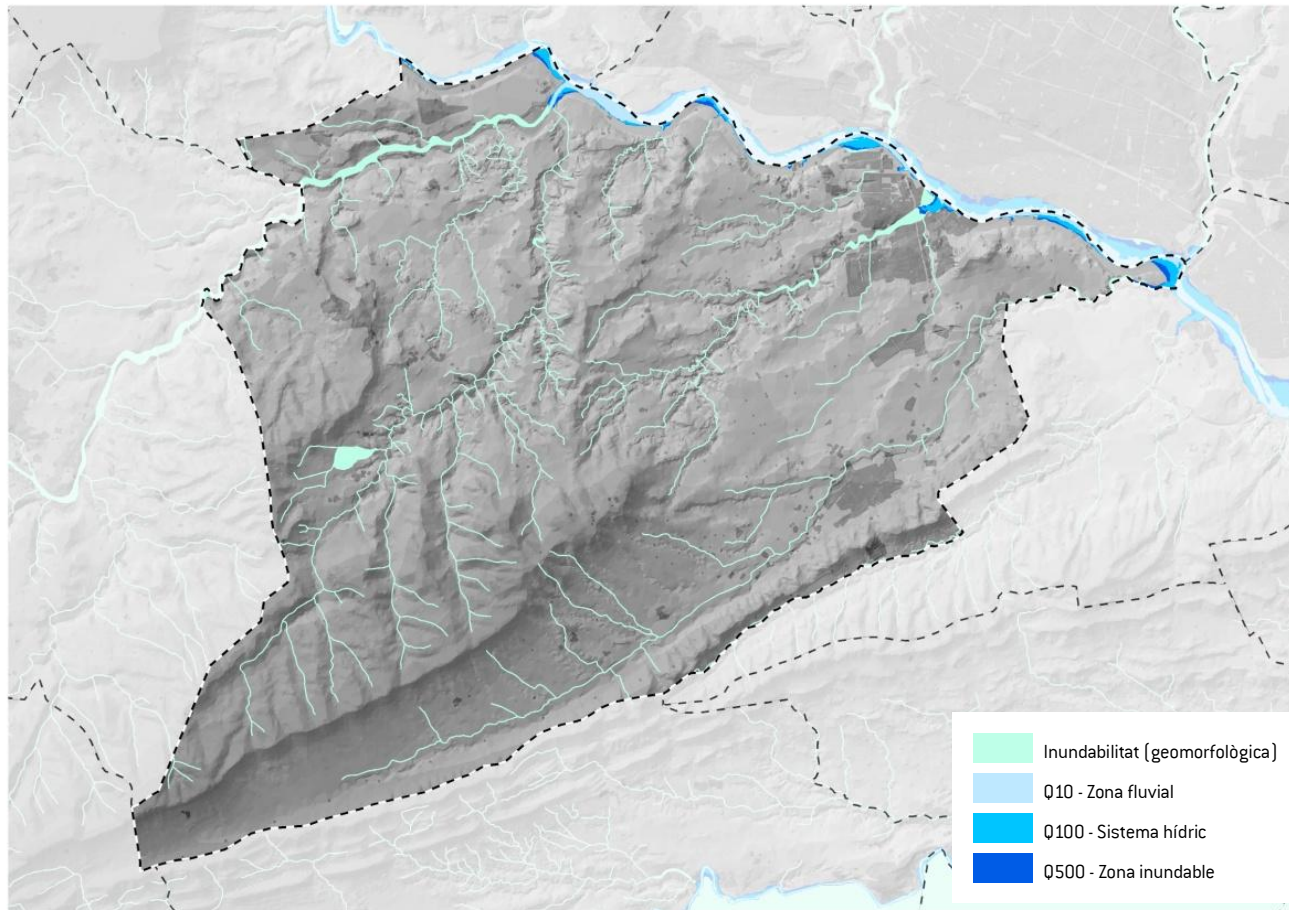
Tal com ja s'ha esmentat, el riu Anoia es troba inclòs en el PEF de la conca del Llobregat i depèn de l'Agència Catalana de l'Aigua. L'objectiu d'aquest PEF és la zonificació de l'espai fluvial a la Conca del Llobregat des de tres vessants: dinàmica fluvial, inundabilitat i ambiental.

Pel que fa al riu Anoia, identificat com inundable, ha sigut analitzat el període de retorn de 50 anys, i podem veure l'espai afectat més enllà del cabal habitual.

Per altra banda, pel que fa a la inundabilitat potencial per criteris geomorfològics, trobem que la pràctica totalitat del extens sistema hidrològic del municipi es veu afectada per aquest risc.

Amb tot, es pot observar que el risc d'inundació es concentra de manera més rellevant al nord del terme municipal i afecta principalment al nucli urbà de Sant Maure. De fet, aquest nucli urbà està afectat pel riu Anoia al nord, risc compartit amb el municipi d'Igualada, i enmig és travessat per dos cursos d'aigua que desemboquen al riu Anoia, el torrent de les Bruixes i el torrent de Can Rafeques.

Figura 19. Inundabilitat

Font: Lavola a partir de les bases de l'ACA

2.2.7 RISCOS TECNOLÒGICS

2.2.7.1 RISC DEL TRANSPORT DE MERCADERIES PERILLOSES

Per gestionar aquest risc la Generalitat va desenvolupar, l'any 1997, un pla especial d'abast autonòmic, el TRANSCAT (Pla especial d'emergències per a accidents en el transport de mercaderies perilloses per carretera i ferrocarril a Catalunya). Aquest Pla conté una anàlisi de flux de les mercaderies perilloses que circulen per les principals vies catalanes que permet determinar quins municipis tenen més risc i, per tant, han d'elaborar el corresponent Pla d'actuació municipal (PAM).

Si bé gran part del municipi de Santa Margarida presenta un nivell baix de perill per transport viari de mercaderies perilloses, en determinades zones aquest nivell es considera alt, sobretot a la zona nord i part de l'extrem est del municipi. El nivell de perill té en compte, a banda del flux de mercaderies perilloses, la tipologia de les substàncies transportades i l'índex EuroRAP del tram de la via.

En relació amb això, pel que fa al nivell de flux al municipi, cap de les infraestructures que hi recorren presenten un valor rellevant. No obstant això, convé tenir present la proximitat de la carretera A2, la qual presenta un nivell de flux important.

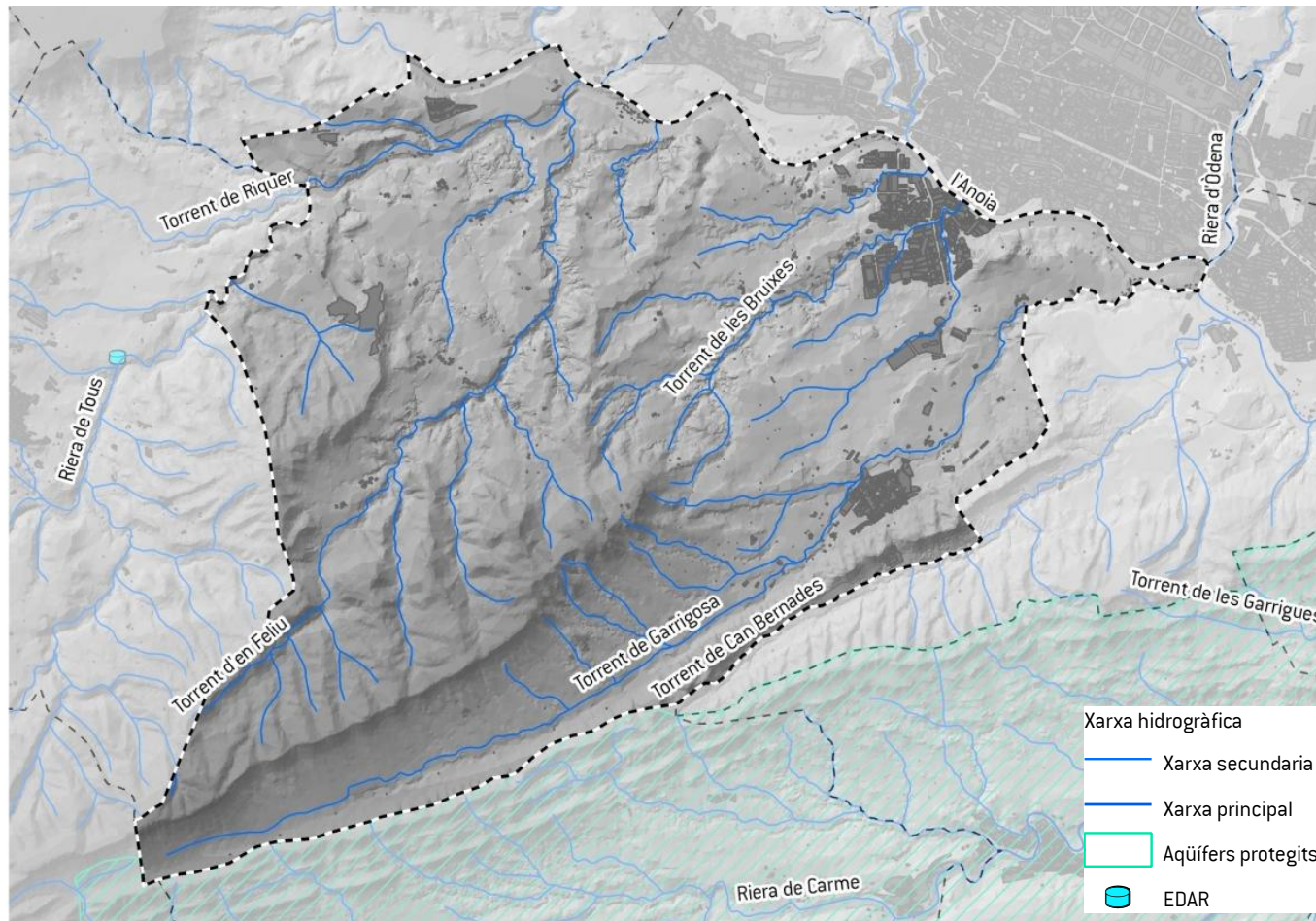
En tot cas, d'acord amb el TRANSCAT, el municipi no està obligat a elaborar el corresponent Pla d'Actuació Municipal (PAM) per accidents en el transport de mercaderies perilloses i per gestionar aquest risc, però és recomanable incloure-ho en un PAM.

2.2.8 CICLE DE L'AIGUA

El cicle de l'aigua del municipi de Santa Margarida de Montbui, el qual representa un vector d'elevada rellevància a nivell ambiental, presenta una important complexitat.

En el plànol que s'afegeix a continuació s'hi pretén representar els principals elements que conformen la hidrografia superficial del municipi, si bé cal tenir en compte que la inundabilitat, que forma part també del cicle de l'aigua, ja ha estat específicament tractada en un apartat anterior.

Figura 20. Principals elements del cicle de l'aigua

Font: Lavola a partir de les bases cartogràfiques de l'ACA

2.2.8.1 HIDROLOGIA SUPERFICIAL

El sistema d'aigües superficials que solca Santa Margarida de Montbui es troba clarament jerarquitzat, essent el riu Anoia l'element estructurant del sistema hídic de tota la Conca d'Òdena.

Aquest riu, que és afluent del Llobregat i representa el curs fluvial més important de la zona d'estudi, neix a la zona de la depressió central, travessa la serralada prelitoral a l'altura d'Igualada, discorre a través de la fosa del Vallès-Penedès i finalment conflueix amb el Llobregat a Martorell. Conformava la llera més meandriforme per ser un dels pocs cursos fluvials que no es troba gaire canalitzat. Els meandres i les planes d'inundació són terrenys inundables, però al seu torn amb una morfologia adequada per al desplegament urbà o industrial fet pel qual tendeixen a ser ocupats.

Es tracta d'un curs de caràcter mediterrani amb cabal variable. Alhora és important destacar que, en el seu pas per Santa Margarida de Montbui, aquest curs esdevé una frontera natural amb el municipi veí, Igualada. En relació amb aquest fet, s'aprecia un estat ecològic mediocre i una manca de gestió adequada per part dels dos municipis que hi tenen façana. S'observa que són pocs els punts en què aquest curs fluvial s'integra i esdevé un espai de valor ambiental per a l'ús i gaudi de la població, alhora que un espai de rellevància des del punt de vista ecosistèmic.

Figura 21. Pas del riu Anoia entre els municipis de Santa Margarida i Igualada

Font: Lavola

Per altra banda, els principals cursos secundaris del terme municipal es situen també a la part nord, prop del col·lector principal, el riu Anoia, i constitueixen un conjunt de rieres i torrents que, tot i no tenir cabals destacables, vertebraven de manera important el territori. En concret, la Riera de Tous, el torrent d'en Feliu, el torrent de Garrigosa i el torrent de les Bruixes, cursos fluvials que configuren, a la vegada, sistemes hídrics secundaris entorn d'ells, els quals són principalment barrancs i rambles procedents dels desnivells orogràfics.

Segons l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) tant el riu Anoia com la riera d'en Feliu presenten protecció per abastament, per nutrients i per hàbitats. En el cas del riu Anoia, aquesta protecció és fins al nucli urbà d'Igualada, ja que després de deixar el poble i passar per l'EDAR està protegit només per nutrients.

DOCUMENT INICIAL ESTRATÈGIC

POUM DE SANTA MARGARIDA DE MONTBUI

Qualitat dels espais fluvials

El document IMPRESS de l'ACA localitza una massa d'aigua superficial al municipi: el riu Anoia des de l'entrada a Igualada fins a l'EDAR d'Igualada, inclosa la riera d'Òdena (codi 1000790).

A la taula següent s'indiquen les pressions i impactes detectats sobre aquestes masses. Per tot, es conclou que el risc d'incompliment de la Directiva Marc de l'Aigua és mig. La Directiva Marc de l'Aigua estableix els paràmetres per mantenir la bona qualitat de les masses d'aigua.

Taula 7. Anàlisi de pressions identificades sobre la masses d'aigua

PRESSIONS	NIVELL
Preses i recloses	Nul
Endegament de lleres	Mig
Grau de captació i derivació	Nul
Regulació hidrològica	Nul
Usos del sòl en riberes	Mig
Infraestructures i serveis en espais fluvials	Mig
Abocaments urbans	Mig
Abocaments industrials	Mig
Abocaments no sanejats	Baix
Usos del sòl agrícoles	Baix
Runams salins	Nul
Espècies invasores	Baix
Pesca recreativa	Nul

Font: Document IMPRESS de l'ACA

Taula 8. Anàlisi d'impactes identificats sobre la massa d'aigua

IMPACTE PROBABLE SOBRE LA MASSA D'AIGUA	NIVELL
Qualitat segons elements biològics	Deficient
Qualitat segons elements fisicoquímics	Bo
Qualitat segons elements hidromorfològics	Mediocre
Estat ecològic	Deficient
Impacte per substàncies prioritàries	Nul
Impacte segons tots els indicadors	Mig

Font: Document IMPRESS de l'ACA

Amb tot, resulta clau posar de manifest la importància de la xarxa hídrica del municipi i la rellevància de millorar-ne la seva qualitat i integració per tal d'augmentar-ne tant el potencial ambiental com social.

2.2.8.2 HIDROLOGIA SUBTERRÀNIA

Tot i que no s'inclou dins dels límits municipals, cal tenir en compte la presència de la massa d'aigua subterrània Gaià-Anoia [Codi 19], que forma part de la demarcació hidrogràfica del Llobregat-Foix. Es tracta d'una massa amb litologia predominantment carbonatada de 284 km² d'extensió, amb aquífers principalment de tipus lliure multicapa. Aquesta massa inclou únicament l'aquífer de les calcàries paleògenes i triàsiques del Gaià-Anoia [Codi 3062C41]. Convé tenir present que l'única font de recàrrega d'aquesta massa és la pluja infiltrada

Pel que fa a l'anàlisi de pressions que tenen alguna incidència sobre aquesta massa, els resultats mostren que existeix una pressió baixa per l'estat químic però alta per a l'estat quantitatiu. La principal pressió sobre l'estat químic deriva de l'aplicació de llots de depuradora en l'activitat agrícola i ramadera mentre que per a l'estat quantitatiu la principal pressió la conformen els nombrosos punts d'extracció d'aigua subterrània per abastament i usos industrials. En concret, l'anàlisi de l'evolució piezomètrica denota un descens generalitzat dels nivells dels aquífers, en gran part, per augment de les extraccions.

En consonància, els impactes potencials tenen un nivell baix, per l'estat químic, i alt pel quantitatiu. La massa d'aigua té una vulnerabilitat moderada.

Per tot l'anterior, es conclou que existeix risc d'incompliment de la Directiva Marc de l'Aigua [DMA], tant a nivell total com per a l'estat quantitatiu.

Els detalls es mostren a la taula següent:

Taula 9. Anàlisi de pressions i impactes i risc d'incompliment de la DMA

PRESSIONS	
PRESSIÓ TOTAL PER ESTAT QUÍMIC:	BAIXA
Dejeccions ramaderes	Sense pressió
Agricultura intensiva	Sense pressió
Aplicació de biosòlids	Alta
Retorns de reg i recàrrega artificial	Sense pressió
Filtracions i fugues des de zones urbanes i industrials	Baixa
Abocaments, lixiviats i fugues	Baixa
Infraestructures lineals urbanes i industrials	Baixa
Abocaments industrials puntuals	Moderada
Sòls contaminats	Sense pressió
Dipòsits de residus industrials, urbans i especials	Moderada
Runams salins	Sense pressió
Abocaments d'aigües depurades	Sense pressió
Afeccions a la piezometria i a la qualitat (extracció d'àrids)	Sense pressió
Extracció que provoca intrusió salina	Sense pressió
PRESSIÓ TOTAL PER L'ESTAT QUANTITATIU:	ALTA

DOCUMENT INICIAL ESTRATÈGIC

POUM DE SANTA MARGARIDA DE MONTBUI

Captacions d'aigua subterrània	Alta
Afeccions a la piezometria i a la qualitat (extracció d'àrids)	Sense pressió
Agricultura intensiva de vivers i freatòfits	Sense pressió
IMPACTES	
IMPACTE POTENCIAL	ALT
Vulnerabilitat	Moderada
Sobre l'estat químic	Baix
Sobre l'estat quantitatiu	Alt
IMPACTE COMPROVAT	
Estat químic	Baix
Estat quantitatiu	Alt
RISC D'INCOMPLIMENT DE LA DMA	
Sobre l'estat químic	No
Sobre l'estat quantitatiu	Sí
RISC TOTAL	Sí

Font: Lavola a partir del document IMPRESS de l'ACA.

2.2.9 PAISATGE

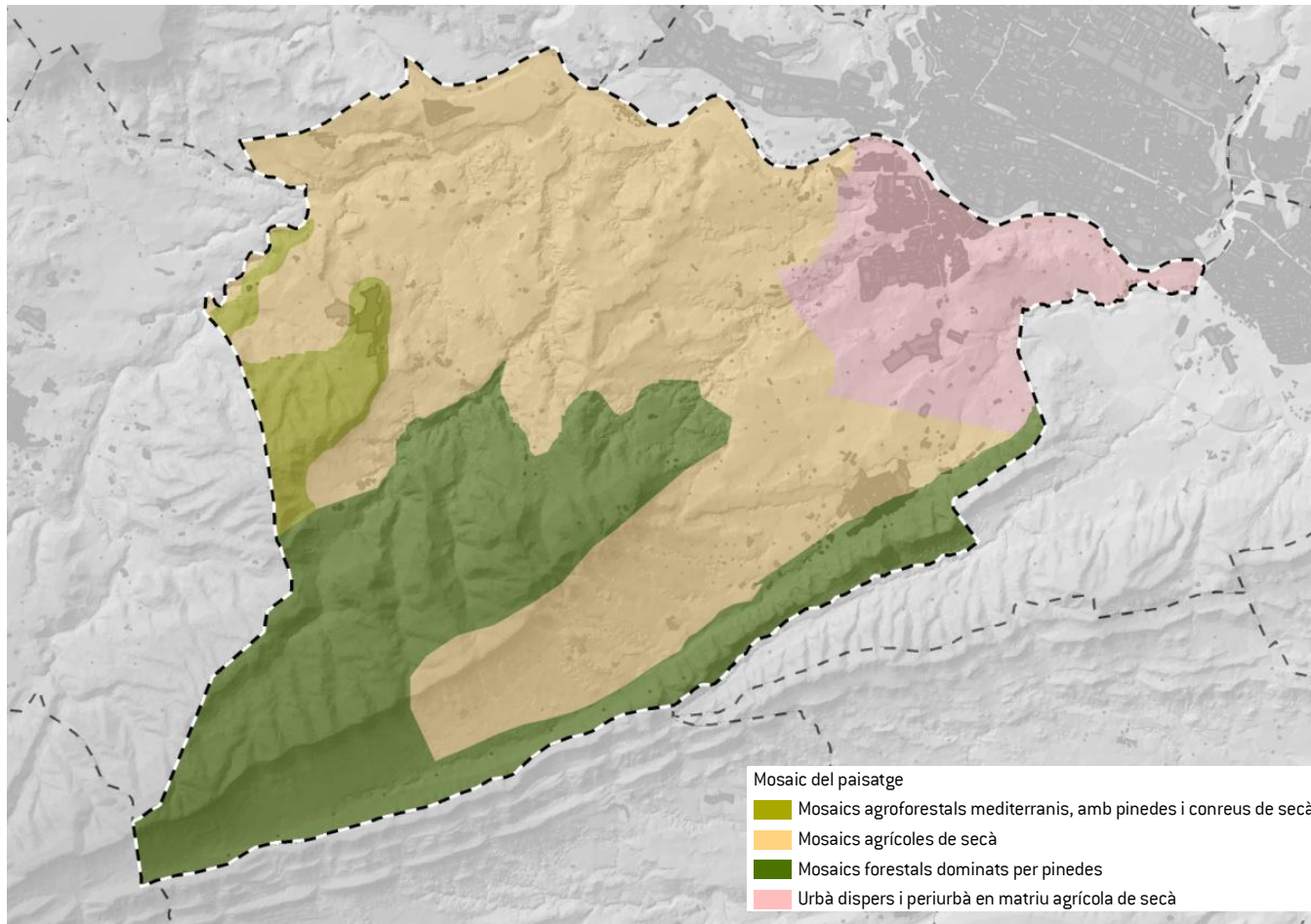
El terme municipal de Santa Margarida de Montbui està immers en un territori molt ric des del punt de vista paisatgístic, per la presència de diversos elements naturals i també patrimonials degut a la presència d'assentaments humans des de fa molts segles.

El Catàleg del paisatge de la zona de Comarques Central es troba en període d'elaboració en el moment de la realització del present estudi. Així doncs, per a aquest apartat s'ha realitzat una breu descripció de la realitat paisatgística a l'àmbit, que serà complementat en les properes fases de tramitació del POUM de Santa Margarida, a l'espera de poder incorporar informació d'utilitat que pugui derivar de l'aprovació de l'esmentat Catàleg.

Així doncs, a nivell de paisatge s'han identificat quatre unitats diferenciades:

- Àrees forestals: un fet destacable és la presència de masses forestals denses i contínues per la part sud del municipi, les quals, a més, destaquen a nivell visual atès que s'ubiquen majoritàriament sobre elevacions muntanyoses, com és el cas de la Serra de les Onze. La imatge del municipi es dibuixa sempre amb la silueta de les muntanyes pròximes. Destacar també la Tossa de Montbui com element de referència al territori del municipi per tractar-se del punt més elevat i amb una geomorfologia peculiar
- Àrees agrícoles: aquest continu forestal es trenca per l'aparició de conreus que en la part nord-oest són residuals però que van guanyant protagonisme en el territori a mesura que s'avança cap al est.
- Àrees de mosaic agroforestal: el resultat d'intercalar zones forestals amb zones exclusivament agrícoles dona lloc al tret paisatgístic més rellevant del municipi. Es tracta d'una combinació morfològica que confereix una important identitat al terme.
- Àrees de nucli urbà: associades als dos assentaments humans principals, si bé el caràcter urbà presenta un component més fort al barri de Sant Maure.

Figura 22. Unitats de paisatge

Font: Lavola

DOCUMENT INICIAL ESTRATÈGIC

POUM DE SANTA MARGARIDA DE MONTBUI

2.2.10 PATRIMONI CULTURAL

Per tal de poder abordar l'àmbit del patrimoni cultural del terme, cal entendre que aquest inclou tots aquells béns immobles o mobles que tenen un valor històric, artístic, arquitectònic, arqueològic, paleontològic, etnològic, documental, bibliogràfic, científic o tècnic i que, per aquest valor, són mereixedors d'una protecció i d'una defensa especials., segons la Llei del Patrimoni Cultural Català. Segons aquesta mateixa Llei, s'estableix 3 categories de protecció d'aquests elements: béns culturals d'interès nacional (**BCIN**), béns culturals d'interès local (**BCIL**) i béns integrants del patrimoni cultural català (**BIPCC**).

En concret, Santa Margarida compta amb tres elements declarats com a BCIN pel Ministeri de Cultura del Govern espanyol, que són:

- El castell de la Tossa de Montbui: ubicat al cim del turó de la Tossa, d'estil medieval i amb un bon estat de conservació.
- La Casa Gran o Palau dels comptes de Plasència: situada a la plaça Major del nucli antic de Santa Margarida de Montbui i datada del 1633, presenta actualment un ús residencial amb un bon estat de conservació.
- El castell del Saió: tal i com indica el seu nom, es situa al nucli de Saió, és de l'època medieval però el seu estat de conservació és molt dolent, trobant-se pràcticament arrasat com a conseqüència de l'activitat extractiva en aquesta població. Així doncs, només se'n conserva el turó on s'assentava i constitueix, així, jaciment arqueològic.

En tant que Bé Cultural d'Interès Local és el següent:

- Molins fariners de Can Planell-Mas del Polvo:

D'altra banda, pel que fa a la resta d'elements patrimonials, s'ha partit de la Memòria d'elaboració del Mapa de patrimoni cultural de Santa Margarida de Montbui, elaborat l'any 2010, en el qual es van inventariar un total de 174 béns agrupats en diferents categories (patrimoni immoble, patrimoni moble, patrimoni documental, patrimoni immaterial i patrimoni natural), de les quals només s'analitza la primera atesa la relació més directa amb l'objecte d'aquests estudis.

Béns immobles

Conjunt monumental de la Tossa de Montbui: acull el conjunt medieval format pel castell de la Tossa, del segle XI, l'església romànica de Santa Maria de la Tossa i l'antic Mas del Castell.

Conjunt urbà de nucli antic de Santa Margarida de Montbui: es tracta d'un nucli que conserva una cohesió arquitectònica rellevant d'estil modernista i noucentista, trobant-se inclosos al mapa de patrimoni del municipi molts dels seus edificis. Aquest estil constructiu representa un valor simbòlic i distintiu important d'aquest nucli de població.

- Can Bas
- Cal Beneficiat
- Cal Cadiu
- Cal Guarro
- Cal Martró
- Cases 7 i 10 del carrer Major
- Portal 12 del carrer Major

- Cases del Carrer Mare de Déu de Gràcia
- Edificis del Carrer Anselm Clavé
- Edifici de l'Ateneu
- Escoles
- Antic Centre Republicà
- Antiga Fonda

Masies i construccions rurals: si bé existeix un nombre elevat de masies, atès el caràcter i la tradició agrícola del municipi, el mapa de patrimoni cultural només recull aquelles que han conservat elements arquitectònics propis del món rural així com trets característics, independentment de la cronologia:

- Cal Vilaseca
- Cal Mateu
- Ca l'Alemaný
- Ca l'Amigó
- La Censada
- Cal Vidal

Patrimoni pre-industrial i industrial

- Molins hidràulics, d'origen medieval, afavorits per la riquesa fluvial de l'entorn. Es tracta d'una tipologia d'elements força abundant, tot i que generalment en estat ruïnós, destacant-se'n els dos de Can Planells, els quals també representen l'únic Bé Cultural d'Interès Local (BCIL) del terme.
- Forns de guix, ciment i guixeres: que inclou elements relacionats amb l'explotació industrial del guix com ara la Guixera de la Roureda, els Fornots, els forns del Vergès, el forn de Cal Mateu i el forn del camí del cementiri. Es tracta d'un conjunt que es troba en desús i en un remarcable estat de deteriorament com a conseqüència de l'abandonament d'aquestes activitats.
- Patrimoni tèxtil: conformat pel conjunt industrial anomenat Els Tints, a tocar del riu Anoia, i la fàbrica tèxtil de Cal Truco, situada al nucli antic.
- Indústries licoreres: les conformen l'antiga i l'actual vinícola. L'edifici antic, d'estil modernista, ha estat rehabilitat per tal d'acollir les oficines del consistori municipal, al barri de Sant Maure. D'altra banda, l'edifici que actualment allotja la Vinícola havia estat anteriorment una adoberia, Cal Munguet, nascuda al 1903 arran de l'expansió de l'activitat adobera d'Igualada a l'altra riba del riu.
- Fonts: s'inclouen en aquest grup aquelles fonts naturals localitzables i amb vestigis arquitectònics així com aquelles ubicades dins la trama urbana:
 - Bufó
 - Sanahuja
 - Can Biscal
 - Cal Mateu
 - Cal Prim
 - Cal Carol
 - Font Trobada
 - Can Passanals

DOCUMENT INICIAL ESTRATÈGIC

POUM DE SANTA MARGARIDA DE MONTBUI

- Font de la plaça Finisterre
- Macaria
- Mare de Déu de Gràcia
- Font del Comú
- Font del Safareig

Jaciment arqueològics: diferents jaciments repartits de manera homogènia en el territori. A continuació es mostren tots els jaciments arqueològics presents al terme municipal i inventariats pel Servei d'Arqueologia i Paleontologia del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

Taula 10. Jaciments arqueològics inventariats a Santa Margarida de Montbui

JACIMENT	CRONOLOGIA	TIPUS DE JACIMENT
A l'oest del Saió	Paleolític Mig [-90000 / -33000]	Lloc de producció i explotació taller de sílex
Call l'Elvira	Ferro-Ibèric [-650 / -50]	Lloc de producció i explotació taller de sílex
Cal Jepet	Ferro-Ibèric final [-200 / -50]	Lloc d'habitació sense estructures Lloc de producció i explotació taller de sílex
Camp de la Torra (central elèctrica)	Des de Ferro-Ibèric Final a Romà Segle III [-200 / 250] - Medieval Comptes de Barcelona (988 / 1150)	Lloc d'habitació amb estructures conservades vil·la
Can Patufal	Des de Ferro-Ibèric Ple a Ferro-Ibèric Final [-450 / -50]	Varis desconegut
Font del Bufó	Des de Romà Alt Imperi a Romà Baix Imperi [14 / 476]	Lloc d'habitació sense estructures. Lloc d'enterrament Inhumació col·lectiu necròpolis.
Jaciment Paleontològic de Santa Margarida de Montbui	Priabonià	
Molí de Baix de Can Planells	Modern [1453 / 1789]	Lloc o centre de producció i explotació agrícola, molí
Número 24 de la Maiola	Ferro-Ibèric [-650 / -50] Des de Romà República a Romà Segle III [-218 / 284]	Varis desconegut
Els Prats	Ferro-Ibèric [-650 / -50] Modern [1453 / 1789]	Varis desconegut
Prop de la Masia de Can Jové	Ferro-Ibèric [-650 / -50]	Varis desconegut Lloc o centre de producció i explotació taller de sílex
Prop del Barri "La Falconera"	Ferro-Ibèric [-650 / -50]	Desconegut
La Tossa	Des de Medieval Catalunya vella sotmesa als Carolingis a	Lloc d'habitació amb estructures peribles Lloc o fons de cabana

	Medieval Comtes de Barcelona (800 / 1150)	centre de producció i explotació agrícola camp de sitges.
La Tossa II	Des de Ferro-Ibèric Ple a Ferro Ibèric Final (-450 / -50)	Varis desconegut
Turó a ponent de la Maiola	Neolític Mig-Recent [-3500/-2500] Ferro-Ibèric [-650 / -50]	Abrics i similars d'habitació sense estructures Lloc o centre de producció i explotació taller de sílex

Font: Servei d'Arqueologia i Paleontologia (Departament de Cultura)

Altres elements arquitectònics:

- Làpida sepulcral dels comptes de Plasència
- 4 rellotges de sol (Can Vilaseca, Can Mateu i Can Palomes)
- 4 fites de terme al sector de la Mallola
- 2 barraques de vinya (la Mallola i Vinyeter)

També s'ha tingut en consideració el Pla Especial del Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable de Santa Margarida de Montbui, elaborat el 2012 amb l'objectiu de regular aquestes edificacions, així com permetre'n la seva reconstrucció i rehabilitació, atenent a uns criteris generals de catalogació que responen a valors arquitectònics, històrics, ambientals i paisatgístics o bé socials. Segons aquest PE, s'entén per masia aquell *conjunt de construccions o volums edificats destinats originàriament habitatge i a la producció agrícola-ramadera, explotats unitàriament en règim primordialment familiar*, mentre que per casa rural es considera aquella *edificació d'únic volum originàriament destinat a l'habitatge o la producció agrícola*. Tenint en comte aquestes premisses, el document cataloga un total de 40 masies i 14 cases rurals, que són les següents:

Taula 11. Masies i cases rurals catalogades

IDENTIFICADOR	NOM DE L'ELEMENT CATALOGAT	TIPUS	REFERÈNCIA
1	Can Mercaderet	Masia	851
2	Cal Mateu del Pas	Masia	837
3	Torre del Carulla	Casa rural	840
4	Molí del Carulla	Casa rural	841
5	Can Patufal	Masia	860
6	Can Cinto	Masia	854
7	Cal Isidro	Masia	883
8	Molí de Merchandonos	Casa rural	850
9	Can Foganyé	Masia	838

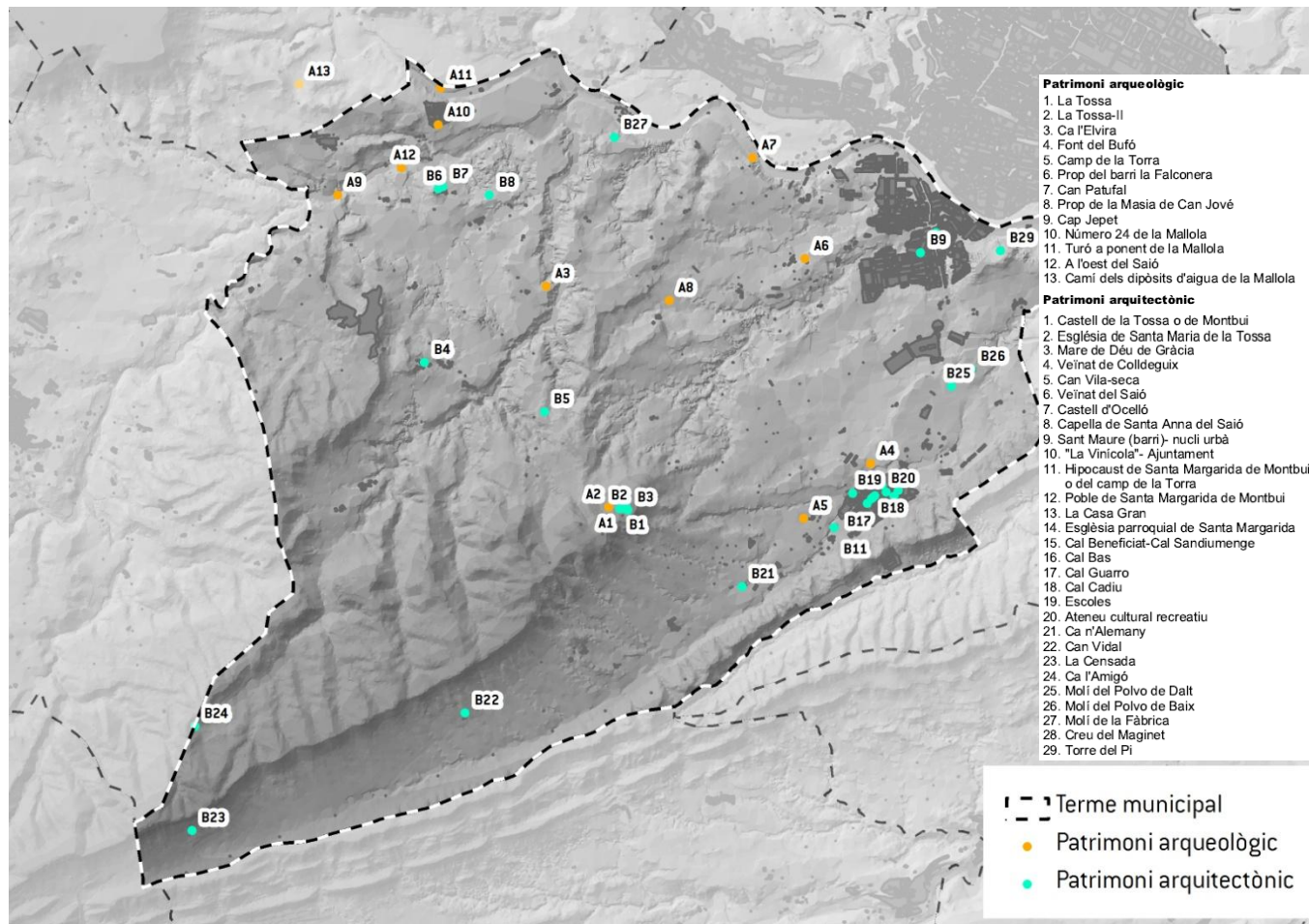
DOCUMENT INICIAL ESTRATÈGIC
POUM DE SANTA MARGARIDA DE MONTBUI

10	Cal Biel	Masia	843
11	Can Casanelles	Masia	847
12	Cal Morros	Masia	839
13	Torre de l'Espatlleta	Casa rural	862
14	Mas Ferrer del Pi	Masia	868
15	Can Migris	Masia	866
16	La Creu del Maginet	Casa rural	867
17	Torre del Pare Mariano	Casa rural	869
18	Ca l'Amigó	Masia	887
19	La Caseta	Masia	849
20	Cal Pineda	Masia	856
21	Can Jover	Masia	864
22	Can Figueres vell	Masia	865
23	Torre d'en Guitard	Casa rural	861
24	Can Ràfeques	Masia	863
25	Can Planell	Masia	886
26	Torre de les Cabòries	Masia	889
27	Cal Cardó	Masia	835
28	Cal Valentí	Masia	842
29	Cal Perelló	Casa rural	836
30	Ca la Masiana	Masia	834
31	Can Cotillaira	Masia	881
32	Cal Cintet	Masia	882
33	Cal Vilaseca	Masia	885
34	Mas Boret	Masia	845
35	Can Ferrer de les Vinyes	Masia	870
36	Cal Perotet	Masia	872

37	Cal Prim	Masia	846
38	Can Bisbal	Masia	873
39	La Pallissa	Masia	871
40	Cal Borràs	Casa rural	874
41	La Casanova	Masia	875
42	Can Torrents	Masia	877
43	Can Milà	Masia	853
44	Can Torrellardona	Casa rural	894
45	Anselm Clavé, 80	Casa rural	895
46	Can Vendrell	Casa rural	891
47	Cal Mariano	Casa rural	880
48	Anselm Clavé, 74	Casa rural	890
49	Can Vidal	Masia	892
50	La Censada	Masia	893
51	Cal Nieló	Masia	852
52	Can Alemany	Masia	876
53	Can Lluís	Masia	878
54	Can Palomas	Masia	888

Font: Pla Especial el Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable de Santa Margarida de Montbui

Figura 23. Patrimoni cultural

Font: Auditoria Ambiental de Santa Margarida de Montbui

2.2.11 MOBILITAT

Convé tenir en compte que, en el moment de redacció d'aquests estudis territorials, la Mancomunitat de la Conca d'Òdena (MICOD) en col·laboració amb la Diputació de Barcelona estan duent a terme els treballs de redacció del Pla de Mobilitat Sostenible de la MICOD, d'escala supramunicipal (Castellolí, Igualada, Jorba, Òdena, la Pobla de Claramunt, Santa Margarida de Montbui i Vilanova del Camí) i amb lliurament definitiu previst per al tercer trimestre d'aquest any.

Tot i així, els treballs de redacció del nou POUM requereixen de la realització d'un Estudi d'Avaluació de la Mobilitat Generada (EAMG) que permetrà complementar aquest apartat.

2.2.11.1 ANÀLISI DE LES XARXES DE MOBILITAT

La Conca d'Òdena gaudeix d'una posició centralitzada dins del territori de Catalunya i aquesta posició es veu reforçada pel pes de les infraestructures que a travessen i que, per tant, confereixen accessibilitat també al municipi de Santa Margarida. En aquest context territorial més ampli és important tenir en compte la gran centralitat que sosté el municipi d'Igualada, amb el qual Santa Margarida limita de manera molt directa.

Figura 24. Esquema de la posició geogràfica del municipi

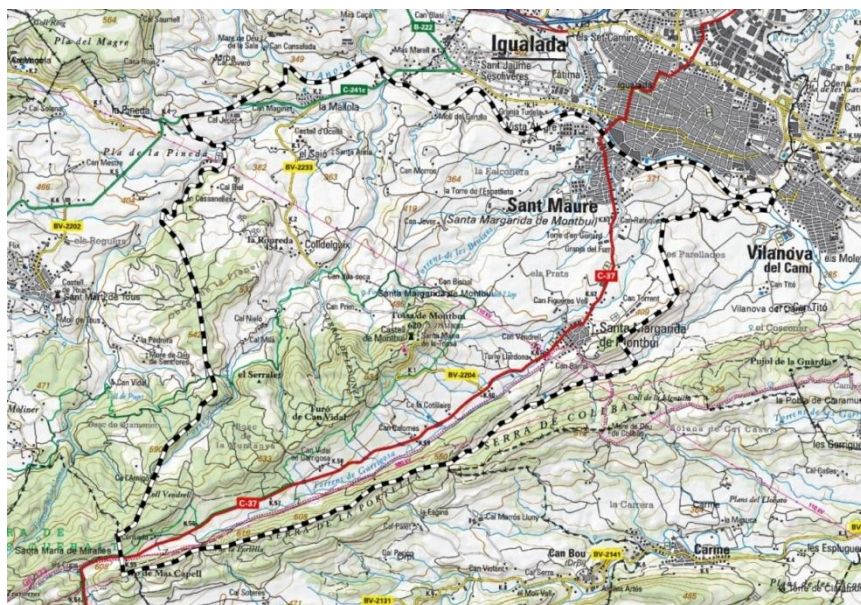
Font: Pla Estratègic de Santa Margarida de Montbui

Les infraestructures viàries d'accés a la ciutat es poden classificar en:

- **Xarxa bàsica** (per a la circulació de pas i la circulació interna de llarga distància). Formen part d'aquesta xarxa les carreteres A-2, C-37 i C-15.
- **Xarxa comarcal i local** (utilitzada per a la circulació general entre els centres comarcals i entre d'altres nuclis importants de població). Forma part d'aquesta xarxa la carretera C-37, malgrat ser part de la xarxa bàsica en part del seu traçat.

DOCUMENT INICIAL ESTRATÈGIC
POUM DE SANTA MARGARIDA DE MONTBUI

Figura 25. Principals infraestructures viàries

Font: ICGC

Dins d'aquest anàlisi breu de la mobilitat, és important tenir en compte quins punts del municipi concentren un major potencial de mobilització ciutadana. Per això, la taula següent mostra els principals pols de mobilitat dins del municipi, els quals es concentren en bona mesura al nucli urbà de Santa Margarida de Montbui:

Taula 12. Principals centres atractors / generadors de mobilitat de Santa Margarida de Montbui

TIPUS	DESCRIPCIÓ
Equipaments municipals	Ajuntament (ctra. De Valls), Policia local (Trav. del Pont), CAP (c. Nostra Senyora de Montserrat) i Centre de serveis – consultori local – centre de dia Montbui (Anselm Clavé, nucli antic).
Comerç	Les principals superfícies comercials es concentren a la carretera de Valls, i als carrers de l'entorn, i al Montmercat.
Equipaments educatius	Escola Gaudí, Escola Garcia Lorca, Escola Montbou, Institut Montbui, Llar d'infants Estel, Llar d'infants Santa Anna, Llar d'infants MontXic. Tots es troben al centre del nucli urbà i excepte l'escola Montbou i la Llar d'infants MontXic.
Equipaments culturals	Ateneu Cultural i Recreatiu (nucli antic), Centre Cívic i Cultural "La Vinícola" i biblioteca municipal.
Equipaments esportius	Local Social Club Tennis, Mont-Aqua i zona esportiva del nucli antic.
Industrial / activitats	Polígon industrial de la Tossa (pendent de desenvolupar).

Font: Elaboració pròpia

Pel que fa a les xarxes de transport ferroviari, és important remarcar que el municipi no disposa de cap parada de tren. Tot i així, es considera que Igualada, per proximitat, supleix aquesta mancança amb la línia R6 de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya. Aquesta línia cobreix el trajecte Barcelona-Igualada, connectant els municipis del Baix Llobregat amb l'Anoia. Val a dir que l'estació de tren d'Igualada es troba al costat de la línia interurbana d'autobusos, facilitant-ne els trasllats.

Santa Margarida de Montbui es troba inclòs dins l'àmbit de l'Autoritat Territorial de la Mobilitat (ATM) de l'Àrea de Barcelona (concretament dins la zona 6B) i, per tant, disposa d'un sistema tarifari integrat.

L'oferta de transport públic existent al municipi està formada per les línies següents:

- N2. Línia Igualada – La Llacuna (Autocars Masats). Connecta els municipis d'Igualada, Santa Margarida de Montbui, Santa Maria Miralles, La Llacuna i Rofes. Disposa de 4 expedicions diàries els dies feiners.
- Línia Igualada – Barcelona pel Bruc (Hipano Igualadina). Aquesta línia connecta amb Igualada, Castellolí, Montserrat Park, El Bruc, Collbató, Esparreguera, Abrera, Hospital Psiquiàtric, Martorell, Barcelona (Palau Reial, Maria Cristina i Estació de Sants). Dins de Santa Margarida de Montbui només disposa d'un punt de parada. Del conjunt d'expedicions de la línia només 4 arriben a Santa Margarida de Montbui els dies feiners, 2 els dissabtes i 1 els diumenges.

Finalment, cal tenir en compte el pes del transport privat, les principals xifres del qual es presenten a la taula que segueix:

Taula 13. Parc de vehicles per tipus (2014)

TURISMES	MOTOCICLETES	VEHICLES INDUSTRIALS	ALTRES	TOTAL
4.711	709	962	205	6.587

Font: IDESCAT

L'any 2013, el parc mòbil de Santa Margarida de Montbui estava format de 6.586 vehicles, el 71% dels quals eren turismes (4.704), els camions i les furgonetes representaven el 15% (953 unitats), les motocicletes el 11% (690 unitats), i els altres tipus de vehicles prop del 4%.

En base a aquests valors, la taxa de motorització del municipi és similar al conjunt de la comarca quant a turismes però inferior en relació al total de vehicles. Tot i això, els valors registrats a Santa Margarida de Montbui són notablement superiors a les del conjunt de Catalunya

2.2.11.2 EIXOS RELLEVANTS DE CONNECTIVITAT SOCIAL

Al terme municipal hi ha una gran presència de senders que connecten els nuclis urbans amb l'espai lliure circumdant i també amb altres territoris. Hi ha presència de diferents senders catalogats com són el GR-172, el PR-119 i dues rutes BTT promogudes des del Consell Comarcal.

Per una banda el GR-172 va néixer com a una variant del GR-7, consolidant-se definitivament l'any 1995. El seu recorregut està establert des del refugi de Mussara, a les Muntanyes de Prades, fins a la població de Bellprat, amb una distància total de 190 km. Aquest

DOCUMENT INICIAL ESTRATÈGIC

POUM DE SANTA MARGARIDA DE MONTBUI

sender passa per interessants espais naturals, i al terme municipal de Santa Margarida de Montbui es situa en la part sud del mateix travessant el nucli urbà i en disposició paral·lela a les serres de Collbàs i Portella (NE-SO).

Per altra banda el sender PR-119 és un recorregut circular de 68 kilòmetres que pretén donar a conèixer les muntanyes de la comarca d'Anoia. A més a més, discorre també per espais que contenen elements de patrimoni arquitectònic, com ara l'església romànica de Santa Maria de la Tossa i el Castell de Montbui. Aquest sender s'introdueix al terme municipal pel nord oest procedent de Jorba i passant pel nucli urbà del Saió fins a la Tossa de Montbui, canviant després de direcció fins al sud oest, punt on deixa el terme municipal. Es tracta doncs d'un sender que permet recórrer interessants espais naturals i agraris.

Pel que fa les rutes de BTT promocionades pel Consell Comarcal de l'Anoia, trobem dues rutes a escala comarcal que passen per la part sud del terme municipal amb recorreguts similars, travessant el PEIN situat a la Serra de les Onze i que tenen el nom de: La Tossa de Montbui - La Conca d'Òdena i ruta dels Castells.

2.2.12 AMBIENT ATMOSFÈRIC

2.2.12.1 CONTAMINACIÓ ATMOSFÈRICA

Els principals focus emissors de contaminants atmosfèrics es poden classificar en tres grups: el trànsit de vehicles, la indústria i les fonts domèstiques.

Segons s'estudia a l'auditoria municipal del 2005, el transport és el focus més destacat atès que comporta gairebé el 90% de les emissions totals, estimant-se'n els següents valors:

Taula 14. Estimació de les emissions produïdes pel transport

CONTAMINANT	TOTAL (T/ANY)
CO	1184,53
NO _x	198,17
PST	9,36
CH ₄	5,01
N ₂ O	0,87
COV	36,15

Font: Auditoria Ambiental de Santa Margarida de Montbui

Segons aquesta mateixa auditoria, l'activitat industrial també té una importància relativa en termes de contaminació atmosfèrica, si bé no se'n realitza una avaluació quantitativa de les emissions generades. Les principals emissions de tipus industrial, corresponents a dades de la comarca, fan referència a SO₂ i PST.

Pel que fa a les emissions domèstiques, amb una contribució molt menor a la contaminació atmosfèrica general del municipi, es componen sobretot de SO₂ i NO_x.

D'altra banda, per complementar l'anàlisi de la qualitat de l'aire al municipi, s'ha consultat la base de la Direcció General de Qualitat Ambiental del Departament de Territori i Sostenibilitat. Santa Margarida de Montbui forma part de la Zona de Qualitat de l'Aire de Catalunya (ZQA 5), corresponent a la Catalunya Central. Si bé el propi municipi no disposa d'un punt de mesurament de la Xarxa de Vigilància i Previsió de la Contaminació Atmosfèrica (XVPCA), el municipi veí, Igualada, sí que en disposa d'un, de manera que les dades d'aquesta estació seran les que s'empraran en aquest apartat:

Taula 15. Característiques de l'estació de mesurament de la XVPCA

MUNICIPI	UBICACIÓ	AUTOMÀTICA	MANUAL
Igualada	Plaça Masuca	NO _x , O ₂ , CO, H ₂ S, SO ₂	PM10, Metalls, B(a)p

Font: Direcció General de Qualitat Ambiental (DTES)

L'anàlisi anual més recent (del 2013) indica que en aquesta ZQA els nivells mesurats de diòxid de nitrogen (NO₂), diòxid de sofre (SO₂), monòxid de carboni (CO), partícules en suspensió de diàmetre inferior a 10 micres (PM10), partícules en suspensió de diàmetre inferior a 2,5 micres (PM2.5), benzè i plom van trobar-se per sota dels valors límits establerts per la legislació vigent. Així mateix, no es van superar els valors objectiu legislats per arsènic, cadmi, níquel i benzo(a)pirè. Tampoc es va donar cap superació per l'ozó troposfèric. No obstant això, sí que es van detectar 18 superacions del valor de referència semi horari per al sulfur d'hidrogen (H₂S), representant un 0.001% del temps, associades a la posada en marxa de la depuradora. Aquest fet ha empès, durant els darrers anys, l'engegada de diverses actuacions per minimitzar aquests nivells, per part de l'Ajuntament d'Igualada. Pel que fa a les mesures de clorur d'hidrogen (HCl) no es va observar cap superació de l'objectiu de qualitat de l'aire diari a l'estació.

Pel que fa a l'anàlisi dels 4 anys anteriors els resultats es sintetitzen en la taula següent:

Taula 16. Qualitat de l'aire 2009-2012

CONTAMINANT	2014	2013	2012	2011
NO ₂ , SO ₂ , CO, PM10, PM2.5, benzè i plom.	< valor límit	< valor límit	< valor límit	< valor límit
Arsènic, cadmi, níquel i benzo(a)pirè.	< valor objectiu	< valor objectiu	< valor objectiu	< valor objectiu
Ozó troposfèric	Cap superació llindar d'informació horari Cap superació llindar d'alerta 5 superacions (Igualada) valor objectiu protecció salut	Cap superació llindar d'informació horari Cap superació llindar d'alerta 3 superacions (Igualada) valor objectiu protecció salut	Cap superació llindar d'informació horari Cap superació llindar d'alerta 5 superacions (Igualada) valor objectiu protecció salut	Cap superació llindar d'informació horari Cap superació llindar d'alerta 5 superacions (Igualada) valor objectiu protecció salut

DOCUMENT INICIAL ESTRATÈGIC
POUM DE SANTA MARGARIDA DE MONTBUI

	humana	humana	humana	humana
HCl	< valor objectiu	< valor objectiu	< valor objectiu	1 superació (Igualada) valor referència
H ₂ S	59 superacions (Igualada) valor referència semihorari	18 superacions (Igualada) valor referència semihorari	44 superacions (Igualada) valor de referència semihorari	38 superacions (Igualada) valor de referència semihorari

Font: Lavola a partir dels informes anuals del Servei de Vigilància i Control de l'Aire

A partir d'aquests valors es pot concloure que la qualitat de l'aire al municipi és bona, no obstant, cal dir que les superacions repetides al llarg dels anys estudiats del sulfur d'hidrogen posen de manifest la necessitat de reforçar les actuacions dutes a terme per reduir aquest impacte, associat, en bona part, amb la gestió de les aigües residuals.

2.2.12.2 CONTAMINACIÓ ACÚSTICA

El soroll és una font de contaminació ambiental que, sobretot en zones urbanes, pot arribar a pertorbar l'estat de benestar de les persones i la seva qualitat de vida. L'Organització Mundial per a la Salut (OMS) ha definit el soroll com un fenomen acústic que produeix una sensació auditiva considerada desagradable, i que pot pertorbar l'estat de benestar de les persones i la seva qualitat de vida.

A Catalunya, la contaminació acústica queda regulada per la Llei 16/2002, de 28 de juny, de protecció contra la contaminació acústica, i el seu desplegament reglamentari, el Decret 245/2005, de 8 de novembre, pel qual es fixen els criteris per a l'elaboració dels mapes de capacitat acústica, i el Decret 176/2009, de 10 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 16/2002, i se n'adapten els annexos.

Aquesta normativa disposa l'obligatorietat, entre d'altres, de fer la zonificació acústica del territori en funció de zones de sensibilitat acústica (alta, moderada, baixa) per tal d'establir límits d'immissió acústics. S'ha d'elaborar en un termini de 4 anys el mapa de capacitat acústica per tal d'introduir el vector soroll a la planificació urbanística, així com aprovar una ordenança incorporant els criteris de la Llei.

El municipi de Santa Margarida de Montbui no disposa de mapa de capacitat acústica aprovat segons el Decret 176/2009.

A partir de l'estudi de contaminació acústica inclòs en l'auditoria ambiental de Santa Margarida de Montbui, es pot extreure que el principal focus emissor de soroll prové del trànsit de vehicles de motor, principalment en l'àmbit urbà, seguit de la vida urbana dins del nucli urbà i l'activitat industrial. No obstant, les superacions dels límits acústics estan relacionades amb les vies locals més concorregudes, principalment en moments puntuals del dia, és a dir, es concentra en punts i moments concrets, per la qual cosa es considera que la qualitat sonora del municipi és bona.

2.2.12.3 CONTAMINACIÓ LLUMINOSA

El Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya va aprovar, el 19 de desembre de 2007, el Mapa de la Protecció envers la Contaminació Llumínosa a Catalunya.

El Mapa de la Protecció envers la Contaminació Llumínosa a Catalunya es va elaborar d'acord amb els criteris que estableix la Llei 6/2001, de 31 de Maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenament per a protecció del medi nocturn.

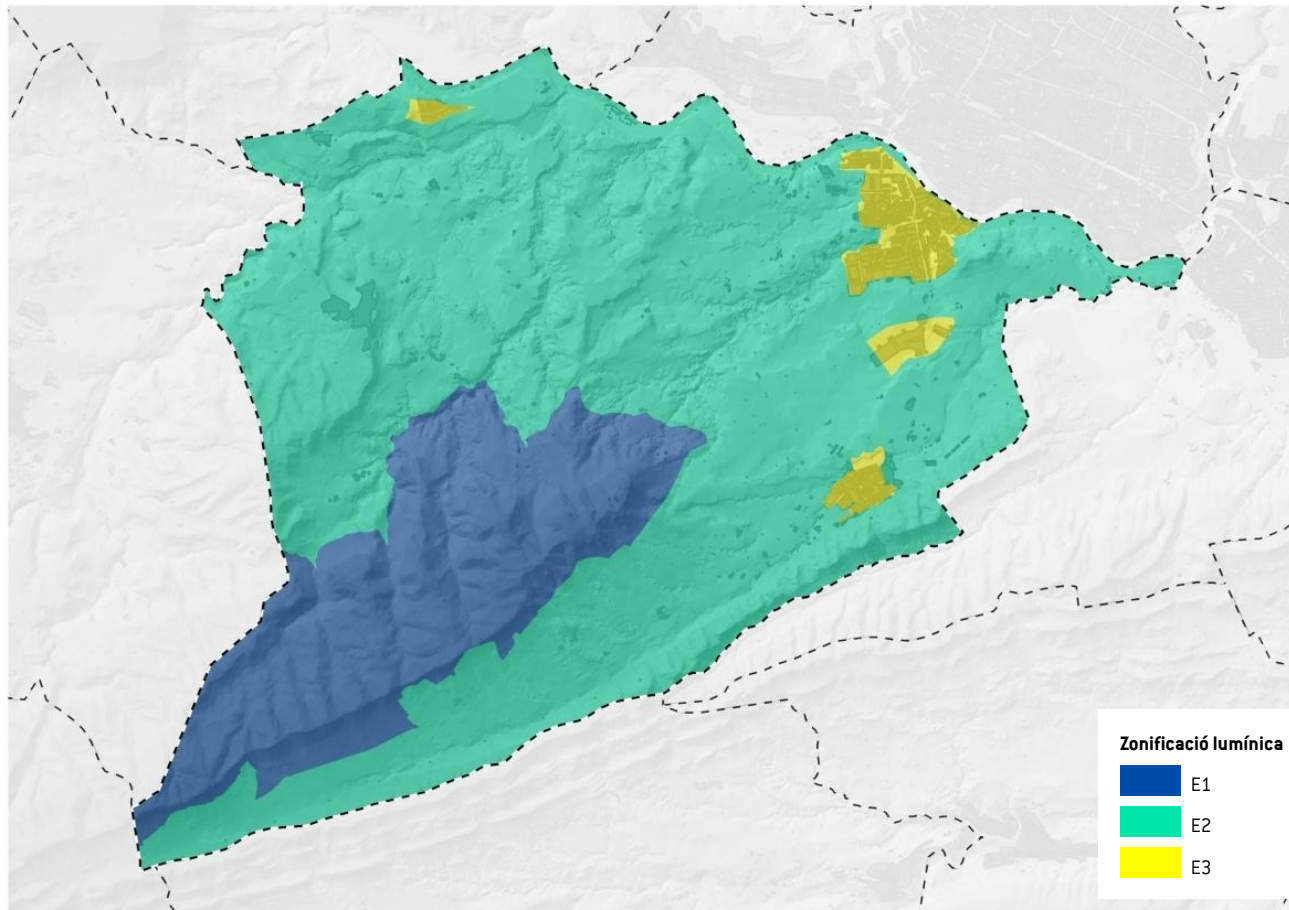
El Mapa contempla quatre zones de protecció atenent, d'una banda, a la necessitat de mantenir una correcta il·luminació en aquelles àrees en què es desenvolupa l'activitat humana i, de l'altra, a la protecció, tant com sigui possible, dels espais naturals i la visió del cel a la nit. Segons la zona de protecció envers la contaminació llumínosa a què pertany la il·luminació, es determina el tipus i les característiques de la il·luminació que s'hi pot instal·lar.

La classificació de les zones és la següent:

- Zones de protecció màxima (E1): Correspon a les zones dins del Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN), els espais naturals d'especial protecció, espais dins de la Xarxa Natura 2000, els espais corresponents al punt de referència de l'Observatori Astronòmic del Montsec i també els espais que els ajuntaments han proposat per augmentar la protecció envers la contaminació llumínosa.
- Zones de protecció alta (E2): Comprèn a les àrees definides com no urbanitzables pels plans urbanístics municipals, excepte aquelles àrees proposades pels ajuntaments per a una protecció màxima.
- Zones de protecció moderada (E3): Aquesta classificació correspon al sòl urbà o urbanitzable excepte aquelles àrees proposades pels ajuntaments per a una protecció màxima o alta en una part del sòl urbanitzable, i disposa d'una protecció menor una petita part del sòl urbà.
- Zones de protecció menor (E4): correspon a espais urbans d'ús intensiu durant la nit per l'alta mobilitat de persones o per la seva activitat comercial, industrial o de serveis, que els ajuntaments han proposat amb una menor protecció i el departament competent en matèria de medi ambient ha acceptat.

Segons això, el plànol aprovat defineix únicament l'espai protegit de la Serra de les Onze com a zona de màxima protecció (E1). D'altra banda, gran part dels terrenys municipals tenen consideració de zones de protecció alta. Les zones associades a les trames urbanes (nucli antic, Sant Maure i el Saió) conformen zones de protecció moderada (E3), sense classificar-se cap àrea com a zona de protecció menor (E4).

Figura 26. Zonificació lumínica

Font: Lavola a partir de les bases del DTES

2.2.12.4 CONTAMINACIÓ ELECTROMAGNÈTICA

La contaminació electromagnètica és la causada per la presència de radiacions de l'espectre electromagnètic que poden causar riscos, danys o molèsties als éssers vius. Segons l'OMS s'ha comprovat científicament que els camps relativament intensos produeixen efectes perjudicials als éssers vius, de totes maneres, encara no es té coneixement dels efectes de les radiacions de freqüència baixa.

En aquest sentit, cal destacar que es localitzen dues línies d'alta tensió al municipi, una que creua el terme municipal per la zona central, de nord-oest a sud-est molt a prop del nucli antic, i l'altra situada al sud, amb una disposició nord-est sud-oest, paral·lela a la Serra de Portella.

A més a més, existeix una central transformadora al sud-oest del nucli urbà de Santa Margarida de Montbui des d'on surten nombroses línies elèctriques de mitja tensió: en direcció nord, per l'abastament dels nuclis urbans de Sant Maure i Igualada, en direcció oest cap al municipi de Sant Martí de Tous i dues més cap a l'est. Així mateix, cal destacar que l'existència de petits trams de línies elèctriques cap a urbanitzacions aïllades, com és el cas de Can Vidal de Garrigosa, al sud del terme municipal.

Per tant, es pot concloure que la majoria de línies elèctriques es concentren al nord del terme municipal, on es concentren els assentaments urbans.

Pel que fa a la telefonia mòbil, segons el Pla Comarcal d'Ordenació Ambiental de les instal·lacions de telefonia mòbil de la Comarca d'Anoia, al municipi s'hi localitzen, actualment, cinc instal·lacions de radiocomunicació amb telefonia mòbil en sòl no urbà:

Taula 17. Instal·lacions de telefonia mòbil

NOM	PROPIETARI	DENOMINACIÓ	UTM X (ED-50 FUS 31N)	UTM Y (ED-50 FUS 31N)
0800091	Movistar	Tossa Igualada ER	381367	4601445
LAn02	Local	La Tossa	381537	4601391
LAn09	Local	Igualada	381437	4601206
RAn04	Retevisión	Igualada	381513	4601447
TAn01	Tradia	Igualada	381505	4601435

Font: Pla Comarcal d'Ordenació Ambiental de les instal·lacions de telefonia mòbil de la Comarca d'Anoia

Més enllà d'aquesta identificació, l'esmentat Pla estableix una proposta d'ordenació d'aquestes instal·lacions a través de la creació de les APIRs (Àrea Programada d'Instal·lacions de Radiocomunicació), que són les diferents àrees proposades per a la implantació d'infraestructures de radiocomunicació amb telefonia mòbil, i en els quals es pretén fomentar la compartició, quan sigui tècnica i econòmicament viable o, si més no, la concentració d'aquestes infraestructures. En el cas de Santa Margarida, s'estableix una d'aquestes àrees:

DOCUMENT INICIAL ESTRATÈGIC

POUM DE SANTA MARGARIDA DE MONTBUI

APIR 24 Santa Margarida de la Tossa

Són tres infraestructures existents (Tradia, compartida amb Vodafone, Retevisión, compartida amb Orange i la darrera, local). Les infraestructures estan al PEIN Serra de Miralles-Queralt.

La proposta d'ordenació determina que qualsevol nou operador interessat haurà de compartir aquesta infraestructura existent si és viable tècnicament i/o econòmica, no obstant això si no fos possible s'hauria de compartir l'altra infraestructura existent dins de l'APIR, i en el cas de que calgués na nova infraestructura caldrà que s'ubiqui dins de l'APIR, tan a prop com sigui possible de les infraestructures existents.

Com que ambdues infraestructures presenten un impacte visual sever, cal que pintin la torre, les antenes i els elements que incorpora d'un únic color mat per evitar l'excessiu contrast amb el fons escènic.

La proliferació d'opinions, sovint no acreditades, sobre la "possible" afectació de l'exposició a camps electromagnètics sobre la salut de les persones ha portat alguns ciutadans i ciutadanes a traslladar aquesta inquietud a les administracions. Per aquest motiu la Generalitat de Catalunya va elaborar el Decret 148/2001, de 29 de juny, d'ordenació ambiental de les instal·lacions de telefonia mòbil i d'altres instal·lacions de radiocomunicació, en què s'estableixen uns nivells màxims permesos d'exposició als camps electromagnètics per a les persones, inspirat en la Recomanació del Consell de la Unió Europea 1999/519/CE.

2.2.13 CONSUM DE RECURSOS I GENERACIÓ DE RESIDUS

2.2.13.1 ENERGIA

El terme municipal, tal com ja s'ha esmentat, disposa de diferents infraestructures de subministrament i distribució de l'energia, sense disposar de cap punt de generació d'aquesta i, per tant, presentant una dependència exterior completa.

Pel que fa a l'energia elèctrica, es distingeixen dos tipologies de línies elèctriques, totes elles aèries, que travessen el municipi i l'abasteixen a nivell energètic:

- Línies d'alta tensió (380kV i 110kV): la primera d'aquestes línies passa pel sud-oest del municipi, molt propera al torrent de Garrigosa. L'altra el creua en sentit nord-oest sud-est, tot passant pel nord de la Tossa i pel sud del nucli antic.
- Línies de mitja tensió (25 kV): existeixen diverses línies d'aquest tipus, totes elles amb origen en el nucli antic.

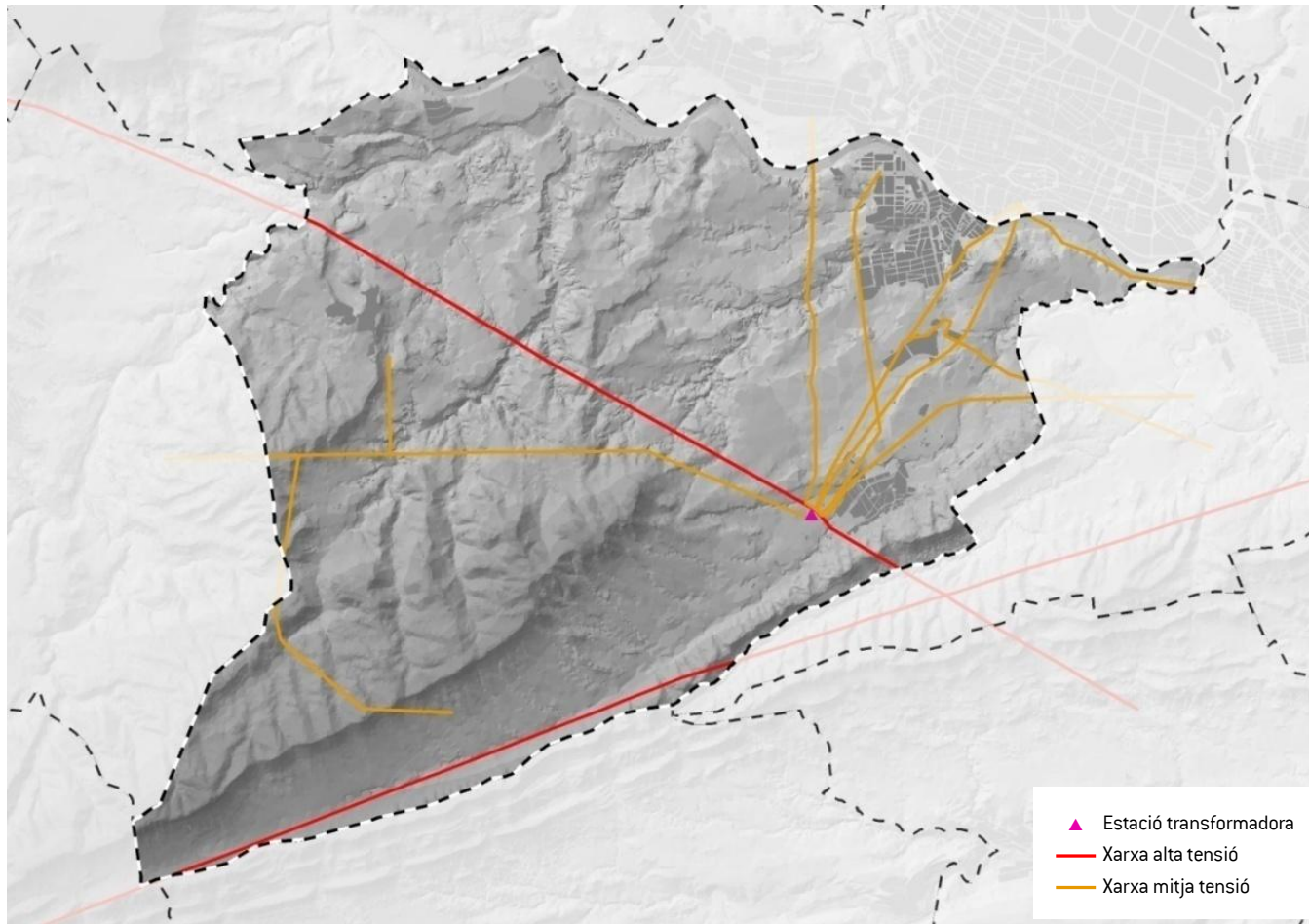
Per altra banda, al mateix nucli antic s'hi localitza una estació transformadora, propietat de FECSA, que transforma l'alta tensió en mitja tensió (anomenades subestacions d'energia, SSEE).

Figura 27. Vista de la SSEE municipal

Font: Lavola

Figura 28. Instal·lacions elèctriques

Font: Lavola a partir de les bases de l'ICGC

Pel que fa al gas natural, el municipi no disposa de gasoducte operatiu.

Les dades referents a consums elèctrics i de gas natural que es discuteixen a continuació provenen de la diagnosi energètica municipal duta a terme en el marc del Pla d'Acció per a l'Energia Sostenible (PAES) que es va aprovar al 2010 i que analitza les dades dels anys 2005, com a any de referència fixat pel Pacte d'Alcaldes, i el 2007.

Les taules següents mostren el consum final d'energia al municipi, per als dos anys esmentats, desglossats segons sectors econòmics i fonts energètiques:

Taula 18. Consums finals d'energia segons sectors econòmics i fonts energètiques (2005 i 2007)

CONSUMS 2005 (KWH/ANY)	SECTOR PRIMARI	SECTOR INDUSTRIAL	SECTOR SERVEIS	SECTOR DOMÈSTIC	SECTOR TRANSPORTS	TOTAL
ELECTRICITAT	25.359	1.4250.103	5.114.467	12.465.590	0	19.025.518
GAS NATURAL	0	0	757.000	18.999.000	0	19.756.000
GLP (*)	148.230	336.779	682.452	1.780.245	17.676	2.965.382
CL (**)	9.706.072	5.594.417	1.125.469	1.549.686	62.846.766	80.822.411
TOTAL	9.879.661	7.351.299	7.679.388	34.794.521	62.864.422	122.569.311

CONSUMS 2007 (KWH/ANY)	SECTOR PRIMARI	SECTOR INDUSTRIAL	SECTOR SERVEIS	SECTOR DOMÈSTIC	SECTOR TRANSPORTS	TOTAL
ELECTRICITAT	20.320	1.863.050	6.539.076	11.945.970	0	30.368.416
GAS NATURAL	0	0	672.051	16.555.000	0	17.227.051
GLP (*)	124.295	282.399	572.256	1.492.788	14.822	2.485.909
CL (**)	9.821.742	2.640.647	976.001	1.462.443	65.904.033	80.804.866
TOTAL	9.966.358	4.786.096	8.759.384	31.456.202	65.918.855	120.886.243

* GLP=Gasos líquids del petroli (propà i butà)

** CL=Combustibles líquids (benzina, fueloil, gasoil A, gasoil B i gasoil C per calefacció)

Font: PAES municipal

2.2.13.2 RESIDUS

La recollida de residus de Santa Margarida, gestionada en conveni amb el Consell Comarcal de l'Anoia, es duu a terme segons les diferents fraccions (rebuig, matèria orgànica i recollida selectiva de paper i cartró, envasos i vidre) a través de diferents contenidors repartits pels diferents nuclis de població. A partir del treball de camp realitzat, s'observen contenidors en superfície al nucli antic i contenidors soterrats al barri de Sant Maure.

DOCUMENT INICIAL ESTRATÈGIC

POUM DE SANTA MARGARIDA DE MONTBUI

Figura 29. Recollida selectiva de residus (nucli antic i Sant Maure)

Font: Lavola

El terme disposa, d'una deixalleria de titularitat municipal com a primer servei en funcionament al nou polígon industrial "Plans de la Tossa" [Carretera de Valls, 57].

A continuació, s'avaluen les dades disponibles referents a generació de residus (totes en tones), establint-se una comparació amb les mateixes dades a nivell comarcal.

La taxa de generació de residus per càpita a Santa Margarida, per al 2014, va ser d'**1,04kg per habitant i dia**, xifra substancialment inferior a la mitjana comarcal [1,47 kg/hab/dia] així com respecte la mitjana catalana [1,33 kg/hab/dia].

Pel que fa a la taxa de recollida selectiva, les dades següents posen de manifest que el municipi presenta deficiències importants pel que fa a la separació dels residus ja que el percentatge de residus recollits selectivament és només d'un 19,1%. Es tracta d'un valor força inferior al que presenta la comarca de l'Anoia però encara més inferior a la mitjana catalana, que es troba al voltant del 38%. En efecte, diversos estudis han constatat que Anoia és la comarca amb el pitjor índex de recollida selectiva de Catalunya.

Taula 19. Generació de residus i tipus de recollida (en tones)

	PADRÓ 2014 (HABITANTS)	RECOLLIDA NO SELECTIVA	RECOLLIDA SELECTIVA	TOTAL	TAXA DE RECOLLIDA SELECTIVA (%)
SMM	9.641	2.975,00	702,20	3.677,20	19,10
ANOIA	117.842	48.790,05	14.490,95	63.281,00	22,90

Font: Agència de Residus de Catalunya

Pel que fa a les dades de generació de residus per fraccions que es poden observar a la taula que segueix, els residus amb major volum de generació van ser la matèria orgànica i el paper i cartró, seguint un patró similar al observat a l'Anoia.

Taula 20. Generació de residus - recollida selectiva (en tones i per tipus de residu)

	Vidre	Paper i cartró	Envasos lleugers	Matèria orgànica	Poda i jardineria	Residus voluminosos i fusta	Altres	Total
SMM	73,28	116,11	47,50	263,87	0,00	65,00	136,44	702,20
Anoia	1.699,10	2.036,20	1.115,66	3.819,66	707,36	2.494,92	2618,05	14.490,95

Font: Agència de Residus de Catalunya

Pel que fa al tractament de la fracció resta, la totalitat dels residus generats a Santa Margarida es van destinar directament a abocador:

Taula 21. Generació de residus - recollida no selectiva (en tones i per tipus de tractament)

	Tractament	Dipòsit	Incineració	Total
SMM	0,00	0,00	2.975,00	2.975,00
Anoia	928,06	47.861,99	0,00	48.790,05

Font: Agència de Residus de Catalunya

2.2.14 CANVI CLIMÀTIC

Pel que fa a la contribució del municipi al fenomen global del canvi climàtic, s'empra com a punt de partida l'inventari d'emissions de Gasos d'Efecte Hivernacle (GEH d'ara en endavant) contingut al Pla d'Acció per a l'Energia Sostenible (PAES) de Santa Margarida de Montbui, el qual deriva de l'estudi dels consums d'energia dels anys 2005 (any de referència) i 2007. Els principals GEH analitzats, considerats aquells que suposen una major retenció de calor a l'atmosfera, són: CO₂, CH₄ i N₂O, expressades en emissions de CO₂ equivalent.

Els principals resultats es presenten a la taula que segueix:

Taula 22. Emissions totals de GEH

ANY	TOTAL (tn CO ₂ eq./any)	PER CÀPITA (tn CO ₂ eq./any)
2005	38.791	4,09
2007	38.165	3,88

Font: PAES municipal

En concret, s'identifica el sector del transport com el major contribuent a les emissions de GEH (50,93% de les emissions totals, 2007), fet que resulta, en gran part, de l'elevat índex de motorització existent al municipi. Seguidament s'hi localitza el sector domèstic (26,67%).

DOCUMENT INICIAL ESTRATÈGIC

POUM DE SANTA MARGARIDA DE MONTBUI

Adicionalment, cal tenir en compte els següents aspectes relacionats amb els consums energètics i les emissions associades:

- La intensitat energètica local¹⁸ al 2007 va ser d'1,55 kWh/€
- El grau d'autoabastament energètic amb recursos renovables¹⁹ al 2007 va ser de 16,0 kWh/hab/any
- El grau d'autoabastament energètic amb recursos locals²⁰ al 2007 va ser del 0,13%

D'altra banda, també és important identificar quins són els principals riscos associats al canvi climàtic que potencialment pot patir el municipi per tal de preveure quines hauran de ser les estratègies de mitigació i/o adaptació. Així, a partir de les projeccions climàtiques i la localització de Santa Margarida de Montbui, es preveuen els següents impactes, els quals poden generar els riscos següents (relacionats amb el contingut del POUM):

IMPACTE	RISCOS
Increment de temperatures (estius més calorosos i secs) i canvis en els cicles de les estacions	Onades de calor / Augment del risc d'incendi / Augment efecte Illa de Calor / Canvis en les pautes de consum d'energia / Risc de danys a infraestructures / Impactes sobre la productivitat agrícola / Impactes sobre la biodiversitat /
Sequera	Escassetat d'aigua per consum domèstic / Escassetat d'aigua per a activitats econòmiques / Alteracions en masses d'aigua subterrània /
Plugues torrencials majors i més freqüents	Augment risc inundació / Danys en infraestructures

2.3 MAPA DE SENSIBILITAT AMBIENTAL

La definició de la sensibilitat ambiental té per objectiu establir quins són els àmbits que permeten un major nivell d'acolliment dels nous usos previstos. Es realitza a partir de l'associació dels nivells de sensibilitat o acollida prèviament analitzats per als diferents aspectes del medi considerats en aquest Document Inicial Estratègic.

L'elaboració d'aquest mapa per tot l'àmbit d'estudi s'ha realitzat en base als criteris proposats per l'òrgan ambiental i que es tradueixen en les següents categories de sensibilitat:

- **Sensibilitat baixa:** no s'aprecien elements especialment significatius que poguessin fer no recomanable la seva transformació urbanística. Es tracta de les àrees on s'haurien de situar preferentment els elements més impactants.
- **Sensibilitat moderada:** S'hi donen condicions específiques que, sense impedir estrictament la seva transformació, fan recomanable l'adopció de determinades mesures preventives o correctores.
- **Sensibilitat alta:** Coincideixen amb àrees que per les seves condicions o posició relativa respecte d'altres elements haurien de quedar preferentment excloses del procés de

¹⁸ Indicador que relaciona el consum total d'energia en relació amb el PIB del municipi [aproximació a l'eficiència energètica de l'economia local]

¹⁹ Indicador referit a la producció d'energies renovables del municipi en relació amb la població [eòlica, solar i minihidràulica]

²⁰ Indicador referit al percentatge entre el consum amb fonts d'energia local respecte al consum total d'energia del municipi.

transformació o, en cas de que això no fos possible, prendre mesures preventives, correctores o compensatòries significatives.

- **Sensibilitat molt alta:** Són aquelles àrees on s'hi aprecien condicionants que desaconsellen totalment la seva transformació o directament queden excloses del procés urbanitzador per determinacions legals o de risc.

Per a la definició d'aquestes àrees es pot assignar un atribut de sensibilitat a cada aspecte del medi considerat, de manera que en cas de superposició, sempre s'assigna a aquella àrea el grau de sensibilitat més alt. En determinats casos, es pot incrementar l'atribució de sensibilitat d'un aspecte determinat per les condicions en que aquest es troba en aquella àrea concreta (per exemple, si es tracta d'un hàbitat que és comú en altres zones però és rar en aquella zona concreta).

És important fer constar que per a la definició del mapa de sensibilitat ambiental corresponent a aquesta fase de treball s'ha partit d'aquells elements els quals són representables a una escala de treball adient a l'escala municipal. No obstant, s'indiquen altres elements que es considera que s'hauran de tenir en compte en l'anàlisi de sensibilitat corresponent a l'estudi dels sectors de desenvolupament que es realitzi en fases posteriors, si bé per ser d'una escala més detallada no s'han inclòs en el mapa general de sensibilitat ambiental.

La sensibilitat d'un àmbit s'ha de considerar molt alta si s'hi dóna algun dels següents supòsits:

- Espai Serra de Miralles-Queralt (PEIN i XN2000)
- Sòls de protecció especial del Pla Territorial Parcial
- Zona de servitud de cursos fluvials (5m)
- Espais inundables per períodes de retorn inferiors o iguals a 10 anys
- Zones amb pendents superiors al 20%

La sensibilitat alta s'han de considerar quan, com a mínim, s'hi donen un d'aquests atributs:

- Hàbitats d'interès comunitari de caràcter prioritari o amb baixa representació
- Espais inundables per períodes de retorn de 100 anys
- Patrimoni geològic
- Formacions de badlands
- Sòls de protecció territorial per interès agrícola o paisatgístic del Pla Territorial Parcial
- Zones properes a espais naturals protegits (franja també de 100 metres)
- Elements de valor patrimonial

DOCUMENT INICIAL ESTRATÈGIC

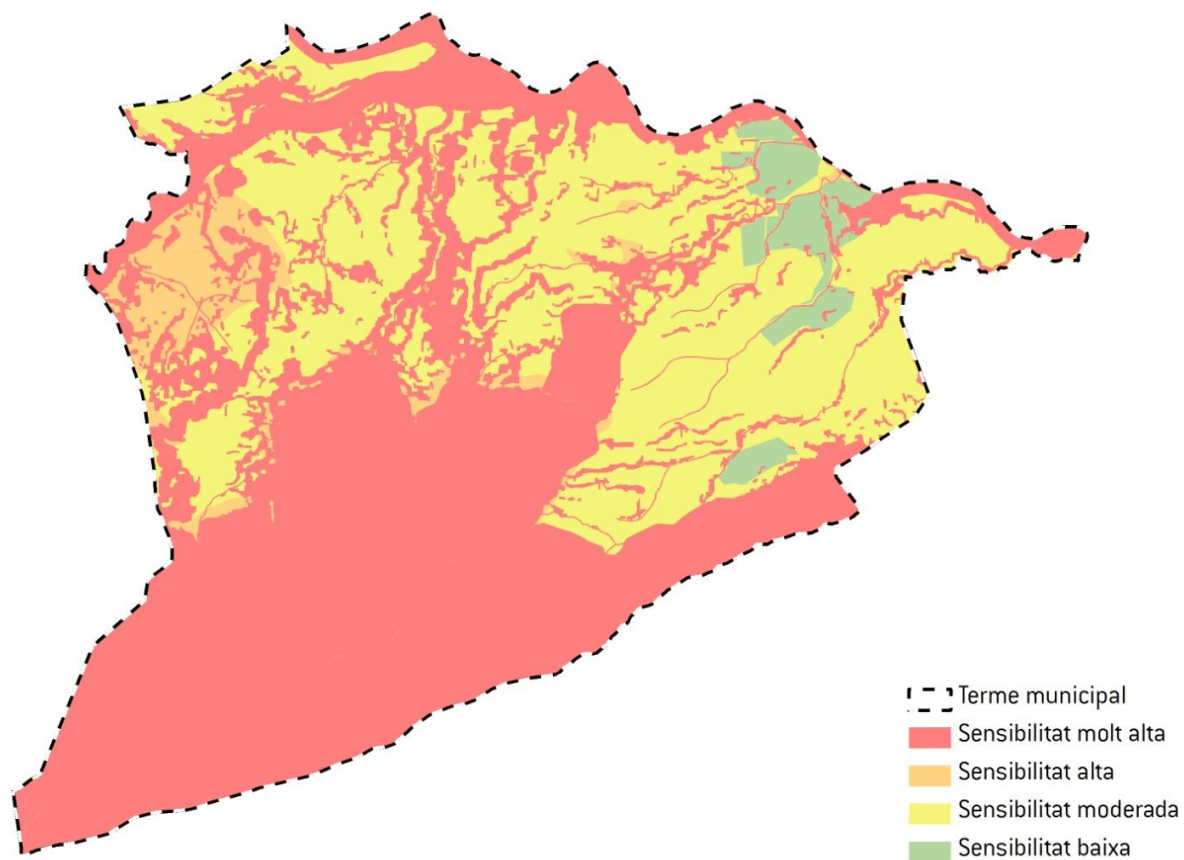
POUM DE SANTA MARGARIDA DE MONTBUI

Pel que fa a les zones de sensibilitat ambiental moderada, s'han de considerar així aquelles zones en que s'hi dona al menys una de les següents situacions:

- Hàbitats d'interès comunitari de caràcter no prioritari amb elevada representació
- Espais inundables per períodes de retorn de 500 anys
- Zones inundables segons criteris geomorfològics
- Zones amb alt risc d'incendi forestal
- Zones amb riscos geològics (gravitacionals i d'esllavissaments)
- Espais de valor paisatgístic no inclosos en categories anteriors

Les zones no inclosos en cap de les categories de sensibilitat ambiental anteriors s'han classificat com a de sensibilitat baixa.

Figura 30. Mapa de sensibilitat ambiental

Font: Lavola

2.4 DIAGNOSI AMBIENTAL DEL MUNICIPI

Per tot el que s'explica en els apartats anteriors, el POUM haurà de tenir en especial consideració les àrees més sensibles del territori, les seves problemàtiques i potencialitats.

Els aspectes clau derivats de l'anàlisi ambiental es poden sintetitzar amb els següents:

El municipi compta amb un patrimoni natural extens, reconegut per diferents figures de protecció.

Pràcticament tota la part sud del terme municipal correspon a un espai de gran valor ambiental i paisatgístic, principalment ocupat per masses forestals extenses i contínues. De les aproximadament 1.000 hectàrees de masses forestals existents, més de 600 estan incloses dins de la figura de protecció del PEIN i Xarxa Natura 2000 de la Serra de Miralles i Queralt, per les seves característiques ambientals i la seva importància a escala regional. Queden incloses, a més, en sòls de protecció especial de PTPCC. Addicionalment cal tenir en compte que dins d'aquesta àrea s'hi localitza un espai geològic (l'escull de la Tossa de Montbui) inclòs dins l'Inventari d'Espais d'Interès Geològic de Catalunya.

Una part important del terme municipal és ocupada per zones agrícoles, amb predomini dels herbacis.

Més del 45% del terme municipal està ocupat per conreus, dels que un 40% són cultius herbacis. Al respecte cal comentar que els rendiments econòmics i el percentatge d'actius (en torn al 1.5%) en aquest sector són molt reduïts en comparació amb la superfície que ocupa, tot i que l'agricultura és una activitat en general favorable pel manteniment ambiental de l'espai i del paisatge. Aquests camps de cultiu es situen pràcticament en tota la part nord i est del territori, però amb més intensitat a l'est, a prop dels nuclis de població i al vall entre les serres de les Onze i Portella on la topografia és més plana i, per tant, aptes per l'agricultura.

Es localitzen diversos elements locals de gran rellevància ambiental: hàbitats d'interès comunitari, sistema hidrològic, afloraments geològics i formacions geomorfològiques.

Pel territori municipal s'hi estenen hàbitats identificats com d'interès comunitari (HIC) de tipus prioritari però, sobretot, no prioritari, els quals són hàbitats catalogats no protegits al conjunt del territori. A més a més, el municipi presenta un important xarxa hidrogràfica associada principalment al col·lector central, el riu Anoia, que també té rellevància supramunicipal. Els principals cursos fluvials es concentren a la part nord del territori, destacant la Riera de Tous, el Torrent de les Bruixes i el torrent de Garrigosa. Malgrat que la qualitat de l'aigua d'aquesta xarxa hídrica és acceptable, l'existència d'una gran superfície de conreus pot causar un efecte negatiu per les aigües d'abastament i els hàbitats associats. Per altra banda, l'existència d'elements geològics rellevants (l'escull de la Tossa de Montbui i les badlands) s'han de tenir en compte pel seu valor ambiental i també paisatgístic, com a símbols del municipi.

S'identifiquen diverses àrees afectades per riscos naturals, principalment de risc d'incendi, riscos geològics i risc d'inundació.

Santa Margarida està catalogat com un municipi amb perill d'incendi alt, precisament per l'existència d'importants extensions forestals, en alguns casos properes a urbanitzacions. Tot i així, la vulnerabilitat enfront d'aquest risc és moderada. A més del risc alt d'incendi, el municipi presenta altres riscos naturals que cal tenir en compte. Per una banda, els riscos geològics, com a resultat de la combinació de pendents pronunciats i d'una determinada litologia, que poden causar esllavissades i, en alguns casos, caigudes de roques. Per altra banda, el risc d'inundació produït per crescudes extraordinàries dels cabals està directament relacionat amb el riu Anoia i alguns dels seus afluents (rieres i torrents), afectant principalment el nucli urbà de Sant Maure.

Existeixen diferents espais del terme que presenten un paper rellevant en termes de connectivitat ecològica a nivell territorial i, alhora, es detecten diversos elements, associats a la xarxa hídrica i el mosaic agroforestal, que reforcen aquesta connectivitat a escala local.

El terme municipal destaca per l'existència de connectors ambientals que formen part d'un sistema ecològic regional, tals com la Serralada Prelitoral o el riu Anoia. Aquest elements naturals uneixen amplies àrees i són totalment indispensables per preservar la vida animal i vegetal. A nivell local, les rieres, els torrents, les masses forestals així com l'espai agrícola actuen com a esquelet vertebrador reforçant la connectivitat dels espais naturals del terme municipal i el seu entorn. Convé senyalar que el connectors ecològics fluvials, molt presents a tot el terme municipal, presenten, en alguns casos, una qualitat mediocre i clarament millorable. A més a més, en termes de fragmentació del territori cal tenir en compte la configuració urbana del municipi en dos nuclis segregats així com la presència d'elements antròpics puntuals en diversos punts del terme municipal (polígon industrial i urbanitzacions aïllades).

No s'identifiquen problemàtiques rellevants en referència a la qualitat de l'aire, si bé cal tenir en compte l'existència de diversos focus emissors.

Els principals focus emissors de contaminants atmosfèrics són el trànsit de vehicles, la indústria i les fonts domèstiques, mostrant aquest últim una contribució molt menor en termes relatius.

Existeixen zones amb una major sensibilitat pel que fa als impactes acústics i lluminosos.

Igualment, el principal focus emissor de soroll prové del trànsit de vehicles de motor juntament amb l'activitat industrial per la qual cosa caldrà tenir especialment en compte les previsions de creixement residencial pròximes a aquests elements (existents o previstos). Pel que fa a la contaminació lluminosa, cal destacar que únicament l'espai protegit de la Serra de les Onze s'identifica com a zona de màxima protecció, tot i que caldrà parar atenció a les zones de protecció alta corresponents principalment al sòl actualment considerat com a no urbanitzable.

El terme esdevé un territori amb una gran riquesa paisatgística, caracteritzat principalment per la presència d'un mosaic agroforestal.

Gran part de les zones amb valor ambiental analitzades en altres apartats presenten també un important valor paisatgístic, donant lloc a un territori amb una gran varietat paisatgística. Les grans zones muntanyoses de caràcter eminentment forestal es combinen amb camps de cultiu donant lloc a un mosaic agroforestal d'elevat interès en termes de paisatge, tant pel valor que presenten com per les visuals que generen. A nivell paisatgístic, les formacions de badlands també representen un valor rellevant juntament amb les zones fluvials.

El municipi presenta eixos rellevants de connectivitat social sovint poc potenciats.

Al terme municipal hi ha una gran presència de senders que connecten els nuclis urbans amb l'espai lliure circumdant i també amb altres territoris. Així mateix, existeixen diverses rutes per a BTT, sobretot a la part sud del municipi. No obstant això, per la seva significació respecte al manteniment de les característiques del sòl no urbanitzable es considera que l'ús públic dels camins existents presenta un cert marge de millora.

Els usos existents actualment presenten uns consums de recursos i una generació de residus destacable, amb la consegüent afectació sobre les emissions de GEH.

A partir de les dades de l'auditoria ambiental, es determina que el municipi compta amb certs consums energètics. Pel que fa als residus, igualment s'observa un volum notable de generació, si bé es troba per sota de la ràtio mitjana tant de la comarca com del global català. Aquest consum de recursos i generació de residus tenen una translació en termes d'emissions de GEH.

Existeixen impactes derivats del canvi climàtic amb afectació en el desenvolupament urbà del municipi.

Existeixen uns determinats impactes derivats del canvi climàtic, els quals són ja inevitables, i pels quals el planejament haurà de tenir en compte la integració de criteris i estratègies d'adaptació al canvi climàtic.

3 OBJECTIUS I ESTRATÈGIES AMBIENTALS DEL PLA

Donat que un dels pilars de l'avaluació ambiental del Pla seran els objectius i criteris ambientals establerts, a continuació es descriuen, en primer lloc, els objectius de protecció ambiental fixats en l'àmbit internacional, nacional, autonòmic o local que tinguin relació amb el POUM; i en segon lloc els criteris i els objectius ambientals proposats per a elaborar aquest POUM, els quals es deriven de l'anàlisi dels apartats precedents d'aquest DIE.

3.1 OBJECTIUS, CRITERIS I OBLIGACIONS AMBIENTALS PREDETERMINATS

En aquest apartat es sintetitzen aquells objectius de protecció mediambiental fixats a l'àmbit internacional, comunitari europeu, estatal, autonòmic o local que tinguin relació amb el pla.

Amb caràcter general, pel fet de tractar-se aquest d'un pla de tipus urbanístic, es considera que caldrà tenir especial consideració el fet que la Llei d'Urbanisme estableix com un objectiu bàsic de planificació urbanística l'assoliment d'un **model de desenvolupament urbanístic sostenible** tal i com queda recollit en el seu article 3. Aquest objectiu, per la seva rellevància es desenvolupa més detalladament en l'apartat següent juntament amb els objectius ambientals específics per a aquest pla.

Cal considerar també de manera especial que la Generalitat va aprovar els **Criteris per al planejament territorial** a Catalunya. El document presenta 15 criteris per al planejament territorial que en bona part són igualment aplicables al planejament urbanístic. Per la seva implicació ambiental directa se'n ressalten els següents:

- Afavorir la diversitat del territori i mantenir la referència de la seva matriu biofísica
- Protegir els espais naturals, agraris i no urbanitzables en general com a components de l'ordenació del territori
- Preservar el paisatge com un valor social i un actiu econòmic del territori
- Moderar el consum de sòl
- Afavorir la cohesió social del territori i evitar la segregació espacial de les àrees urbanes
- Protegir i potenciar el patrimoni urbanístic que vertebrava el territori
- Propiciar la convivència d'activitats i habitatge a les àrees urbanes i racionalitzar la implantació de polígons industrials o terciaris
- Aportar mesures de regulació i orientació espacial de la segona residència
- Vetllar pel caràcter compacte i continu dels creixements
- Reforçar l'estructura nodal del territori a través del creixement urbà
- Fer de la mobilitat un dret i no una obligació
- Facilitar el transport públic mitjançant la polarització i la compacitat dels sistemes d'assentaments.

En el cas de Santa Margarida de Montbui, aquests criteris s'han materialitzat en el Pla territorial parcial corresponent (Comarques Centrals), el qual, en la seva memòria ambiental estableix les

DOCUMENT INICIAL ESTRATÈGIC

POUM DE SANTA MARGARIDA DE MONTBUI

determinacions per l'avaluació ambiental del planejament urbanístic que es desenvolupi en l'àmbit del Pla.

Per altra banda, existeixen tot un seguit d'altres figures normatives, acords, convenis, plans, estratègies, etc. que d'una manera ho altre estableixen obligacions o criteris que s'haurien de tenir en compte a nivell general pel planejament urbanístic. La següent taula intenta resumir, sense ànim d'exhaustivitat aquests instruments directors:

Taula 23 Síntesi dels plans, acords i instruments amb incidència sobre les polítiques territorials

ÀMBIT TEMÀTIC	ÀMBIT TERRITORIAL	INSTRUMENT
DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE	Internacional	Declaració de Rio sobre medi ambient i desenvolupament (1992)
	Comunitari	VII Programa de medi ambient de la Unió Europea Estratègia europea de desenvolupament sostenible
	Estatal	Estratègia espanyola de desenvolupament sostenible
	Autonòmic	Estratègia per al Desenvolupament Sostenible de Catalunya
BIODIVERSITAT CONNECTIVITAT ECOLÒGICA	Internacional	Estratègia global per a la conservació de la biodiversitat (1992) Convenció de Rio sobre la diversitat biològica (1992) i Declaració sobre els boscos i masses forestals Estratègia Paneuropea per a la Diversitat Ecològica i Paisatgística (1995) Convenció RAMSAR
	Comunitari	Estratègia de la Unió Europea per a la biodiversitat (1998)
	Estatal	Estrategia española para la conservación y el uso sostenible de la diversidad biológica Plan Estratégico Español para la Conservación y Uso Racional de los Humedales Estrategia Forestal Española
	Autonòmic	Estratègia catalana per a la conservació i l'ús sostenible de la diversitat biològica Bases per a les directrius de connectivitat ecològica de Catalunya Pla Territorial Sectorial de la Connectivitat Ecològica de Catalunya
AIGUA I COSTES	Internacional	Convenció Ramsar de zones humides
	Comunitari	Directiva Marc de l'Aigua (DMA)

ÀMBIT TEMÀTIC	ÀMBIT TERRITORIAL	INSTRUMENT
	Estatal	Estrategia Común de Implementación de la DMA
	Autonòmic	Pla de gestió del districte de conca fluvial de Catalunya Pla de gestió de l'aigua de Catalunya Pla sectorial de cabals de manteniment de les conques internes de Catalunya
MEDI ATMOSFÈRIC	Internacional	
	Comunitari	Directiva 96/62/CE del Consell, de 27 de setembre de 1996, sobre avaluació i gestió de la qualitat de l'aire ambient
	Estatal	Estrategia Española de Calidad del Aire
	Autonòmic	
SÒL	Internacional	Conveni de Nacions Unides de lluita contra la desertificació
	Comunitari	Estratègia temàtica per a la protecció del sòl COM(2006)
	Estatal	Programa de Acción Nacional contra la Desertificación (PAND)
	Autonòmic	
CANVI CLIMÀTIC	Internacional	Conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic Protocol de Kyoto per al citat conveni i
	Comunitari	Estratègia europea sobre el canvi climàtic Programa europeu sobre el canvi climàtic PECC I i PECC II Llibre verd i llibre blanc d'adaptació al canvi climàtic
	Estatal	Plan Nacional de Adaptación al Cambio Climático (PNACC) Estrategia Española de Cambio Climático y Energía Limpia
	Autonòmic	Estratègia catalana sobre el canvi climàtic Pla de l'Energia i el Canvi Climàtic 2012 - 2020
PAISATGE	Internacional	
	Comunitari	Conveni europeu del paisatge
	Estatal	
	Autonòmic	Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció i gestió del paisatge Catàleg del paisatge de les Comarques Centrals

DOCUMENT INICIAL ESTRATÈGIC
POUM DE SANTA MARGARIDA DE MONTBUI

ÀMBIT TEMÀTIC	ÀMBIT TERRITORIAL	INSTRUMENT
MOBILITAT	Internacional	
	Comunitari	Estratègia Transport 2050 del Llibre Blanc de la Unió Europea
	Estatat	Estratègia espanyola de mobilitat sostenible
	Autonòmic	Pla estratègic d'infraestructures de transport Llei 9/2003, de la mobilitat Directrius nacionals de mobilitat Pla estratègic de la bicicleta a Catalunya
RISCOS	Internacional	
	Comunitari	Directives Seveso I i II Directiva relativa a l'avaluació i gestió dels riscos d'inundació
	Estatat	
	Autonòmic	Pla d'Emergència Exterior del Sector Químic de Catalunya

Així doncs, a mode de síntesi, es pot extreure que a grans termes, els objectius ambientals amb els quals haurà de ser coherent el Pla, d'acord amb el marc jurídic internacional, comunitari, estatal i autonòmic són els següents:

- Afrontar els factors causants del canvi climàtic i preparar-se per a afrontar-ne l'impacte mitjançant estratègies d'adaptació
- Aconseguir un aprofitament sostenible dels recursos naturals, amb especial atenció a l'aigua i l'energia
- Fer front a totes les formes de contaminació i restaurar els ambients i àrees ja degradats, inclosos el sòl, les aigües i l'atmosfera
- Aturar la pèrdua de biodiversitat dels ecosistemes i les espècies
- Protegir i gestionar adequadament el paisatge
- Avançar cap a un model de mobilitat sostenible, basat en la prioritització dels vianants, la bicicleta, el transport públic i la intermodalitat

3.2 OBJECTIUS AMBIENTALS DERIVATS DELS INSTRUMENTS DE PLANEJAMENT SUPERIOR

Tal i com s'estableix a l'article 3.24 de les Normes del Pla Territorial Parcial de les Comarques Centrals, els plans d'ordenació urbanística municipal hauran d'incorporar els objectius, criteris i indicadors ambientals de l'ISA corresponent. Així doncs valdrà tenir en compte els següents aspectes:

- Adequar els creixements i les activitats a la disponibilitat d'aigua, i donar directrius per al consum responsable i la conservació i millora de la qualitat de l'aigua.

Document Inicial Estratègic

- Protecció de les zones actives en el cicle de l'aigua, amb una atenció especial a les àrees de recàrrega dels aqüífers.
- Deixar lliures les zones subjectes a major risc ambiental, especialment pel que fa als riscos geològics.
- Garantir la permeabilitat ecològica i la conservació de la biodiversitat del conjunt de la matriu territorial.
- Ser eficients en el consum de sòl, especialment de sòl de valor intrínsec i funcional.
- Protegir els paisatges i donar directrius per a conservar i millorar la qualitat del paisatge en la totalitat del territori.
- Protegir els espais naturals de valor intrínsec a escala nacional, regional i comarcal i garantir la seva connexió territorial i ecològica mitjançant un sistema d'espais oberts de protecció especial.
- Protegir els sòls més fèrtils i de major valor agrícola de l'Anoia, el Bages i l'Osona
- Protegir el sòl forestal de valor per raons de biodiversitat, protecció del sòl, funcions hidrològiques i com a embornals de gasos d'efecte hivernacle.
- Protegir el patrimoni històric i cultural
- Reducció o no increment de les emissions de gasos d'efecte hivernacle, mitjançant la potenciació de modes de transport més eficients i de models d'assentaments més compactes.
- Preparar la regió per mitigar els efectes negatius del canvi climàtic.

3.3 OBJECTIUS I CRITERIS AMBIENTALS DEL POUM

D'acord amb la diagnosi anterior i amb els principis del desenvolupament urbanístic sostenible, s'estableixen els objectius ambientals a considerar en el POUM. En primer lloc es presenten tot un seguit d'objectius de caire genèric que serien exigibles a qualsevol territori que revisi el seu planejament general en el marc del concepte de desenvolupament urbanístic sostenible. En segon lloc es desenvolupen tot un seguit d'objectius específics per al municipi i que es deriven dels aspectes ambientalment significatius esmentats en els capítols precedents. Aquests objectius específics s'agrupen en funció de la seva rellevància.

3.3.1 OBJECTIUS GENERALS PER A UN DESENVOLUPAMENT URBANÍSTIC SOSTENIBLE

La Llei d'Urbanisme de Catalunya estableix en el seu article 3 el concepte de desenvolupament urbanístic sostenible com:

“la utilització racional del territori i el medi ambient que comporta conjuminar les necessitats de creixement amb la preservació dels recursos naturals i dels valors paisatgístics, arqueològics, històrics i culturals, a fi de garantir la qualitat de vida de les generacions presents i futures.

El desenvolupament urbanístic sostenible, atès que el sòl és un recurs limitat, comporta també la configuració de models d'ocupació del sòl que evitin la dispersió en el territori, afavoreixin la cohesió social, considerin la rehabilitació i la renovació en sòl urbà, atenguin la preservació i la millora dels sistemes de vida tradicionals a les àrees rurals i consolidin un model de territori globalment eficient.

DOCUMENT INICIAL ESTRATÈGIC

POUM DE SANTA MARGARIDA DE MONTBUI

L'exercici de les competències urbanístiques ha de garantir, d'acord amb l'ordenació territorial, l'objectiu del desenvolupament urbanístic sostenible.”

D'aquí se'n desprèn que els principis generals per a un desenvolupament urbanístic sostenible són:

A. MODEL D'OCUPACIÓ I ORDENACIÓ DEL SÒL: minimitzar el consum del sòl i racionalitzar-ne l'ús, d'acord amb un model urbanístic globalment eficient i atent als condicionants ambientals existents.

- A-1 Garantir una ordenació urbanística eficient, especialment pel que fa a la funcionalitat i al consum de recursos, i adaptada a les característiques ambientals del sector i el seu entorn.
- A-2 Establir la zonificació i els usos del sector potenciant la seva plurifuncionalitat i autonomia.
- A-3 Possibilitar una mobilitat sostenible mitjançant la planificació integrada dels usos del sòl i del transport.
- A-4 Adoptar un model d'ordenació urbanística energèticament eficient.

B. CICLE DE L'AIGUA: compatibilitzar el planejament amb el cicle natural de l'aigua, garantir-ne la disponibilitat i racionalitzar l'ús d'aquest recurs en el marc d'un model urbanístic globalment eficient.

- B-1 Prevenir el risc d'inundació, evitant l'afectació a béns i persones.
- B-2 Protegir la xarxa hídrica i els espais fluvials
- B-3 Garantir la disponibilitat de l'aigua i fomentar-ne l'estalvi i la reutilització en l'espai urbà.
- B-4 Fomentar l'estalvi i la reutilització de l'aigua en l'edificació.
- B-5 Preservar i millorar la qualitat de l'aigua.

C. AMBIENT ATMOSFÈRIC (I): minimitzar els efectes del planejament sobre la qualitat de l'aire i el canvi climàtic i, en general, reduir al màxim les immissions de substàncies contaminants.

- C-1 Optimitzar l'eficiència energètica de l'ordenació urbanística i de les pròpies edificacions garantint la màxima reducció de la seva contribució al canvi climàtic.
- C-2 Fomentar l'ús d'energies netes i la reducció de l'ús de les energies no renovables
- C-3 Prevenir i corregir les immissions i les fonts d'emissions contaminants.

D. AMBIENT ATMOSFÈRIC (II): prevenir i corregir la contaminació acústica, lluminosa i electromagnètica.

- D-1 Mantenir la població exposada a nivells acústics permesos per la legislació.
- D-2 Limitar la generació de necessitats d'enllumenat exterior (públic i privat) i evitar-ne els fluxos hemisferi superior, la intrusió lluminosa i l'impacte negatiu sobre els organismes vius.
- D-3 Regular la implantació de les instal·lacions de radiocomunicació i de transport d'energia elèctrica, per tal de minimitzar els seus efectes sobre els éssers vius i el paisatge.

E. GESTIÓ DE RESIDUS: fomentar el reciclatge i la reutilització dels residus urbans i, si és el cas, facilitar la disponibilitat d'instal·lacions adequades per al seu tractament.

GESTIÓ DE MATERIALS: minimitzar l'impacte de la construcció sobre el cicle dels materials i el medi ambient en general.

E-1 Implantar l'equipament i els sistemes de disseny urbà adients per a la reutilització i la recollida selectiva dels residus.

E-2 Promoure en els edificis la previsió d'espais i instal·lacions que facilitin la recollida selectiva dels residus i, en general, les operacions de gestió.

E-3 Ordenar el desenvolupament de l'activitat constructiva amb l'objectiu de minimitzar els impactes associats als materials utilitzats i fomentar-ne la durabilitat, la reutilització i el reciclatge.

F. BIODIVERSITAT, CONNECTIVITAT ECOLÒGICA I PATRIMONI NATURAL: considerar la biodiversitat urbana en l'ordenació i conservar els elements d'interès natural.

F-1 Establir, com a element bàsic i vertebrador de l'ordenació adoptada, un sistema d'espais lliures que respongui, entre d'altres, a criteris de biodiversitat urbana, físicament continu i connectat amb les xarxes urbanes i les xarxes territorials exteriors.

F-2 Fomentar la naturalització de l'espai urbà.

G. PAISATGE: integrar el paisatge en el procés de planejament urbanístic i garantir-ne la qualitat.

3.3.2 OBJECTIUS AMBIENTALS ESPECÍFICS PEL POUM DE SANTA MARGARIDA DE MONTBUI

A continuació s'especifiquen els objectius i criteris ambientals que, en base a la diagnosi anterior dels aspectes ambientalment significatius, dels objectius de protecció ambiental fixats a l'àmbit internacional, estatal, autonòmic o local que tinguin relació amb l'instrument objecte d'avaluació ambiental i del concepte de desenvolupament urbanístic sostenible, es considera que el Pla hauria d'atendre i que serviran de base per a la seva avaluació ambiental.

DOCUMENT INICIAL ESTRATÈGIC
POUM DE SANTA MARGARIDA DE MONTBUI

ELEMENT AMBIENTALMENT SIGNIFICATIU	OBJECTIU/S AMBIENTAL/S
El municipi compta amb un patrimoni natural extens, reconegut per diferents figures de protecció.	GARANTIR LA NO AFECTACIÓ ALS TERRENYS INCLOSOS EN LES DIFERENTS FIGURES DE PROTECCIÓ AMBIENTAL I VETLLAR PEL MANTENIMENT DELS VALORS QUE N'HAN MOTIVAT LA SEVA PROTECCIÓ.
Una part important del terme municipal és ocupada per zones agrícoles, amb predomini dels herbacis.	CONSERVAR I POSAR EN VALOR EL SÒL AGRÍCOLA COM A ELEMENT VERTEBRADOR DEL SÒL NO URBANITZABLE I PER LA SEVA RELLEVÀNCIA EN TERMES DE CONNECTIVITAT ECOLÒGICA.
Es localitzen diversos elements locals de gran rellevància ambiental: hàbitats d'interès comunitari, sistema hidrològic, afloraments geològics i formacions geomorfològiques.	GARANTIR LA CONSERVACIÓ DELS HÀBITATS D'INTERÈS COMUNITARI IDENTIFICATS, ESPECIALMENT AQUELLS DE CARÀCTER PRIORITARI.
	GARANTIR LA SUFICIÈNCIA DE LA XARXA D'ABASTAMENT I SANEJAMENT PER ASSEGURAR LA QUALITAT DE LES AIGÜES SUPERFICIALS I SUBTERRÀNIES.
	POTENCIAR LA RECUPERACIÓ DELS EIXOS FLUVIALS, DELS SEUS MARGES I DELS SEUS ECOSISTEMES DE RIBERA, ATENENT AL SEU PAPER COM A CONNECTOR ECOLÒGIC.
	VETLLAR PER LA NO AFECTACIÓ DE LES ZONES AMB AFLORAMENTS GEOLÒGICS I FORMACIONS GEOMORFOLÒGIQUES D'INTERÈS.
S'identifiquen diverses àrees afectades per riscos naturals, principalment de risc d'incendi, riscos geològics i risc d'inundació.	GARANTIR LA COMPATIBILITAT DELS CREIXEMENTS PREVISTOS AMB ELS RISCOS NATURALS IDENTIFICATS, ESPECIALMENT EN REFERÈNCIA AL RISC D'INCENDI, ELS RISCOS GEOLÒGICS I EL RISC D'INUNDACIÓ.
Existeixen diferents espais del terme que presenten un paper rellevant en termes de connectivitat ecològica a nivell territorial i, alhora, es detecten diversos elements, associats a la xarxa hídrica, que reforcen aquesta connectivitat a escala local.	POTENCIAR UN CREIXEMENT URBÀ COMPACTE I DE COMPLECIÓ DELS NUCLIS EXISTENTS, EVITANT LA GENERACIÓ DE CONTINUS URBANS ENTRE ELS NUCLIS EXISTENTS QUE SUPOSIN UNA BARRERA PER A LA CONNECTIVITAT ECOLÒGICA.
	<i>La resta d'aspectes referits al manteniment d'unes condicions adequades de connectivitat ecològica al municipi queden recollides de manera transversal mitjançant altres objectius ambientals proposats [xarxa fluvial, masses forestals, matriu agrícola,...]</i>

<p>No s'identifiquen problemàtiques rellevants en referència a la qualitat de l'aire, si bé cal tenir en compte l'existència de diversos focus emissors (polígons industrials i vies de comunicació).</p>	<p>POTENCIAR UNA MOBILITAT SOSTENIBLE BASADA EN ELS DESPLAÇAMENTS NO MOTORITZATS I EL TRANSPORT PÚBLIC.</p>
<p>Existeixen zones amb una major sensibilitat pel que fa als impactes acústics i lluminosos.</p>	<p>ALLUNYAR ELS NOUS CREIXEMENTS DE LES ZONES SENSIBLES PEL QUE FA A LA CONTAMINACIÓ ACÚSTICA I LLUMINOSA AIXÍ COM DELS PRINCIPALS FOCUS D'EMISSIÓ SONORA IDENTIFICATS.</p>
<p>El terme esdevé un territori amb una gran riquesa paisatgística, caracteritzat principalment per la presència d'un mosaic agroforestal.</p>	<p>INTEGRAR ELS CRITERIS NECESSARIS PER A GARANTIR LA MÍNIMA AFECTACIÓ SOBRE EL PAISATGE I LA QUALITAT PAISATGÍSTICA DELS NOUS USOS PREVISTOS.</p>
<p>El municipi presenta eixos rellevants de connectivitat social sovint poc potenciats.</p>	<p>MILLORAR LA CONNEXIÓ I PERMEABILITAT ENTRE ELS NUCLIS URBANS I ENTRE AQUESTS I EL SÒL RÚSTIC A TRAVÉS DE MODES DE TRANSPORT NO MOTORITZATS.</p>
<p>Els usos existents actualment presenten uns consums de recursos i una generació de residus destacable, amb la consegüent afectació sobre les emissions de GEH.</p>	<p>PROMOURE I GARANTIR UN MODEL URBÀ EFICIENT DES DEL PUNT DE VISTA ENERGÈTIC I DE GESTIÓ DE RESIDUS.</p>
<p>Existeixen impactes derivats del canvi climàtic amb afectació en el desenvolupament urbà del municipi</p>	<p>INTEGRAR MESURES I ESTRATÈGIES D'ADAPTACIÓ AL CANVI CLIMÀTIC.</p>

3.3.2.1 JERARQUITZACIÓ DELS OBJECTIUS AMBIENTALS

Els objectius ambientals han de formular-se de forma jerarquizada en funció del seu grau d'importància relativa, amb l'objecte que restin diferenciats clarament aquells més essencials. En aquest sentit, per tal d'establir aquesta jerarquizació, en el present informe es valora cada objectiu en funció de dos criteris a partir dels quals s'estableix la jerarquizació dels mateixos:

- **Rellevància [REL].** Es refereix a la importància de l'objectiu en qüestió d'acord amb l'element de diagnosi del qual se'n deriva i tenint en compte la realitat física de l'àmbit territorial en el que s'emmarca el pla objecte d'avaluació.
- **Aplicabilitat [APL].** Es refereix a la capacitat que té el planejament, tenint en compte l'abast i l'escala del pla objecte d'avaluació, per a incidir sobre les causes i possibles solucions de l'objectiu en qüestió.

Així doncs, a cada un d'aquests objectius se li atorga un pes específic en funció de si la seva importància/incidència és Alta {3}, Mitja {2} o Baixa {1} i la suma d'ambdós pesos dona un valor final o "valor de jerarquizació".

Així, s'estableixen els següents valors de jerarquizació:

NIVELL DE JERARQUITZACIÓ	Σ
Objectius prioritaris	6
Objectius rellevants	5
Objectius secundaris	1 a 4

Taula 24. Jerarquizació dels objectius ambientals del POUM de Santa Margarida de Montbui

OBJECTIU AMBIENTAL	REL	APL	Σ	JERARQUITZACIÓ
Garantir la no afectació als terrenys inclosos en les diferents figures de protecció ambiental i vetllar pel manteniment dels valors que n'han motivat la seva protecció.	3	3	6	Prioritari
Conservar i posar en valor el sòl agrícola com a element vertebrador del sòl no urbanitzable i per la seva rellevància en termes de connectivitat ecològica.	3	2	5	Rellevant
Garantir la conservació dels hàbitats d'interès comunitari identificats, especialment aquells de caràcter prioritari.	3	2	5	Rellevant
Garantir la suficiència de la xarxa d'abastament i sanejament per assegurar la qualitat de les aigües superficials i subterrànies.	3	3	6	Prioritari
Potenciar la recuperació dels eixos fluvials, dels seus marges i dels seus ecosistemes de ribera, atenent al seu paper com a connector ecològic.	3	3	6	Prioritari

Vetllar per la no afectació de les zones amb afloraments geològics i formacions geomorfològiques d'interès.	2	3	5	Rellevant
Garantir la compatibilitat dels creixements previstos amb els riscos naturals identificats, especialment en referència al risc d'incendi, els riscos geològics i el risc d'inundació	3	3	6	Prioritari
Potenciar un creixement urbà compacte i de compleció dels nuclis existents, evitant la generació de continus urbans entre els nuclis existents que suposin una barrera per a la connectivitat ecològica.	3	2	5	Rellevant
Potenciar una mobilitat urbana basada en els desplaçaments no motoritzats i el transport públic.	3	2	5	Rellevant
Allunyar els nous creixements de les zones sensibles pel que fa a la contaminació acústica i lluminosa així com dels principals focus d'emissió sonora identificats.	2	3	5	Rellevant
Integrar els criteris necessaris per a garantir la mínima afectació sobre el paisatge i la qualitat paisatgística dels nous usos previstos.	2	2	4	Secundari
Millorar la connexió i permeabilitat entre els nuclis urbans i entre aquests i el sòl rústic a través de modes de transport no motoritzats.	2	2	4	Secundari
Promoure i garantir un model urbà eficient des del punt de vista energètic i de gestió de residus.	3	2	5	Rellevant
Integrar mesures i estratègies d'adaptació al canvi climàtic	3	2	5	Rellevant

Per tant, els objectius ambientals del POUM de Santa Margarida de Montbui queden jerarquitzats de la següent manera:

Taula 25. Objectius ambientals del POUM de Santa Margarida de Montbui

Objectius prioritaris	Garantir la no afectació als terrenys inclosos en les diferents figures de protecció ambiental i vetllar pel manteniment dels valors que n'han motivat la seva protecció.
	Garantir la suficiència de la xarxa d'abastament i sanejament per assegurar la qualitat de les aigües superficials i subterrànies.
	Potenciar la recuperació dels eixos fluvials, dels seus marges i dels seus ecosistemes de ribera, atenent al seu paper com a connector ecològic.
	Garantir la compatibilitat dels creixements previstos amb els riscos naturals identificats, especialment en referència al risc d'incendi, els riscos geològics i el risc d'inundació
Objectius rellevants	Conservar i posar en valor el sòl agrícola com a element vertebrador del sòl no urbanitzable i per la seva rellevància en termes de connectivitat ecològica.
	Garantir la conservació dels hàbitats d'interès comunitari identificats, especialment aquells de caràcter prioritari.
	Vetllar per la no afectació de les zones amb afloraments geològics i formacions geomorfològiques d'interès.
	Potenciar un creixement urbà compacte i de compleció dels nuclis existents, evitant la generació de continus urbans entre els nuclis existents que suposin una barrera per a la connectivitat ecològica.
	Potenciar una mobilitat urbana basada en els desplaçaments no motoritzats i el transport públic.
	Allunyar els nous creixements de les zones sensibles pel que fa a la contaminació acústica i lluminosa així com dels principals focus d'emissió sonora identificats.
	Promoure i garantir un model urbà eficient des del punt de vista energètic i de gestió de residus.
	Integrar mesures i estratègies d'adaptació al canvi climàtic
Objectius secundaris	Integrar els criteris necessaris per a garantir la mínima afectació sobre el paisatge i la qualitat paisatgística dels nous usos previstos.
	Millorar la connexió i permeabilitat entre els nuclis urbans i entre aquests i el sòl rústic a través de modes de transport no motoritzats.

3.4 ESTRATÈGIES AMBIENTALS

Per tal de poder facilitar el compliment amb els objectius ambientals plantejats, des del present Document Inicial Estratègic es proposen les següents estratègies ambientals a tenir en compte en el desenvolupament de la proposta del POUM. Aquestes estratègies ambientals tenen per objectiu donar un pas més i esdevenir eines per a facilitar l'adequació de la proposta del POUM a l'assoliment dels objectius ambientals.

A continuació es fa una proposta preliminar de les estratègies ambientals esbossades tenint en compte els criteris i objectius urbanístics que presenta l'avanç del POUM, si bé la seva concreció es durà a terme en fases posteriors de la redacció del Pla. Així doncs, seguidament, es descriuen

de manera breu aquestes estratègies, identificant els principals instruments proposats per al seu desenvolupament.

EA-01: IDENTIFICAR LES ÀREES PREFERENTS DE MANTENIMENT DELS HÀBITATS EXISTENTS

Cal tenir en compte que la cartografia disponible permet identificar l'existència d'hàbitats catalogats com d'interès comunitari (HIC) per bona part del territori municipal, els quals no es troben protegits. Amb tot, aquesta estratègia s'encamina principalment cap a l'adequada protecció d'aquelles peces d'HIC properes a l'àrea urbana, on es preveuen els futurs creixements del POUM.

Així doncs, un cop definits els creixements urbanístics previstos, caldrà dur a terme un treball de detall que permeti identificar la superposició d'aquests amb les taques d'HIC existents. En aquestes àrees caldrà mantenir la major superfície continua possible d'aquests hàbitats, en coherència amb l'ordenació que es planteja, per tal de garantir la seva pervivència i desenvolupament, i concentrant els usos que requereixin urbanització i edificació en terrenys amb menor rellevància ambiental.

Possibles instruments a desenvolupar:

- Protecció específica en qualificacions de SNU.
- Integració en l'ordenació de les taques de major interès.
- En cas d'afectació, inclusió de propostes per a la restitució o reforç d'aquestes formacions en zones properes, dins de l'àmbit.
- Delimitació en normativa dels usos compatibles i de criteris de gestió.

EA-02: POTENCIAR ELS VALORS DE LA MATRIU AGROFORESTAL QUE S'ESTÉN PER GRAN PART DE LA PLANA MONTBUJENCA

Donada la rellevància del mosaic agroforestal com a valor paisatgístic i com a espai obert d'interès per a la connectivitat ecològica, així com pels seu valor productiu, es considera rellevant potenciar i recuperar l'activitat agrícola en tota la plana del terme no ocupada per masses boscoses. En concret, s'identifica la plana agrícola situada al nord-est del municipi com la zona de major interès en el sentit d'assegurar aquesta funcionalitat.

Més enllà d'això, es considera necessari incloure, en aquest sentit, el foment de bones pràctiques agràries per prevenir els possibles impactes negatius que l'activitat agrària pugui generar sobre l'entorn.

D'altra banda, caldrà garantir el manteniment de les zones d'ecotó²¹ entre les àrees agrícoles i les masses forestals en contacte, atès que es tracta d'uns espais de gran diversitat i interès per a la fauna pròpia dels espais oberts.

Possibles instruments a desenvolupar:

- Qualificacions en SNU
- Regulació d'usos, instal·lacions i edificacions en normativa

²¹ Zona de transició entre dos ecosistemes diferents que esdevé la zona de màxima interacció entre aquests ecosistemes limítrofs i, per tant, solen presentar una elevada riquesa i interès biològic.

EA-03: RECUPERAR L'ESPAI ASSOCIAT AL RIU ANOIA I INTEGRAR-LO EN LA XARXA D'ESPAYS LLIURES PREVISTOS

Tenint en compte que el nucli de Sant Maure confronta directament amb el pas del riu Anoia, es considera que el present procés de redacció del POUM esdevé una oportunitat per incentivar i potenciar la relació del municipi amb l'espai fluvial d'aquest curs, la qual actualment es troba fracturada ja que Sant Maure s'ha desenvolupat de manera força desvinculada al riu en bona part del seu recorregut.

Amb tot, aquesta estratègia persegueix una revitalització integral del tram de l'Anoia que discorre pel terme municipal encaminada no només a la seva millora ecològica sinó a la compatibilització amb l'ús social d'aquesta zona.

En referència a la seva restauració ecològica, serà necessari, entre d'altres, recrear les comunitats riberenques que li són pròpies (eliminació vegetació al·lòctona, plantació d'espècies de ribera pròpies,...) i minimitzar les pertorbacions causades per l'activitat humana existent (abocaments, instal·lacions,...). Caldrà tenir especialment en compte que les actuacions previstes per a la seva recuperació ecològica garanteixin i potenciïn la seva funcionalitat com a corredor ecològic, tot i ser un element que conviu estretament amb el teixit urbà.

Per altra banda, aprofitant el potencial socialitzador que sosté el riu, es proposa mirar de donar continuïtat a les actuacions dutes a terme a la zona amb la creació d'un parc fluvial de l'Anoia de manera integrada en el paisatge urbà. Caldrà vetllar, doncs, per la incorporació d'usos recreatius, culturals i fins i tot educatius que permeti el contacte fluid de la ciutat amb el medi fluvial. Entre d'altres, caldrà estudiar la possibilitat d'incorporar-hi àrees de repòs i esbarjo, nous equipaments d'ús públic, itineraris (peatonals i per a bicicletes) que permetin el recorregut longitudinal del riu i que connectin amb la xarxa de camins existent, elements de senyalització i informació, etc.

Així mateix, cal tenir en compte que la recuperació d'aquest espai ha de permetre la protecció dels béns i les persones davant les possibles avingudes, esdevenint una proposta activa per fer front al risc d'inundació existent.

Finalment, donat que el municipi d'Igualada també té façana al riu Anoia, es considera interessant que la planificació i gestió d'aquest espai es dugui a terme de manera conjunta i, si més no, coordinada.

Possibles instruments a desenvolupar:

- Previsió d'un Pla Especial de protecció i recuperació del riu Anoia (conjuntament amb el municipi d'Igualada)
- Establiment en normativa dels criteris de recuperació d'aquest espai a partir dels diferents estudis disponibles, elaborats per l'ACA.
- El planejament urbanístic que desenvolupi sectors properes a aquest espai fluvial haurà d'introduir accions de millora de la seva funcionalitat com a connector ecològic.

EA-04: PRESERVAR I MILLORAR ELS PRINCIPALS MARGES FLUVIALS

A banda de l'Anoia, la resta d'eixos fluvials existents al municipi presenten, en molts dels seus trams, un estat força deteriorat i, en confrontació amb aquest fet, val la pena tenir present el paper clau que sosté la xarxa hidrogràfica en la vertebració del sòl no urbanitzable així com en la funcionalitat ecològica del territori.

En aquest sentit, es proposa la delimitació d'un marge de protecció a l'entorn d'aquests cursos fluvials que discorren pel municipi en els que es regulin els usos i activitats i on es potenciï la naturalització dels marges i la recuperació dels hàbitats característics d'aquests espais, tenint especialment en compte la seva funcionalitat com a connectors ecològics. En zona urbana, es cercaran estratègies per potenciar la naturalització de la xarxa de rieres existents per tal de que esdevinguin espais de lleure o naturalitzats, així com eixos de connectivitat ecològica.

EA-04: PRESERVAR I MILLORAR ELS PRINCIPALS MARGES FLUVIALS

Possibles instruments a desenvolupar:

- Previsió d'uns espais de protecció a banda i banda que puguin anar més enllà de les zones de servitud reglamentàries.
- Establiment en normativa dels criteris de recuperació d'aquests espais a partir dels diferents estudis disponibles, elaborats per l'ACA.
- El planejament urbanístic que desenvolupi sectors amb cursos fluvials haurà d'introduir accions de millora de la funcionalitat d'aquests cursos com a connectors ecològics.

EA-05: EVITAR LA GENERACIÓ DE CONTINUS URBANS ENTRE ELS NUCLIS EXISTENTS

Tenint en compte les condicions de connectivitat ecològica existents al terme municipal i, sobretot, l'existència d'elements que presenten un elevat efecte barrera, es considera imprescindible vetllar per afavorir la màxima permeabilitat ecològica del territori. En aquest sentit, donada la configuració del municipi en dos nuclis urbans clarament diferenciats, es considera clau el fet de garantir un separador amb suficient significació territorial entre els nuclis de Sant Maure i Santa Margarida que permeti evitar el continu urbà entre aquests.

No es proposa cap instrument concret ja que la materialització d'aquesta estratègia derivarà directament de la proposta de nous creixements.

EA-06: ESTABLIR CRITERIS PER A UNA ADEQUADA TRANSICIÓ ENTRE L'ESPAI URBÀ I EL NO URBANITZABLE

L'espai periurbà es concep com un espai actiu de valor en aquesta transició amb el sòl urbà, fet pel qual es considera necessari establir una regulació específica d'aquest espai. Aquesta zona de façana de la ciutat urbana cap al no urbanitzable es considera que haurà d'establir uns criteris compositius i formals que en permetin una major qualitat paisatgística i, alhora, la facin compatible.

Possibles instruments a desenvolupar:

- Qualificació específica per a aquest espai de transició, amb regulació d'usos i activitats permesos i condicions de composició i desenvolupament de les mateixes.
- Criteris de tractament paisatgístic de les edificacions o urbanització que es localitzi en aquest àmbit de façana.
- Incorporació en normativa de criteris de regulació dels accessos urbans, d'elements tals com serveis tècnics, secció prevista pel trànsit de diferent tipus d'usuaris, eliminació gradual de rètols publicitaris, ordenació de la senyalització i de retolació comercial, incorporació d'arbrat o rehabilitació d'elements patrimonials o edificis mal conservats.

EA-07: INTEGRAR LA PROTECCIÓ DEL PAISATGE EN EL MODEL DE DESENVOLUPAMENT PREVIST

Tenint en compte la orografia del municipi que suposa la convivència territorial de zones de relleu ondulat amb zones amb un marcat caràcter planer, es considera especialment rellevant tenir presents les àmplies visuals existents, sobretot des de la plana agrícola així com des d'algunes fites d'important ús social. Així doncs, caldrà protegir i evitar l'alteració de les zones més exposades visualment, les quals es troben associades, principalment, a les elevacions del terreny existents. Cal tenir en compte que els paratges elevats i les àrees de carena tenen caràcter de mirador i qualsevol intervenció en aquests espais comporta un impacte visual inevitable.

D'altra banda, aquesta estratègia haurà d'ésser especialment tinguda en compte en relació als nous creixements i, sobretot, en aquells que s'ubiquin en les façanes urbanes abocades al sistema d'espais oberts, les quals esdevenen emplaçaments d'elevada fragilitat tenint en compte la configuració paisatgística del municipi.

Possibles instruments a desenvolupar:

- Qualificació específica de les zones de major visibilitat.
- Inclusió en normativa de criteris de qualitat paisatgística, a adaptada a les diferents claus previstes.
- Establir criteris de regulació dels usos i construccions en sòl no urbanitzable, per tal de garantir la seva qualitat i el manteniment dels seus valors paisatgístics.
- Establir criteris per a la integració paisatgística de noves infraestructures, o ampliacions de les existents.

EA-08: MILLORAR LA CONNECTIVAT SOCIAL, ESPECIALMENT ENTRE ELS NUCLIS URBANS I LES URBANITZACIONS

Prenent com a punt de partida la relació entre la ciutat i el sòl no urbanitzable que l'envolta, la xarxa de camins i itineraris esdevé un element d'interès pel seu paper estructurant i de connexió, sobretot, a nivell local, permetent un apropament a l'espai natural proper per a diferents usos (lleure, esportiu, educatiu,...) i, per tant un increment de les possibilitats de socialització de gaudi del territori per part de tota la població.

Es considera que serà necessari partir d'un inventari dels camins amb què compta el municipi i conèixer les seves principals característiques per tal de poder identificar les possibles necessitats d'arranjament dels eixos existents així com les possibles necessitats de millora de la connectivitat, si s'escau. No obstant això, l'objectiu a perseguir és la millora de l'accessibilitat per al conjunt del municipi, principalment en modes de transport no motoritzats. En concret, caldrà garantir la connectivitat entre els principals nuclis urbans, les urbanitzacions existents i els principals espais d'ús social.

Possibles instruments a desenvolupar:

- Previsió d'un Pla Especial de camins

EA-09: MANTENIR EL CARÀCTER TRADICIONAL DEL NUCLI ANTIC DE SANTA MARGARIDA DE MONTBUI

Tenint en compte el caràcter i la qualitat urbana del nucli antic de Santa Margarida de Montbui, es considera necessari que la proposta del POUM en aquest nucli preservi i potenciï aquest valor. Així doncs, per una banda, caldrà preservar les edificacions que li confereixen al nucli antic aquest caràcter i valor identitari propi, evitant transformacions alienes a la seva tipologia original.

D'altra banda, caldrà establir criteris ajustats per a les noves edificacions en aquest nucli, de manera que siguin coherents amb les característiques formals existents, amb cases i patis que conformen una baixa densitat adaptada a un entorn rural, que permet mantenir horts o patis, i que atorguen aquest diferencial de qualitat de vida dins una estructura de petit poble tradicional.

Possibles instruments a desenvolupar:

- Criteris de tractament paisatgístic de les edificacions o urbanització al nucli antic de Santa Margarida.
- Incorporació d'edificacions representatives al Catàleg de masies i cases rurals.

EA-10: PRESERVACIÓ DE LES MUNTANYES DE LA TOSSA I DEL PI COM A ELEMENTS DE L'IMAGINARI COL·LECTIU

La Muntanya de la Tossa així com la muntanya del Pi esdevenen els dos accidents geogràfics de més representativitat dins del territori montbuienc i, en conseqüència resulten elements del patrimoni natural als quals la ciutadania confereix un valor col·lectiu.

Segons això, es considera rellevant la màxima preservació d'ambdós espais. Per una banda, la Muntanya del Pi com a referent morfològic i identitari del municipi, conformat per un turó que funciona com un mirador del nucli de Sant Maure, d'Igualada i del riu Anoia. Per altra banda, la Muntanya de la Tossa com a fita històrica, pel conjunt pre-romànic que acull, i també identitaria de Santa Margarida, esdevenint també un important mirador des d'on es pot divisar una bona panoràmica de la Conca d'Òdena.

Possibles instruments a desenvolupar:

- Qualificació específica d'aquests espais
- Inclusió en normativa de criteris de qualitat paisatgística, a adaptada a les diferents claus previstes.
- Establir criteris de regulació dels usos i construccions en sòl no urbanitzable, per tal de garantir la seva qualitat i el manteniment dels seus valors paisatgístics.
- Establir criteris per a la integració paisatgística de noves infraestructures, o ampliacions de les existents.

EA-11: INCREMENTAR LA DOTACIÓ D'ESPais VERDS URBANS I CARRERS ARBRATS

Tot i la proximitat, accessibilitat i amplitud de l'entorn rural respecte als nuclis urbans del municipi, es detecta una certa mancança d'espais verds que permetin un major esponjament a la trama urbana. Amb això, es considera necessari que el POUM tingui en compte la creació de noves zones verdes amb una doble funcionalitat:

- Per una banda, a nivell ecològic, aquests espais confereixen un major esponjament de la trama urbana i, alhora, permeten la connexió amb el sòl no urbanitzable de l'entorn. Així doncs, reverteixen de manera positiva sobre la connectivitat ecològica i sobre la biodiversitat urbana.
- Per altra banda, a nivell social, aquests espais actuen com a elements de millora de la qualitat de vida i benestar de la població, en tant que esdevenen àrees d'esbarjo, de trobada, etc. i, alhora, aporten nombrosos serveis ambientals al ciutadà [retenció de contaminants, regulació de la temperatura, atenuació de la contaminació acústica,...].

Adicionalment, es proposa que s'estudii la possibilitat d'incrementar la dotació d'arbrat viari existent, així com en els nous vials previstos, procurant que connectin els esmentats espais verds de manera que permeti el desplegament d'una infraestructura verda de qualitat a nivell urbà.

Finalment, és important apuntar que la infraestructura verda de qualsevol ciutat funciona com un element important en la lluita vers el canvi climàtic:

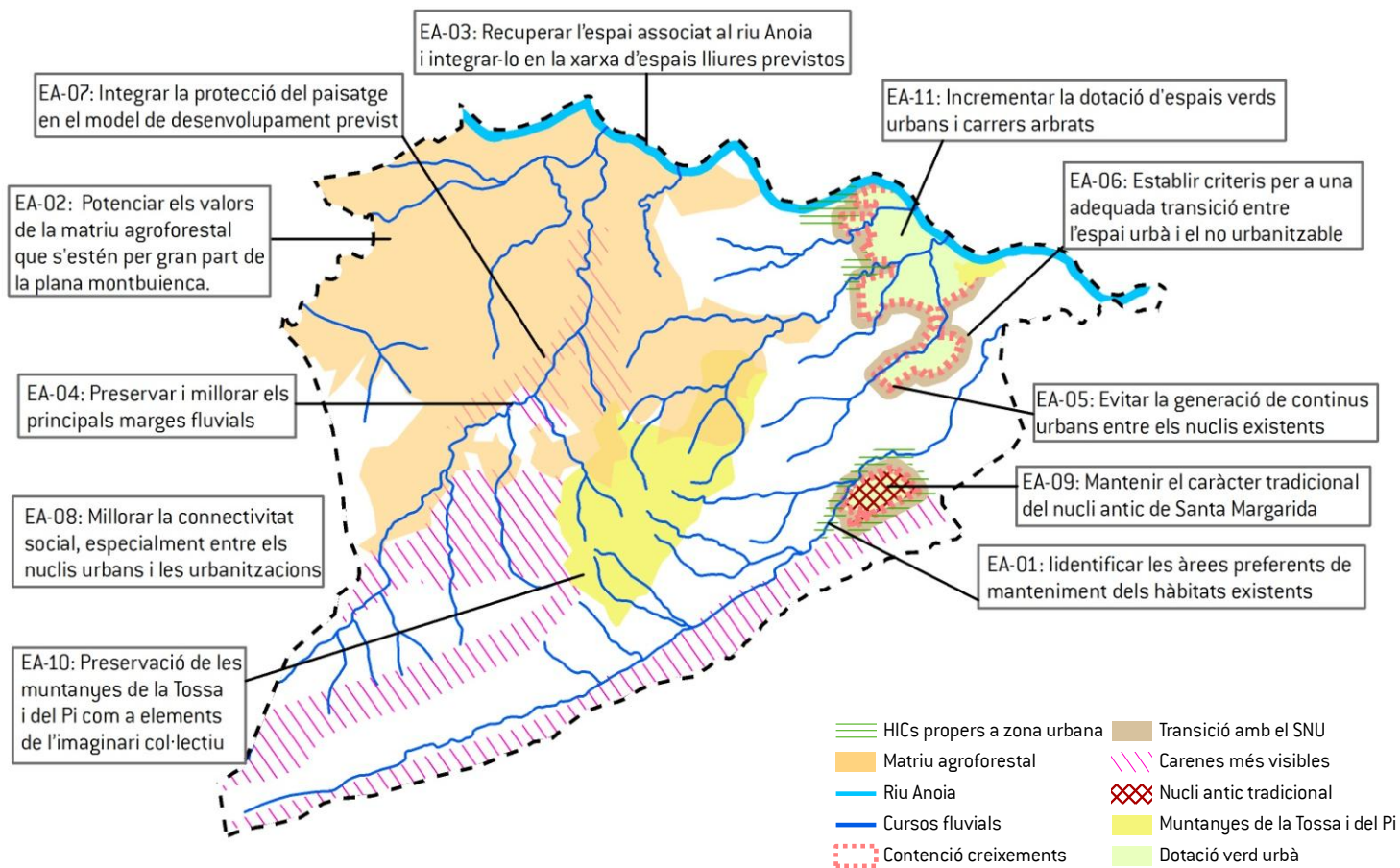
- En referència a la mitigació: per l'emmagatzematge de carboni que suposa (el verd urbà aporta un servei de regulació com a embornal de carboni) i pel fet de funcionar com a element passiu d'eficiència energètica (millora de les condicions tèrmiques exteriors de la trama urbana així com les condicions tèrmiques interiors als edificis) (mitigació)
- En referència a l'adaptació: per la regulació i tèrmica que permet

Possibles instruments:

- Reserva de sòl per a zones verdes verds
- Potenciació a través de normativa per als nous creixements i actuacions de regeneració urbana

La imatge que segueix conforma la representació esquemàtica de les estratègies descrites anteriorment:

Figura 31. Estratègies ambientals POUM Santa Margarida de Montbui

Font: Lavola

4 VALORACIÓ AMBIENTAL DE LES ALTERNATIVES

És fonamental que aquells elements que han de desenvolupar una funció estructuradora de l'ordenació del POUM siguin ambientalment adequats. En cas contrari, es poden provocar efectes en cadena molt difícilment reconduïbles a posteriori. És per això que resulta especialment rellevant valorar les possibles alternatives globals d'ordenació, és a dir, l'esquema dels models territorials plantejats i dels seus elements configuradors (sistemes generals, classificació de sòl, actuacions estratègiques, àmbits principals de protecció, etc.).

4.1 ALTERNATIVES CONSIDERADES

Tal i com es detalla a la Memòria de l'Avanç de planejament que s'analitza en el present document, partint de les conclusions de l'anàlisi urbanístic realitzat en el marc de redacció dels treballs del POUM, s'han considerat tres alternatives. Convé puntualitzar que el plantejament d'aquestes alternatives parteix d'unes condicions morfològiques i d'unes característiques dels nuclis urbans en qüestió que determinen en gran mesura el model urbanístic futur, de manera que totes elles comparteixen alguns criteris i objectius, diferint, principalment, en la intensitat de les previsions d'expansió urbana. Amb això, es tracta d'alternatives de model.....[veure si a la guia específica alguna cosa més que expliqui què volem dir quan parlem d'alternatives de model].

Així doncs, s'ha treballat amb tres alternatives de planejament:

- **Alternativa 0: planejament vigent**
- **Alternativa 1: revisió de les vigents NNSS amb previsió de creixement moderat**
- **Alternativa 2: revisió de les vigents NNSS amb previsió de creixement expansiu**

A continuació es realitza la descripció de cada alternativa, que deriva directament de la memòria d'Avanç del POUM, i posteriorment es realitza una comparativa des del punt de vista ambiental, confrontant cadascuna d'elles amb els objectius ambientals anteriorment establerts, per tal de determinar la justificació ambiental de l'alternativa seleccionada.

4.1.1 ALTERNATIVA 0

Aquesta alternativa suposa el manteniment de la situació actual en referència al planejament municipal de Santa Margarida de Montbui, és a dir, implica la no redacció del nou POUM i, per tant, la no la revisió de les Normes Subsidiàries de Planejament (NNSS) actualment vigents. Es mantindrien doncs les previsions derivades d'un instrument urbanístic aprovat definitivament fa més de 30 anys.

Tal com s'explica en els estudis previs, el desenvolupament de les NNSS permetria un potencial de creixement de prop d'uns 1.500 d'habitatges, tot i que la major part d'aquesta quantitat (1.303 hab.) correspon al desenvolupament urbanístic de l'Àrea Residencial Estratègica, que té un futur incert, per la seva ubicació, tipologia i la falta d'iniciativa per part d'Incasol.

Exclosa l'ARE, el potencial de creixement residencial, es limitaria a uns 68 habitatges al nucli antic (la majoria en el sector urbanitzable), i uns 180 habitatges en diversos solars del nucli urbà, tot i que cal tenir en compte que una part d'aquest potencial d'habitatges no està en el mercat immobiliari i, per tant, el potencial real s'ha de considerar inferior.

Pel que fa a les activitats econòmiques, el potencial industrial del planejament vigent és important, ja que els sòls del polígon industrial Plans de la Tossa, estant pràcticament tots per ocupar. És de preveure que amb la recuperació econòmica i l'ampliació a mig termini de la Ronda Sud fins a l'autovia A-2, aquests solars industrials oferiran una bona accessibilitat, i per tant, seran ocupats per empreses industrials.

4.1.2 ALTERNATIVA 1

Aquesta alternativa preveu fer una reconsideració sobre les determinacions de les NNSS vigents, per tal de procedir a una actualització i adequació de la normativa vigent a la legislació urbanística actual, posant-la al dia en relació a la legislació sectorial i la planificació territorial, especialment pel que fa al Pla Territorial Parcial de les Comarques Centrals, i el Pla Director Urbanístic de la Conca d'Òdena.

Addicionalment, la reconsideració de les determinacions de les NNSS permetria la seva adequació als objectius i criteris que es plantegen en els treballs d'elaboració del POUM i, alhora, permetria ajustar i corregir les disfuncions i desajustos de la normativa actual que s'han detectat al llarg dels anys de vigència de les NNSS, de cara a facilitar la gestió urbanística municipal.

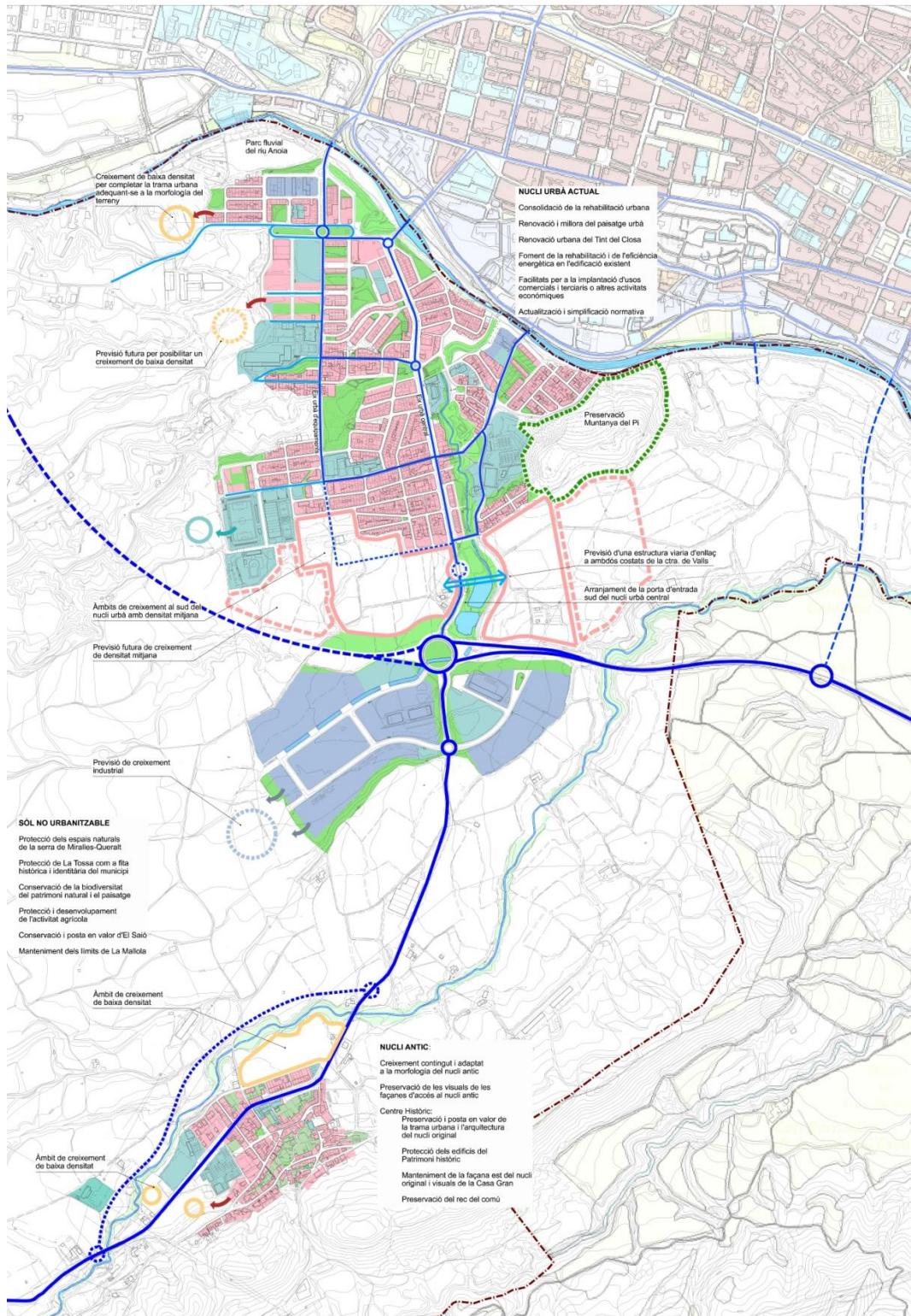
L'alternativa inclouria la previsió d'un creixement moderat, per completar la trama urbana actual, desglossat en:

- En el Nucli Urbà de Sant Maure i a l'est del mateix, per completar la trama urbana del voltant del Passeig España i carrer Lope de Vega, amb una previsió de creixement de baixa densitat (cases unifamiliars).
- Al sud del nucli urbà actual, entre aquest i la carretera (carretera C-37 i la seva prolongació), amb una previsió de creixement de baixa i mitja intensitat (cases unifamiliars, cases adossades i edificis plurifamiliars en la part més propera a la carretera de Valls). Part d'aquest creixement, el més proper al nucli urbà actual es delimitaria per al seu desenvolupament a curt i/o mitjà termini, mentre que es deixaria la part dels terrenys més allunyada, per a una previsió futura de creixement, que quedaria pendent de la seva delimitació per part del Consistori que en un futur ho determini necessari.
- En el Nucli Antic, es mantindria l'àmbit del creixement ja previst en les NNSS vigents, i s'afegiria un petit creixement de baixa densitat al sud del nucli, per completar la trama urbana actual.

D'altra banda, pel que fa al sòl no urbanitzable es preveu:

- Protecció dels espais naturals de la serra de Miralles-Queralt
- Protecció de la Tossa com a fita històrica i identitària del municipi
- Conservació de la biodiversitat del patrimoni natural i el paisatge
- Protecció i desenvolupament de l'activitat agrícola
- Conservació i posta en valor del Saió
- Manteniment dels límits de la Mallola

Figura 32. Alternativa 1

Font: Equip redactor

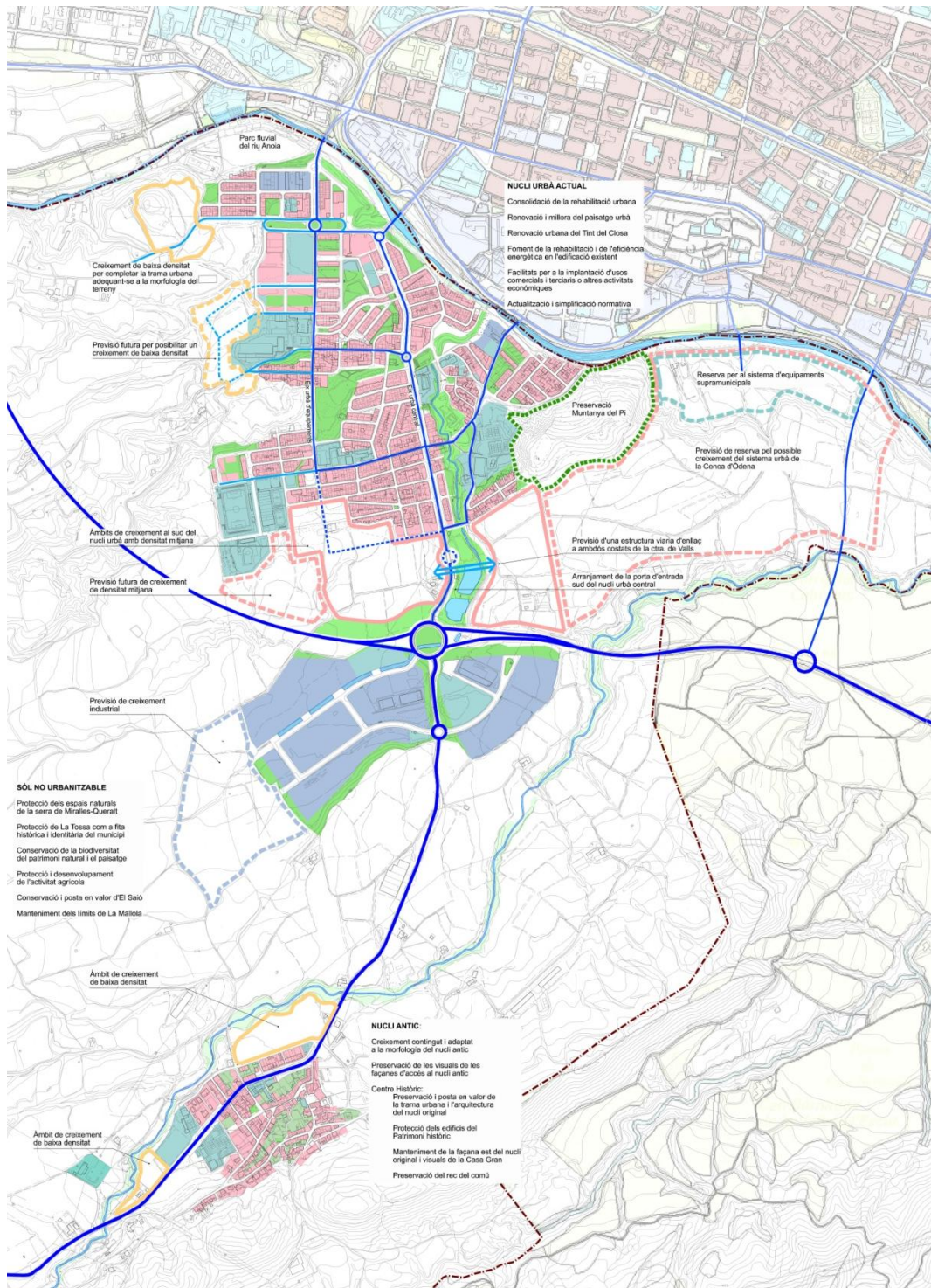
4.1.3 ALTERNATIVA 2

La darrera alternativa considerada preveuria el mateix que l'anterior però amb una reserva pel creixement més expansiva, en previsió de la possible necessitat d'expansió del sistema urbà de la conca d'Òdena i tenint en compte les bones característiques dels terrenys situats a l'est del nucli urbà, entre el riu Anoia i el torrent Garrigosa, així com la poca disponibilitat de sòl per a usos residencials en d'altres termes municipals veïns, en especial el d'Igualada.

Els terrenys es reservarien bàsicament per a usos residencials i d'equipaments, i quedarien pendents de la seva delimitació per part del Consistori que en un futur ho determini necessari, i que en el seu moment, fixaria en funció de les necessitats reals, les fases i àmbits d'actuació, la superfície necessària i els terminis pel seu desenvolupament.

Aquesta reserva i previsió de futur creixement estaria en línia amb les determinacions del Pla Territorial Parcial de les Comarques Centrals i del Pla Director Urbanístic de la Conca d'Òdena.

Figura 33. Alternativa 2

Font: Equip redactor

4.2 AVALUACIÓ I JUSTIFICACIÓ AMBIENTAL DE L'ALTERNATIVA SELECCIONADA

Tot seguit es procedeix a avaluar des del punt de vista ambiental la selecció de l'alternativa més idònia, a resultes de l'anàlisi de la seva coherència i compatibilitat amb els objectius plantejats.

La base d'aquesta avaluació i justificació ambiental de l'alternativa escollida es desprèn de les taules que es recullen a continuació i que analitzen el grau de coherència de les tres alternatives respecte als diferents objectius ambientals plantejats en el present Document Inicial Estratègic. S'ha de tenir en compte que aquesta valoració en fase d'avanç està pendent de la concreció de moltes de les mesures i criteris de protecció ambiental que incorporarà el POUM per a la seva aprovació inicial. S'assigna un valor a cadascuna de les categories, amb l'objectiu de disposar d'un sumatori final que complementi l'anàlisi realitzada i permeti disposar d'un valor d'idoneïtat ambiental de cada alternativa, facilitant-ne la seva comparació.

1	Poc compatible amb objectiu
2	Compatible integrant mesures
3	Valoració inicial compatible

Cal tenir en compte que aquesta avaluació podrà ser afinada en fases posteriors, en tant que es concreti la proposta final de l'alternativa seleccionada.

Inicialment es realitza una anàlisi de la relació entre les tres alternatives i els objectius generals per a un desenvolupament urbanístic sostenible (definita a l'apartat 3.2.1.1):

OBJECTIUS DE DESENVOLUPAMENT URBANÍSTIC SOSTENIBLE	ALTERNATIVA 0	ALTERNATIVA 1	ALTERNATIVA 2
Minimitzar el consum del sòl i racionalitzar-ne l'ús, d'acord amb un model urbanístic globalment eficient i atent als condicionants ambientals existents	2	2	1
Compatibilitzar el planejament amb el cicle natural de l'aigua, garantir-ne la disponibilitat i racionalitzar l'ús d'aquest recurs en el marc d'un model urbanístic globalment eficient	2	2	2
Minimitzar els efectes del planejament sobre la qualitat de l'aire i el canvi climàtic i, en general, reduir al màxim les immissions de substàncies contaminants	2	2	1
Prevenir i corregir la contaminació acústica, lluminosa i electromagnètica	1	2	1
Fomentar el reciclatge i la reutilització dels residus urbans i, si és el cas, facilitar la disponibilitat d'instal·lacions adequades per al seu tractament	1	2	2
Minimitzar l'impacte de la construcció sobre el cicle dels materials i el medi ambient en general.	1	2	2
Considerar la biodiversitat urbana en l'ordenació i conservar els elements d'interès natural	1	2	2
Integrar el paisatge en el procés de planejament urbanístic i garantir-ne la qualitat	1	2	2
TOTALS	11	16	13

D'aquesta anàlisi es desprèn que, pel que fa als objectius genèrics per a un desenvolupament urbanístic sostenible, l'alternativa 2 és la que es posiciona com l'ambientalment més adequada.

No obstant això, cal tenir en compte que l'adequació d'aquesta alternativa depèn en gran mesura de les mesures que finalment s'acabin incorporant en la proposta que es treballarà, atès que el grau de concreció de la proposta en la present fase, en tant que alternativa de model, no permet afinar més l'avaluació. No obstant això, es considera que el model previst esdevé racional i adequat a les preexistències territorials.

Les diferències entre les alternatives 1 i 2 deriven essencialment del fet que no deixa de tractar-se de la mateixa proposta però amb unes previsions de creixement majors. Així doncs, difereixen en l'adequació a aquells objectius directament lligats al procés urbanitzador (consum del sòl i ambient atmosfèric, principalment).

D'altra banda, la gran diferència amb l'alternativa zero posa de manifest l'oportunitat i conveniència de la revisió del document urbanístic vigent en termes ambientals, tenint en compte que en el moment de redacció d'aquest pla determinats aspectes relacionats amb les problemàtiques ambientals, avui en dia conegudes, no tenien la mateixa cabuda en els processos de redacció dels instruments urbanístics.

Per altra banda, a continuació s'analitza la coherència de les alternatives amb els objectius específics definits en el present Document Inicial Estratègic, seguint la mateixa codificació per colors emprada anteriorment:

OBJECTIU AMBIENTAL		ALTERNATIVA 0	ALTERNATIVA 1	ALTERNATIVA 2
PRIORITARIS	Garantir la no afectació als terrenys inclosos en les diferents figures de protecció ambiental i vetllar pel manteniment dels valors que n'han motivat la seva protecció.	3	3	3
	Garantir la suficiència de la xarxa d'abastament i sanejament per assegurar la qualitat de les aigües superficials i subterrànies.	1	3	3
	Potenciar la recuperació dels eixos fluvials, dels seus marges i dels seus ecosistemes de ribera, atenent al seu paper com a connector ecològic.	1	2	2
	Garantir la compatibilitat dels creixements previstos amb els riscos naturals identificats, especialment en referència al risc d'incendi, els riscos geològics i el risc d'inundació	2	2	2
RELLEVANTS	Conservar i posar en valor el sòl agrícola com a element vertebrador del sòl no urbanitzable i per la seva rellevància en termes de connectivitat ecològica.	1	2	2
	Garantir la conservació dels hàbitats d'interès comunitari identificats, especialment aquells de caràcter prioritari.	1	2	2
	Vetllar per la no afectació de les zones amb afloraments geològics i formacions geomorfològiques d'interès.	3	3	3
	Potenciar un creixement urbà compacte i de compleció dels nuclis existents, evitant la generació de continus urbans entre els nuclis existents que suposin una barrera per a la connectivitat ecològica.	3	3	2
	Potenciar una mobilitat urbana basada en els desplaçaments no motoritzats i el transport públic.	1	2	2
	Allunyar els nous creixements de les zones sensibles pel que fa a la contaminació acústica i lluminosa així com dels principals focus d'emissió sonora identificats.	2	2	2
	Promoure i garantir un model urbà eficient des del punt de vista energètic i de gestió de residus.	1	2	2
	Integrar mesures i estratègies d'adaptació al canvi climàtic	1	2	2
SECUNDARIS	Integrar els criteris necessaris per a garantir la mínima afectació sobre el paisatge i la qualitat paisatgística dels nous usos previstos.	1	2	2
	Millorar la connexió i permeabilitat entre els nuclis urbans i entre aquests i el sòl rústic a través de modes de transport no motoritzats.	1	2	2
TOTALS		22	32	30

Els resultats que s'obtenen d'aquesta confrontació de les diferents alternatives amb els objectius ambientals fixats en aquest mateix document no presenten diferències significatives

respecte la comparativa amb els objectius per a un desenvolupament urbanístic sostenible, en tant que l'alternativa 1 segueix resultant la més adient en termes ambientals. Novament, cal destacar el fet que la idoneïtat ambiental d'aquesta alternativa resta condicionada a la integració de mesures diverses, les quals seran concretes en fases posteriors de l'elaboració del POUM, i a la concreció dels creixements previstos.

En aquest cas, les diferències respecte l'alternativa més expansionista, l'alternativa 2, són relativament reduïdes atès que l'aplicació de determinades mesures es considera que també podria afavorir el nivell de coherència del pla amb els objectius ambientals establerts. No obstant això, el major consum de sòl derivat d'uns majors creixements es considera que entra en contradicció amb el principi d'utilització racional del territori, atenent a les necessitats tant del municipi com de la conurbació de la que forma part.

Pel que fa a l'alternativa zero, s'ha considerat que les NNSS esdevenen poc compatibles amb diversos objectius ambientals del present document partint de la base que les regulacions normatives no incorporen determinacions vinculants que puguin afavorir-ne el compliment. Així doncs, alguns d'aquests objectius ambientals podrien acomplir-se però com a conseqüència de la bona predisposició o voluntat de l'administració actuant, o el subjecte particular corresponent.

4.2.1 VALORACIÓ AMBIENTAL DE L'ALTERNATIVA SELECCIONADA

Per tot allò exposat en els apartats anteriors, i a falta d'un treball d'anàlisi més detallat a mesura que es concreti la proposta del POUM, es considera que l'alternativa 1 és la que presenta una major capacitat d'adequació als objectius ambientals predeterminats i als objectius ambientals i estratègies definides en el present Document Inicial Estratègic.

Més enllà de l'anterior discussió comparativa entre les alternatives proposades, a continuació es llisten, de manera sintètica, les principals apostes per a la sostenibilitat que incorpora el pla en aquesta fase d'avanç:

- El pla neix amb la voluntat de cercar la consolidació, el reajust i la remodelació de la realitat urbana existent. Així doncs, en la definició de les noves àrees de creixement s'aposta per la identificació d'espais adequats en continuïtat amb la trama existent, evitant la dispersió dels nous creixements i optimitzant les xarxes de serveis ja existents, entre d'altres beneficis ambientals associats als models de creixement compactes i de consolidació de les trames urbanes.
- El pla aposta per fomentar la mixticitat d'usos al nucli urbà de Sant Maure, permetent compensar paulatinament el model de ciutat predominant actualment. Aquesta aposta es vehicula a través del recolzament de l'activitat econòmica, tant industrial com comercial i de serveis i ha de permetre reduir, en part, la dependència exterior de llocs de treball així com de determinada oferta econòmica. Aquest fet reverteix de manera ambientalment positiva sobre les necessitats de mobilitat dels montbuiencs, a la vegada que el factor de proximitat facilita la progressiva implantació d'un model de mobilitat basat en modes de transport no motoritzats.
- En referència al creixement de tipus residencial, el pla es fixa la necessitat de dimensionar de nou les previsions d'aquest tipus de creixement, en base a les previsions de les vigents NNSS i atenent no només a les necessitats municipals sinó també del conjunt del sistema urbà del que forma part. Així doncs, prenent com a enfocament una visió més enllà de la municipal s'aconsegueix racionalitzar, previsiblement, les necessitats de creixement.

- El pla pretén preservar, i fins i tot potenciar, la identitat urbana del nucli antic de Santa Margarida de Montbui, fet que passa pel manteniment de la densitat d'aquest nucli adaptat a un entorn rural, sense preveure'n una ampliació destacable.
- El pla reconeix la importància de la renovació i rehabilitació del parc edificatori existent com a eina per a la millora en l'eficiència energètica d'aquest. A banda, es fixa la necessitat d'establir criteris i normativa per a la urbanització i la nova edificació que contribueixin, també, a l'optimització de l'eficiència energètica i, per tant, a la reducció dels consums i les emissions derivades. Anàlogament el pla recull el compromís cap a l'òptima gestió del conjunt del metabolisme urbà del municipi, amb l'objectiu d'una progressiva reducció de les emissions de CO₂. S'incorpora, doncs, la mitigació i, alhora, l'adaptació al fenomen global del canvi climàtic a través d'aquesta reducció dels consums [energètics, d'aigua, de materials,...].
- El pla inclou com a objecte de treball la restauració del paisatge urbà (incloent els marges arbrats de les àrees urbanes, la recuperació del paisatge fluvial de la façana del riu Anoia, la integració paisatgística de les infraestructures que actualment travessen el municipi,...), cercant posar en valor l'espai públic. A nivell urbà, doncs, el Pla presenta una especial cura amb el vessant paisatgístic.
- En consonància amb la important extensió i l'elevat valor dels espais naturals i dels espais oberts del terme, el pla reconeix la necessitat d'incorporar una regulació acurada del sòl no urbanitzable. Aquesta regulació permetrà materialitzar les subobjectius que es planteja el pla en matèria de sòl no urbanitzable:
 - Conservació de la biodiversitat, del patrimoni natural i del paisatge
 - Manteniment de la identitat i la qualitat paisatgística dels ambients rurals
 - Protecció i desenvolupament de l'activitat agrícola
 - Preservació i potenciació dels valors propis dels espais naturals

Paral·lelament, el Pla incorpora un Catàleg de béns a protegir, un instrument que hauria d'incorporar, entre d'altres aspectes, els indrets i elements d'interès ambiental o paisatgístic del municipi, garantint-ne la seva conservació.

Així doncs, es considera que el Pla pot funcionar com un instrument potent per a la preservació de l'important patrimoni natural existent al municipi, tant el que es troba reconegut per alguna figura de protecció ambiental com aquell de caràcter més local i, per tant, no protegit. Aquesta preservació podrà anar acompanyada de diverses mesures ambientals que en permetin, a més, la seva potenciació i millora respecte a l'estat actual i també sobre l'ús i benefici que representen per a la ciutadania de Santa Margarida de Montbui.

Especialment, es considera que convé fer esment de l'efecte positiu que comportarà el Pla en termes de paisatge, essencialment per la conservació i, fins i tot, potenciació de la matriu agroforestal que és un valor paisatgístic de notable rellevància al municipi. Així mateix, també destaca la millora de la connectivitat ecològica derivada de la integració de les rieres així com de la preservació dels diferents espais d'interès natural existents, juntament amb la contenció i concentració del fenomen urbà.

A més a més, cal posar èmfasi en el fet que el procés endegat esdevé un escenari idoni per a la revisió de l'actual planejament urbanístic permetent, no únicament l'adequació a la normativa vigent a nivell urbanístic o sectorial, sinó també a les disfuncions detectades al llarg dels anys de vigència de les NNSS.

Amb tot, es considera que l'alternativa seleccionada esdevé una adequada base de treball a desenvolupar en les fases posteriors ja que presenta les condicions per tal de donar compliment als objectius i estratègies ambientals plantejades.

5 POTENCIALS EFECTES AMBIENTALS DEL PLA

Un cop realitzada la caracterització ambiental del municipi es realitza a continuació una identificació dels potencials impactes que es preveuen associats al desenvolupament del POUM (tal i com estableix el punt 1.d) de l'article 18 de la Llei 21/2013).

Per tant, a falta de concretar la caracterització dels impactes en l'Estudi Ambiental Estratègic a realitzar en la fase d'aprovació inicial, el present apartat té per objectiu esdevenir una base de treball que permeti, des dels inicis de treballs, la correcta identificació dels potencials impactes associats al desenvolupament previst pel POUM. Aquest apartat ha de permetre, alhora, centrar el posterior anàlisi ambiental en aquells elements rellevants i que poden resultar afectats amb el desenvolupament del POUM.

Seguint amb l'estructura de la matriu de caracterització del punt 3.1., a continuació es relacionen els potencials impactes previstos, associant-los amb els elements ambientalment rellevants identificats en l'apartat anterior i afegint aquells que deriven del desenvolupament urbanístic, i s'efectua una primera valoració del seu nivell de rellevància (Molt Alt/Alt/Moderat/Baix).

DOCUMENT INICIAL ESTRATÈGIC
POUM DE SANTA MARGARIDA DE MONTBUI

ELEMENT/VECTOR AMBIENTAL		IMPACTES POTENCIALS	NIVELL DE RELLEVÀNCIA	DESCRIPCIÓ / VALORACIÓ INICIAL
Ocupació i consum de sòl	Geomorfologia i Geologia	Impermeabilització de sòls	Moderat	La proposta de planejament preveurà un creixement urbanístic que, inevitablement, suposarà una impermeabilització dels sòls, per la qual cosa caldrà incorporar mesures que minimitzin aquest impacte. No obstant això, cal apuntar que el creixement moderat que es preveu pretén completar la trama urbana actual i, per tant, evitar una dispersió dels teixits urbans arreu del terme municipal, de manera que es considera que es minimitza la superfície impermeabilitzada associada.
		Alteració de topografia i moviments de terres	Moderat	Tenint en compte les característiques morfològiques del municipi, amb terrenys de pendents considerables, es preveu una necessitat d'alteracions de la topografia, amb la conseqüent necessitat de moviments de terres.
	Usos agrícoles o ramaders rellevants	Pèrdua de sòl agrícola	-	La proposta d'avanç s'encamina cap a la preservació i el desenvolupament de l'activitat agrícola al terme i, per tant, no es preveu un impacte en termes de pèrdua de sòl amb valor agrícola.
		Pèrdua de sòls productius	Baix	Caldrà avaluar amb detall si el manteniment i potenciació de l'activitat agrícola permet evitar la ocupació d'aquells sòls amb valor productiu des del punt de vista agrícola, de manera que no es considera un impacte inexistent sinó de baixa rellevància.
	Usos forestals rellevants	Pèrdua de superfície forestal	Baix	La proposta d'avanç del POUM comportarà la preservació de les principals masses forestals existents així com la protecció dels espais naturals de la Serra de Miralles-Queralt, on s'hi estén una important superfície forestal, de manera que es preveu una afectació reduïda i, en tot cas, de caràcter localitzat sobre les comunitats forestals. No obstant això, caldrà avaluar amb detall el En referència als boscos de ribera, no es preveu una afectació rellevant i, addicionalment, la potenciació de l'eix del riu Anoia com a parc fluvial del sistema urbà pot revertir en una millora de les condicions de les seves comunitats riberenques.
		Pèrdua de les espècies potencials en aquests àmbits	Baix	En consonància amb l'anterior impacte, la preservació de les zones forestals de major rellevància no fa preveure un impacte destacable en referència a la pèrdua d'espècies associades als ambients forestals. No obstant això, caldrà valorar en detall l'afectació indirecta del procés urbanitzador.
Hàbitats espècies protegides	HIC no prioritari	Desaparició o degradació de taques d'HIC no prioritari	Baix	Existeixen zones d'HIC no prioritari properes als espais on es preveuen actuacions urbanístiques que podrien suposar una degradació d'aquestes taques, si bé en la definició de l'ordenació detallada d'aquests sectors es podran incorporar mesures que suposin la seva màxima preservació. Caldrà avaluar també l'impacte indirecte sobre aquestes taques.
	HIC prioritari	Desaparició o degradació de taques d'HIC prioritari	-	No es preveu una afectació sobre les zones on s'identifica l'únic HIC prioritari.
Espais naturals protegits	Espais PEIN	Afectació sobre l'espai de la Serra de Miralles-Queralt	-	La proposta del POUM determina la protecció d'aquest espai protegit per la qual cosa no es preveu una afectació directa, ni tampoc indirecta, sobre l'estat actual d'aquest espai.
	Espais XN2000			
	Espais d'Interès geològic	Afectació a l'espai La Tossa de Montbui	-	La proposta del POUM incorpora la protecció de la Tossa com a fita històrica i identitaria del municipi, per la qual cosa no se'n preveu una afectació rellevant.

ELEMENT/VECTOR AMBIENTAL		IMPACTES POTENCIALS	NIVELL DE RELLEVÀNCIA	DESCRIPCIÓ / VALORACIÓ INICIAL
Altres elements locals de valor ambiental	Presència de badlands	Afectació sobre l'estat actual de les formacions de badlands existents	Baix	
Connectivitat ecològica	Presència de connectors d'abast territorial	Afectació a aquests eixos i processos d'estrangulament Afectació derivada de les infraestructures viàries	Moderat	La proposta d'avanç del POUM pretén protegir els principals espais de valor natural, que juguen un paper important en la connectivitat ecològica al terme municipal. Per altra banda, es preveu una millora de la situació actual del riu Anoia, que es concep com un parc fluvial associat al sistema urbà. En aquest sentit, en termes de connectivitat, caldrà tenir en consideració l'augment de la freqüentació que comportarà la potenciació d'aquest curs com a eix verd urbà, fet que pot traduir en una molèstia per a les espècies que en facin ús. Pel que fa a els elements que esdevenen barreres ecològiques, el fet de preveure els creixements de manera adjacent als nuclis existents minimitzarà la proliferació de continus urbans amb efecte barrera. D'altra banda, es preveu un impacte rellevant associat a la previsió d'infraestructures viàries.
	Eixos de connectivitat local	Fragmentació dels eixos de connectivitat local	Moderat	A nivell local, caldrà valorar específicament l'afectació sobre la xarxa de torrents que solca el terme atès que el grau de detall de la proposta d'avanç no permet afinar més la valoració d'aquest impacte. Així mateix, donada la importància del mosaic agroforestal en la funcionalitat ecològica del territori municipal, caldrà tenir en compte la proliferació d'usos en sòl no urbanitzable, especialment associats a l'activitat agrícola que es pretén potenciar, ja que esdevenen perjudicials pel manteniment de la connectivitat. No obstant això, es valora positivament la potenciació de diversos eixos verds a nivell urbà que es proposa l'avanç del POUM.
Riscos naturals	Presència de zones de risc d'incendi alt	Increment del risc d'incendi a partir de les activitats previstes.	Baix	Caldrà analitzar la relació entre els usos residencials previstos i el risc d'incendi en la zona per tal d'identificar les possibles activitats de risc i adoptar les mesures necessàries per a la seva minimització. No obstant això, es considera un risc de baixa rellevància atès que les zones de creixement s'annexen als nuclis existents, on s'identifica un risc baix d'incendi forestal.
		Increment del risc d'incendi a partir de les infraestructures de mobilitat i/o energètiques previstes	Baix	La proposta d'avanç implicarà una menor necessitat de noves infraestructures, fet pel qual es minimitza aquest risc. No obstant això, en fase d'aprovació inicial caldrà integrar les corresponents regulacions normatives per a minimitzar aquest risc.
	Urbanitzacions aïllades en contacte amb zones forestals	Previsió de zones residencials de baixa densitat en contacte amb masses forestals	Baix	No es preveuen zones de desenvolupament urbà localitzades en zones en contacte amb masses forestals. Pel que fa a les urbanitzacions i cases/masies actualment existents en contacte amb sòl forestal, caldrà integrar mesures per tal de minimitzar-ne el risc associat.
	Presència d'àrees amb riscos geològics	Augment de la vulnerabilitat als riscos geològics	Moderat	El fet de localitzar-se en una zona amb forts pendents i amb materials litològics dèbils pot provocar alteracions en la configuració topogràfica que, sumats a la impermeabilització del sòl, poden provocar una augment de la inestabilitat del sòl. Per tant, caldrà analitzar de forma acurada les característiques geològiques del terreny prèviament a l'execució de les edificacions previstes.
	Existència d'àrees d'inundables	Impermeabilització del sòl i alteració del règim d'escorrenties	Moderat	L'ordenació prevista suposarà un increment del sòl urbà previst i, tal i com ja s'ha apuntat, una major impermeabilització del sòl i, per tant, una previsible alteració dels règims d'escorrentia superficial que poden derivar en un major risc derivat dels episodis d'inundació. Així doncs, es considera que caldrà tenir especialment en compte

DOCUMENT INICIAL ESTRATÈGIC
POUM DE SANTA MARGARIDA DE MONTBUI

ELEMENT/VECTOR AMBIENTAL		IMPACTES POTENCIALS	NIVELL DE RELLEVÀNCIA	DESCRIPCIÓ / VALORACIÓ INICIAL	
				aquest risc en la concreció dels desenvolupaments previstos.	
		Desenvolupaments urbans en zones situades en la delimitació de zones inundables	-	Caldrà que la proposta del pla incorpori les mesures derivades de l'Estudi hidrològic que acompanyarà els treballs del POUM. En el moment en que es concretin les zones de desenvolupament urbà caldrà analitzar amb detall la seva relació amb el risc d'inundació existent al municipi.	
Riscos tecnològics	Risc transport mercaderies perilloses	Desenvolupaments urbans en zona afectades pel risc en el transport de mercaderies perilloses	-	A priori, no es preveuen nous desenvolupaments urbans en la zones de planificació establertes per a la protecció de la població en relació amb aquest risc, el qual s'associa a la proximitat de l'A-2, de manera que es descarta aquest impacte.	
Cicle de l'aigua	Superficials	Cursos i qualitat de les aigües superficials	Baix	La proposta d'avanç contempla la potenciació d'alguns cursos fluvials com a eixos verds i, per tant, en preveu la seva millora. No obstant això, en el moment en que es concretin els desenvolupaments urbans caldrà incloure les corresponents mesures per tal de garantir el manteniment, i fins i tot la millora, de qualitat de les aigües superficials.	
		Afectacions sobre els ecosistemes de ribera			
	Subterrànies	Aqüífers protegits	Baix	Les actuacions previstes fan preveure un impacte baix sobre l'estat de les aigües subterrànies, si bé caldrà preveure les mesures concretes en normativa per a garantir la no afectació futura sobre aquestes.	
		Qualitat en aigües subterrànies			Risc de contaminació de l'aqüífer
	Instal·lacions	Abastament	Augment de les necessitats d'abastament i pressió sobre els sistemes existents	Alt	Els creixements previstos fan preveure un augment significatiu en les necessitats d'abastament d'aigua.
		Sanejament	Augment de la pressió sobre sistemes existents de sanejament	Alt	Els creixements previstos fan preveure un augment significatiu en les necessitats de sanejament d'aigües residuals, fet pel qual caldrà valorar la suficiència de les instal·lacions actuals.
Ambient atmosfèric	Qualitat de l'aire	Impacte derivat de la mobilitat generada amb els desenvolupaments del Pla, tant en generació de GEH com de contaminants locals	Moderat	La proposta de creixements urbans en continuïtat amb els nuclis existents minimitza l'increment de la mobilitat generada i per tant les emissions associades a aquesta. No obstant, la previsió de nous sòls industrials apunten a una mobilitat associada a aquest ús. En qualsevol cas, l'Estudi d'Avaluació de la Mobilitat Generada serà l'instrument que quantifiqui l'augment de mobilitat.	

ELEMENT/VECTOR AMBIENTAL		IMPACTES POTENCIALS	NIVELL DE RELLEVÀNCIA	DESCRIPCIÓ / VALORACIÓ INICIAL
		Impacte derivat de les emissions de GEH associats als requeriments energètics de l'edificació i la urbanització	Moderat	Caldrà vetllar per la integració de regulacions normatives referents a criteris d'eficiència energètica en les noves edificacions i en els projectes d'urbanització per tal de minimitzar les emissions de GEH associades als nous desenvolupaments
		Impacte derivat de les emissions associades als usos industrials	Moderat	La previsió de creixements industrials fa preveure un increment de determinats contaminants, si bé caldrà vetllar per incloure mesures que permetin minimitzar aquest impacte.
	Contaminació acústica	Augment de l'impacte acústic derivat de la nova mobilitat	Baix	Es preveu un increment de les emissions sonores derivades d'un augment de la mobilitat com a conseqüència del creixement moderat que preveu el POUM.
	Zones sensibles de contaminació lluminosa	Impacte sobre les zones més sensibles pel seu valor ambiental	Baix	La protecció que es preveu dels àmbits de major rellevància ambiental fa preveure un impacte lleu derivat de la contaminació lluminosa.
Paisatge i patrimoni	Elements d'interès patrimonial	Possible afectació a la qualitat i conservació d'aquests elements	Baix	La proposta d'avanç del POUM considera la incorporació d'un Catàleg de béns a protegir del Patrimoni arquitectònic, historicoartístic i ambiental, fet que permet minimitzar, i fins i tot evitar, aquest impacte.
	Eixos rellevants de connectivitat social	Alteració o fragmentació dels eixos de connectivitat social existents.	Baix	Es preveu un impacte baix sobre el pas dels diversos senders i rutes d'ús social donat que no es preveuen actuacions en el seu recorregut. De fet, la potenciació de diversos eixos verds pot esdevenir un factor de millora de la connectivitat social existent, sobretot en relació amb l'accessibilitat al sòl no urbanitzable.
	Elements paisatgístics rellevants	Impacte paisatgístic de les noves ocupacions i l'artificialització del mateix	Moderat	Caldrà avaluar amb detall la regulació del sòl no urbanitzable atès que esdevé un espai amb elevat valor paisatgístic. En aquest sentit, es considera que els objectius que es fixa l'avanç del Pla en relació al sòl no urbanitzable permeten minimitzar l'impacte paisatgístic associat.
		Alteració de les façanes paisatgístiques (límits urbans, vies de comunicació..)	Moderat	Pel que fa als nous creixements previstos, aquests comportaran inevitablement l'artificialització d'una superfície considerable i caldrà incorporar mesures que permetin una transició adequada entre aquestes àrees i el sòl no urbanitzable colindant.

DOCUMENT INICIAL ESTRATÈGIC
POUM DE SANTA MARGARIDA DE MONTBUI

ELEMENT/VECTOR AMBIENTAL		IMPACTES POTENCIALS	NIVELL DE RELLEVÀNCIA	DESCRIPCIÓ / VALORACIÓ INICIAL
Energia	Eficiència energètica en edificis i urbanització	Augment dels consums energètics associats a la mobilitat generada	Alt	Els nous usos previstos, tant residencials com industrials, fan preveure un augment de la mobilitat generada que porta associat un augment dels consums energètics d'aquest vector. No obstant això, el creixement compacte previst permet que la repercussió d'aquest impacte sigui menor.
		Augment del consum energètic dels desenvolupaments previstos	Moderat	En qualsevol cas, caldrà avaluar que es garanteixin les necessitats bàsiques quan a recursos energètics segons les propostes previstes. Cal tenir en compte que el Pla es fixa com a objectiu per al nucli de Sant Maure el foment de la rehabilitació i de l'eficiència energètica en l'edificació existent, esdevenint un factor que atenua el consum energètic dels usos existents. Així mateix, pel que fa als nous desenvolupaments previstos, si bé comportaran inevitablement un increment dels consums energètics, caldrà vetllar per la incorporació de criteris de màxima eficiència energètica que, igualment, en minimitzin l'impacte.
Residus i materials		Residus de la construcció	Moderat	El model de creixement moderat permet una incidència considerable d'aquest impacte, si bé la integració en normativa de mesures de gestió residus en fase de construcció pot comportar l'atenuació de la seva rellevància. Es preveu un increment de la generació de residus per càpita, a resultes dels nous desenvolupaments previstos, i, en conseqüència, cal preveure una major pressió sobre els sistemes existents per a la seva recollida i gestió.
		Utilització de materials per a l'edificació i urbanització		
		Afectació a la ràtio de generació de residus per càpita	Moderat	
		Pressió sobre els sistemes de recollida i gestió		
Medi Socioeconòmic		Efectes sobre l'economia dels municipis, l'entorn pròxim i la comarca	Moderat	La proposta d'avanç s'encamina cap a facilitar la implantació de noves activitats industrials i de serveis per tal de fomentar la diversitat i tendir cap a un major reequilibri en l'activitat econòmica i, per tant, es considera que revertirà de manera positiva sobre el municipi i sobre la conurbació de la que forma part, contribuint també a la dinamització i reactivació del mercat de treball.
		Efectes sobre el mercat de treball dels municipis, l'entorn pròxim i la comarca on està ubicada		
		Efectes sobre els recursos i l'activitat econòmica		

ELEMENT/VECTOR AMBIENTAL		IMPACTES POTENCIALS	NIVELL DE RELLEVÀNCIA	DESCRIPCIÓ / VALORACIÓ INICIAL
		Efectes sobre els serveis i equipaments	Moderat	El Pla pretén potenciar l'estructura dels eixos funcionals urbans que relliguen els principals equipaments i serveis urbans, fet que comporta un impacte positiu sobre aquest element.
Planejament urbanístic		Incompatibilitats o incoherències amb el planejament vigent	Baix	El Pla suposa una revisió de les vigents NNSS, permetent la seva adequació a la legislació urbanística i sectorial esdevinguda des de la seva aprovació fa més de 30 anys. Així doncs, els treballs iniciats permeten un marc per a la reconsideració de determinats criteris i per a l'ajust de determinades disfuncions actualment existents.
		Incompatibilitats o incoherències amb prescripcions establertes en altres instruments d'ordenació		
Canvi climàtic	Efectes derivats del canvi climàtic	Riscos derivats dels impactes previstos: <ul style="list-style-type: none"> - Increment de les temperatures. Estius més calorosos i secs - Augment dels episodis de sequera - Plugues torrencials més intenses i freqüents 	Moderat	Tot i que molts dels riscos derivats d'aquests impactes (en tant que existents) ja es tindran en compte en l'ordenació prevista (risc d'inundació, d'incendi, demanda energètica...), caldrà analitzar i tenir en compte l'evolució prevista tenint en compte els efectes esperats del canvi climàtic.

6 TRÀMIT I CONCLUSIONS

El present Document Inicial Estratègic serà remès a l'Òrgan ambiental (en aquest cas Serveis Territorials de Territori i Sostenibilitat a la Catalunya Central). Aquest sotmetrà el document avanç del POUM i el present Document inicial estratègic a consultes de les Administracions afectades i de les persones interessades. A partir de la resposta a les consultes, l'òrgan ambiental elaborarà i remetrà al promotor i a l'òrgan substantiu el document d'abast de l'Estudi ambiental estratègic, juntament a les respostes rebudes a les consultes realitzades (article 19 de la Llei 21/2013).

A partir d'aquest document, es redactarà l'Estudi ambiental estratègic (a partir dels continguts detallats a l'annex IV de la Llei 21/2013) que acompanyarà al document de POUM que es sotmetrà a aprovació inicial. Aquest document aprovat inicialment es sotmetrà a exposició pública per un període de com a mínim quaranta-cinc dies hàbils. Simultàniament a aquest procés d'informació pública es sotmetrà la versió inicial del POUM de Santa Margarida de Montbui, juntament amb l'Estudi ambiental estratègic a consulta de les administracions públiques afectades i de les persones interessades, les quals hauran d'emetre els informes i al·legacions que estimin pertinents.

Prenent en consideració les al·legacions i informes rebuts el promotor modificarà, de ser necessari, l'Estudi ambiental estratègic, i elaborarà la proposta final del Pla. Es remetrà a l'òrgan ambiental l'expedient d'avaluació ambiental estratègica complet format per la proposta del POUM, l'Estudi ambiental estratègic, el resultat de la informació pública i les consultes i un document resum en el que es descrigui la integració a la proposta final del POUM dels aspectes ambientals, de l'Estudi ambiental estratègic i de la seva adequació al Document d'abast, el resultat de les consultes realitzades i com aquestes s'han pres en consideració.

La Subdirecció General d'Avaluació Ambiental realitzarà una anàlisi tècnica de l'expedient i emetrà, en el termini de quatre mesos, la Declaració Ambiental Estratègica, la qual tindrà naturalesa d'informe preceptiu i determinant que contindrà una exposició dels fets que resumeixi les principals fites del procediment, incloent els resultats de la informació pública, de les consultes i de les determinacions, mesures o condicions finals que s'hagin d'incorporar a la versió del POUM que s'aprovi definitivament.

El promotor incorporarà la Declaració Ambiental Estratègica al POUM i el sotmetrà a l'aprovació definitiva per part del l'òrgan substantiu (Comissió d'Urbanisme de Comarques Centrals).

Direcció dels treballs:

COAMB
Col·legi d'Ambientòlegs
de Catalunya

Nom
LAURA CID ESPINACH

Núm col·legiat
659

Tècnica redactora:

Mar Vives España
Ambientòloga

Barcelona, gener de 2016

Rbla. Catalunya 6, pl. 2, 08007 Barcelona
Av. de Roma 252, 08560 Manlleu - Barcelona
C. Preciados 44, 28013 Madrid

T+34 938 515 055
info@lavola.com
www.lavola.com

